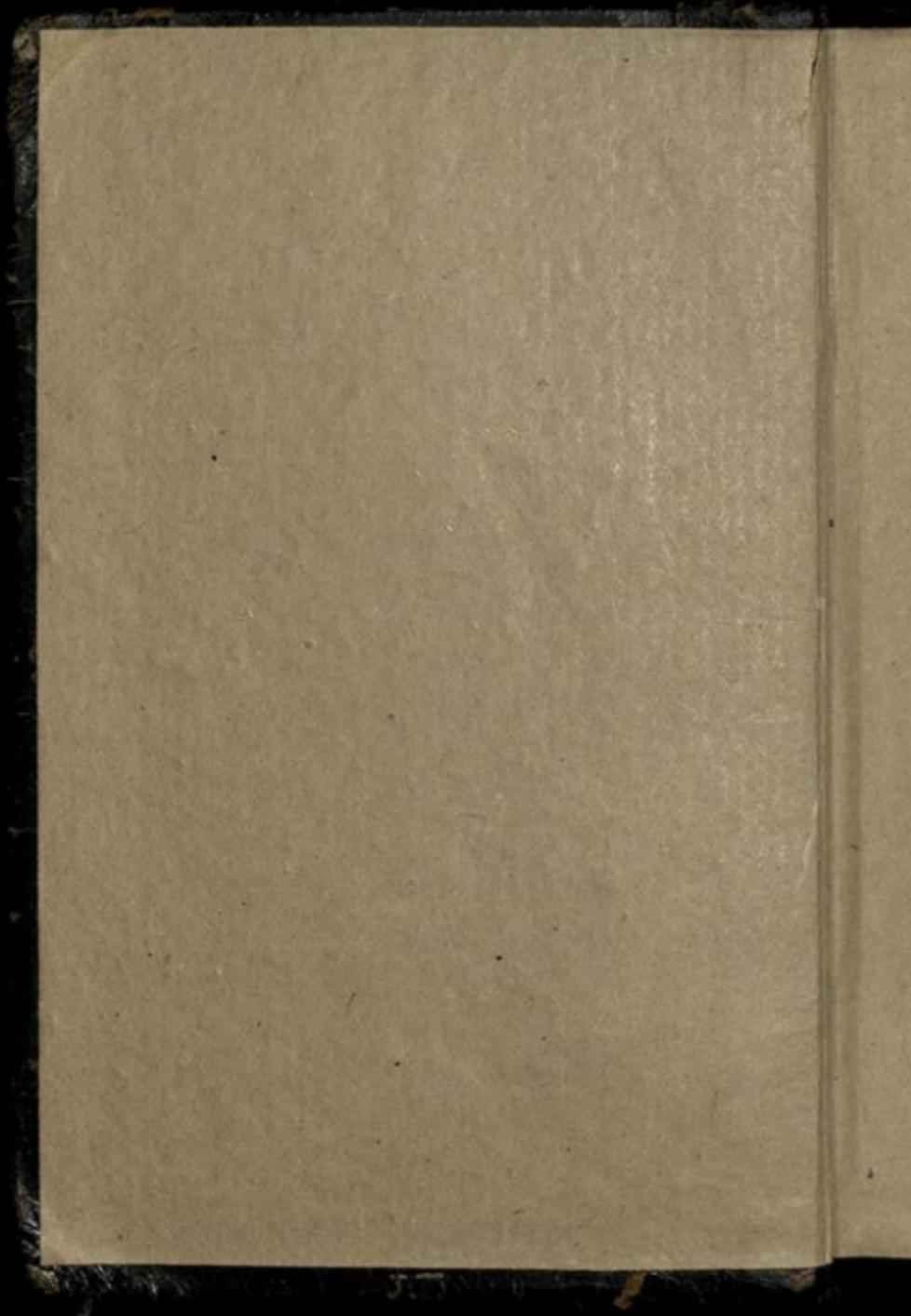
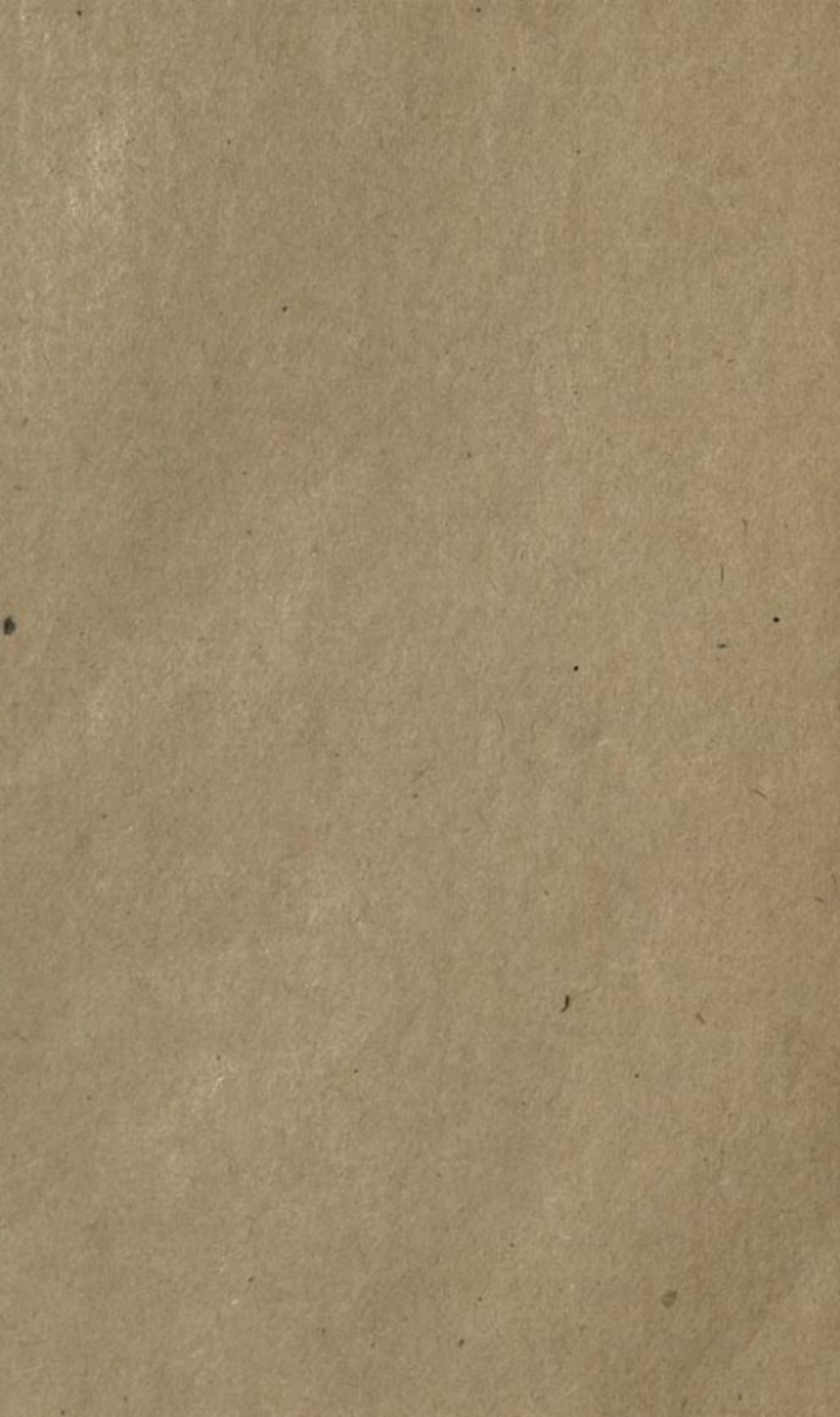

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

26578

K. W. Tazewell
in St. Andrew's
his own at 20

26578 II C. 2 026578

v. Ijudljara H. Nieman.

Čudodelna podoba Marije Pomočnice,
na Brezjah na Gorenškem.

U. B. ...

1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

1953

Marija Pomočnica

Marija Zagor
na
Brezjah

in čudne dogodbe na tem kraji.

 Brezje je čedna vas kake tri ure hodá nad Kranjem pri belaški cesti blizo Otoka na Gorenškem proti stermim mejnim goram kranjske in koroške dežele. Tù je na ravnem polji med sadnim drevjem cerkvica svetega Vida, podružnica mošniške duhovnije v radolskem okraji. V tej cerkvici je v desnem stranskem altarji v obo-

kani kapelici prav lepa na platno zmalana podoba **Marije Pomočnice**, katero je s kapelico vred zmalal sloveči kranjski malar Leopold Lajer. Ljudje pripovedujejo, da je bil ta malar zavoljo ponarejenih bankovcev na več let v ječo obsojen; v ječi pa zaupljivo moli k Mariji, in jo prosi, da bi ga rešila iz ječe, in obljubi, če se mu spolni ta želja, da bode kapelico pri Mariji Pomočnici na Brezjah lepo zmalal. To se tudi 1814. leta zgodi, kakor se vidi v tej kapelici na malarjevem podpisu. Spredaj na kapeličnem oboku so zapisane besede iz Salomonovih pripovedi: „Blagor človeku, kateri vsaki dan pri mojih vratih čuje!“ — In res! te pomenljive besede se vedno od dne do dne spolnujejo na tem svetem kraji. Veliko, veliko ljudi iz bližnjih in daljnih krajev je že prišlo

in še vedno prihaja k Mariji Pomočnici na Brezje, kar je 22. kimovca 1863. leta neka deklica tû zadobila čudna pomoč. Tudi pozneje je pri tej mili podobi mnogo ljudi zadobilo več milosti, kakor se sploh pripoveduje od hiše do hiše po Gorenskem in še dalje, in je bilo že tudi popisano v ljubljanskem katoliškem listu, v „Zgodnji Danici“ 1864. leta.

Po teh ljudskih pripovedkah in po imenovanih spisih v „Zgodnji Danici“ je tukaj v teh bukvicah ob kratkem popisano, kar se je do sedaj čudnega zgodilo pri Mariji Pomočnici na Brezjah. Ako ravno so pa te dogodbe med ljudmi že popolnoma vterjene in resnične, vendar pisavec teh bukvic po določitvi svete cerkve (n. pr. sv. splošnj. inkviz. l. 1625. in 1634. pap. Urbana VIII. l.

1634. in 1641.) očitno spoznava, da, kar piše tukaj od posebnih milosti in čudežev, ima, se vé da, dokler jih cerkev ne poterdi, le človeško veljavo.

Te čudne dogodbe pri Mariji Pomočnici na Brezjah pa pripovedujejo osebe, ki so tù zadobile milost, same tako le:

1. „Jaz Mica T....., domá v Begnah na Gorenskem, rojena 28. svečana 1846. leta, sem ležala 12 tednov bolna; huda božjast me je lomila, in sicer tako, da se mi desna noga v kolenu popolnoma sključi, da se v kolenu nič ne vdá, in je od kolena naprej vsa mertva. Po bolezni hodim že šestnajst tednov po berglah, in med tem časom vedno rabim zdravila. Potem se mi dvakrat zaporedoma sanja, da grem v cerkev k Mariji Pomočnici na Brezje

o berglah, iz cerkve pa brez bergel. Po svetem Matevžu ta dan, to je, 22. kimovca 1863. leta grem res k Mariji Pomočnici na Brezje. Po sveti maši ostanem še v cerkvi, in Marijo prosim, da bi se spolnile moje sanje. Marija me je uslišala; šla sem brez bergel domú“.

2. „Jaz Mica J..., rojena 27. grudna 1841. leta v Zgošah, v begunski fari, sem o svetem Jurji 1855. leta na desni nogi, pred kone, strahú zbolela. Od tistega časa mi je bolezen nogo tako skrivila, da je bila peta spredej, persti pa zadej, kar vé vsa begunska okolica. Tako sem reva hodila o berglah. Slišim pa, da je osemnajst let stara deklica, Mica T..... iz Begen, ki je že tudi en čas hodila o berglah, in je v torek pred sopraznikom Marije Device milostive za rešenje

jetnikov 1863. leta v kapelici na Brezjah popustila svoje bergle. To žêne tudi mene tje k Mariji Pomočnici v sladkem zaupanji, da bom tudi jaz pri Mariji sprosil zdravja. Naprosim tedaj begunskega gospoda kaplana Blaža, da bi 2. vinotoka 1863. leta tam maševali, kar mi tudi obljubijo. Jaz pa grem že zvečer poprej tje, ker imam svojo teto tam, in prenočim pri njej. Do treh po polnoči spim, potem pa več ne morem. Vstanem, se napravim, grem k cerkveniku, in ga prosim, da naj mi cerkev odprè. Ko pridem v cerkev, grem berž v kapelico, in pokleknem pred altar Marije Pomočnice, ter jo goreče prosim, naj bi ona, ako je k mojemu zveličanju, tudi moje bergle k sebi vzela, namreč med tiste, ki so že visele na steni od poprejšnje deklice. Po dokon-

čani molitvi grem trikrat po kolenih okrog altarja, in molim; potlej pa zopet pokleknem pred altar, in glej! tù čutim, kakor bi mi kdo nogo z oljem mazal brez vseh bolečin. Noga se začnè polagoma stegovati, in jaz na enkrat stopim nánjo. Kdo li more povedati to moje veselje, pa tudi strah in grozo, ki sem jo ta čas občutila! — Proti dnevnu začnejo ljudjè prihajati v cerkev, in tudi gospod kaplan pridejo. Ko jaz ljudem povem, da že hodim, in jih tega s hojo tudi prepričam, strahú vsi zavpijejo, in hité praviti to duhovnemu gospodu. Gospod kaplan pa mi rečejo, da naj Marije nikdar ne pozabim, da naj se ji vselej priporočujem, in jo prav priserčno ljubim. Obljubim jim to, in spolnovala bom vedno to obljubo“.

3. „Jaz Neža T....., rojena P....., iz Mošenj, sem imela celih šest let za ušesom hudo bulo, ktera me je posebno o deževji zeló, zeló bolela, in je bila že toliko zrastla, da je skoraj nisem mogla več z ruto pokrivati. Spervega oprašujem več zdravnikov, in rabim tudi zdravila, pa mi vse nič ne pomaga; torej pustim vse, in se popolnoma vdam v božjo voljo, ker prav gotovo mislim, da bom mogla kmali umreti, zlasti, ker so mi zdravniki rekli, da bom umerla, če mi to bulo prerežejo. Zvedila pa sem, da je neka deklica čudno ozdravéla, ker je prišla k Mariji Pomočnici na Brezje. Tudi jaz hodim prav zaupljivo na Brezje, in prav goreče prosim Marijo, da bi tudi meni pri Bogu zadobila ljube zdravje. Na vseh svetnikov dan zvečer 1863. leta čutim po-

seбно hude bolečine za ušesom, da ne morem spati. Vstanem tedaj, in se usedem k peči; bula se predere, bolečina neha, in v kratkem sem popolnoma zdrava tako, da se sedaj skoraj ne pozná, kje je bila bolečina“.

4. „Jaz Mica M....., S..... iz Smokuča v brezniški fari, sem bila stara 21 let, ko me je jelo hudo po glavi tergati in metati. Le nektere jedí in prav malo sem smela vživati; enkrat cel teden nisem nič jedla, ne pila, ne spregovorila, pa sem vendar vse dobro čutila.

V takem revnem stanu preživim sedem let; kar mi bolezen končá še desno roko. V rami je ne morem vzdigovati, persti se zakrivé v dlan, kakor bi pod njimi kaj držala. Tako skerčena roka se sključi

v zapestji, in se nagne na laket proti komolcu. Pa tudi v komolcu se skerči in postane terda, da morem le z levico kaj malega storiti, sicer pa jo noč in dan nosim na persih. Čez leto pa mi bolezen skluči še tri perste na levici, da si sirota ne morem kar nič pomagati; ne morem ne sama jesti, in se ne oblačiti. V takem žalostnem stanu živim zopet sedem let. Slišim pa, kaj se godí na Brezjah, se izročim Bogú in Mariji, ter grem 5. listopada 1863. leta doli k Mariji Pomočnici. Prosim pa Marijo naj pred samo to, da bi jaz reva vsaj toliko ozdravela, da bi mogla gibati le še dva persta na desnici, da bi si sama pomagala, kedar jem, ali kedar se napravljam, in da bi smela uživati vse jedí od kraja. Pristavim pa tudi, če je moji duši k zveličanju,

da bi rada popolnoma ozdravela. — Pri prvi sveti maši ne čutim nič posebnega; o darovanji pri drugi sveti maši pa se mi začne roka tresti in me nekoliko boleti, kar se godi do povzdigovanja. Po povzdigovanji se roka začenja sama od sebe potegovati in razklepati med hujšimi bolečinami tako, da mi slabo prihaja. Kar počim v komolcu, roka se zapestjo in v komolcu ob enem zavrne, ter omahne po životu, in tudi se začne gibati. Pri tretji sveti maši sem že roko brez levice vzdignila in v naročje položila; pri zadnjem evangeliju te svete maše pa se čez sedem let zopet pokrižam z desno roko“. —

Toliko se je zgodilo na tem kraji očitno. Koliko britkih solz pa je bilo tu že na skrivnem obrisanih, in koliko žalostnih src raz-

veseljenih in vsakoršnih dobrot in milost zadobljenih, bi se moglo le zvediti, ako bi bilo mogoče, da bi vprašali vse, ki so bili že tukaj pri Mariji Pomočnici, in so k nji zaupljivo in pobožno molili.

Nekdo pripoveduje :

»Oblaki so mi dušo krili,

Nevihta vjela je sercé,

Hudobni viri v mé so lili,

Protilo mi je vse gorjé.

V nesreči tej pa sem Devico

Priserčno prosil za pomoč,

Sem upal v blago Pomočnico,

Zvedrila, da mi bode noč.

Naenkrat, glej! se mi posveti,

Prečudna luč mi grè v sercé;

Odjenja me zmotjava treti,

Zbeží mi strašno vse gorjé.

Odkrije se mi v zarji zlati
Devica mila, nje obraz,
In dano mi je prav spoznati
Premili njeni ta le glas:
»Lej hude vse ognjene strele
So bile v té obernjene,
Prestrašno bile te zadele,
Ti sterle vero, upanje.
Prositi nisem jaz nehala,
Da rešim te nesreče té,
Da milost božja prisijala
Ti v revno zopet je sercé«.

In res mi dušo zdaj ogreva
Device mile rajski žar;
In serce moje ji prepeva
Hvaležno slavo v serčni dar.

Kdo drugi pripoveduje:

»Ves zbehan že in ves omamljen
 Sem hodil vso nevarno pot,
 S pogledom milim pak izdramljen
 In rešen bil sem grešnih zmot.
 Mi zginile so grešne tveze,
 Razderle se hudobne zveze,
 In klil mi je, ko ne popred
 Otroške vere sladki cvet.
 Rumeno solnce prisijalo
 Mi lepo tak nikol, še ni,
 Sercé mi sladko je navdalo,
 Znovilo mi je vse močí.
 Zavest je prava se zbudila,
 S prežlahtnim duhom me polnila.
 Pomladni raj mi zdaj cvetè,
 Življenje novo v mene grè«.

17. kimovca 1866. l. je pri Mariji Pomočnici na Brezjah zabolila zdravje 10 let stara deklica Marica G iz Dobropolj, kar pripoveduje ta ko le :

Bolezen v udih sem imela,
Ki húdo je lomila mè,
Da môgla bodem še hoditi,
Zgubila že sem upanje.

Je tednov osemnajst minulo,
Odrekle kar so mi nogé,
Zelene trate in cvetice
Le žalost bile so za mé.

Pa mati so me tolažili,
Da bom hodila še lahkó,
V Bogá naj terdno le zaupam,
Dodelil mi še zdravje bo. —

Na božjo pot na Brezje mile —
Mariji me obljubijo,
Da ona zdravje je bolnikov,
Prigodbe mnoge kažejo.

Priserčno bila sem vesela,
 Ko prišel je željeni čas,
 Da sem na Brezje se peljala —
 Premili vidila obraz.

Tù sem molila in prosila,
 Mariji zročevala se,
 Da tudi meni dá naj milost,
 Ki drugim toljko jih daje.

In glej! že čutim moč prečudno,
 Ki vterja slabe mi nogé;
 Pri materi vesela vstanem,
 Veselja točive solzé. —

In bolj ko nekdam tekam zdrava,
 Hoditi v cerkev mi je slast,
 In vsaki dan za milost tako
 Bogú, Mariji pojem čast.

ŠOPEK
duhovnih cvetic.

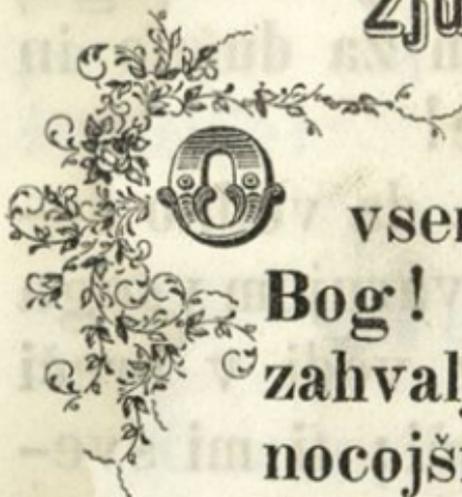
Posvečen
milostivi Devici Mariji.

**Češčenje božje in Marije
V cveticah teh naj vedno klije!**

I.

Češčenje božje.

Zjutraj.

Ovsemogočni, večni Bog! priserčno se ti zahvaljujem, da si me nocojšno noč tako milostivo obvaroval vsega hudega, in mi zopet podelil novi dar belega dneva. Želim ga preživeti v tvojo slavo, v svoje zveličanje in v prid svojega bližnjega. Večni Bog! po-

nižno te prosim, blagoslovi
vsa moja današnja opravila in
vse, kar koli bom danes mislil,
govoril in občutil.

Dobrotljivi Bog! ti dobro
poznaš vse moje potrebe; po-
nižno te prosim, daj mi vsega,
česar potrebujem za dušno in
telesno življenje!

Pomagaj mi, da vedno do-
bro delam, in se varujem vsega
hudega. Ti me vodi v sreči
in tolaži v nesreči; ti mi sve-
tovaj v vseh okolnostih, in me
spodbadaj, da bom na tanko
in zvesto opravljal vse svoje
dolžnosti, in da bom srečno
dokončal ves čas današnjega
dneva.

O Marija, Mati božja!
prosi za me **Bogá**, da danes
in vselej vživam njegovo ne-
skončno usmiljenje!

Ljubi moj sveti angel
varh! bodi tudi ti moj zvesti
prijatelj in vodnik! kaži mi pot,
po kateri naj hodim v večno
življenje!

Z v e č e r.

O milostivi Bog! iz glo-
bočine svojega serca se ti
zahvaljujem za vse neštevilne
dobrote in milosti, ki si mi
jih danes delil na duši in na
telesu. Minul je dan, in ni-
koli več se ne bode povernil;

ostala so mi le njegova dobra in slaba dela. Skesano spoznam, da se nisem ravnal vselej po tvoji sveti volji, in da nisem tako delal, kakor si sedaj vošim, da bi bil delal. O neskončno usmiljeni Oče! pohlevno te prosim, odpusti mi vse moje grehe, s katerimi sem te danes razžalil! terdno sklenem in obljubim, da se bom s tvojo pomočjo poboljšal, in te ne bom nikdar več žalil.

Dobrotljivi Bog! lepo te prosim, varovaj me nocojšno noč vse nesreče na duši in na telesu, in dodeli mi, da bom mirno počival!

Ljubeznjiva Devica Marija! prosim te, bodi tudi ponoči moja usmiljena Mati in pomočnica!

Ljubi moj angel varh! čuj pri meni, in varovaj me vsega hudega!

Jezus, Marija in sveti Jožef! vam priporočam svoje telo in svojo dušo! — Jezus, Marija in sveti Jožef! pomagajte mi v mojem zadnjem boji! — Jezus, Marija in sveti Jožef! moja duša naj z vami mirno počiva!

Sveti oče papež Pij VII. so 28. mal. travna l. 1807. za vsakega teh treh zdibljev podelili 100 dni odpusteka.

Vera.

Verujem v tebe, pravi troj-
edini **Bog**, **Oče**, **Sin** in **sveti**
Duh, kateri si vse vstvaril,
kateri vse ohranjuješ in vladaš,
kateri dobro plačuješ in hudo
kaznuješ. Verujem, da se je
Sin božji včlovečil, da nas je
s svojo smertjo na križi od-
rešil, in da nas **sveti Duh** s
svojo milostjo posvečuje. Ve-
rujem in terdim vse, kar si
ti, o **Bog!** razodel, kar je
Jezus Kristus učil, kar so
aposteljni oznanovali, in kar
nam sveta, rimska, katoliška

cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš goljufati, ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero!

Upanje.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščanje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe z obličja

v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsemogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje!

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca čez vse, ker si naj večja dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. **Želim iz vsega serca,**

da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklepam svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj! — Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si tudi vse prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsemogočnega Gospoda, svojega naj boljšega Očeta razžalil. Terdno skle-

nem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me zopet za svojega otroka, in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Zdihljeji.

Kedar začneš in delaš kako delo:

Vse k večji časti božji!

Pri skušnjavah:

Križani Gospod Jezus Kristus, usmili se me!

V terpljenji in nepoterpežljivosti:

V vseh rečeh naj se godí in naj bo hvaljena in vekomaj češčena naj pravičnejša, naj vikša in naj ljubeznjivša volja božja!

Sveti oče papež Pij VII. so 19. vel. travna l. 1818. 100 dni odpusteka za vsaki dan enkrat podelili vsem, ki to molitvico skesano molijo.

Kedar ura bije:

Bog nam daj srečno uro v življenji in ob smerti!

Kedar zagledaš kak križ :

Molimo te, o Kriste! in te hvalimo, ker si s križem svojim svet odrešil.

Kerščansko pozdravljenje:

Hvaljen bodi Jezus Kristus na vekomaj! Amen.

Sv. oče papež Sikst so 15. mal. serpana l. 1587. 100 dni odpusteka podelili vsem, ki se s tem pozdravljenjem pozdravljajo.

Sveta maša.

I.

Priprava.

Vsemogočni, večni Bog!
 milostivo se ozri s se-
 deža svoje neskončne mi-
 losti na ta presveti dar, ki
 ti ga darujem, da bi tebe,
 večni Bog, spodobno častil,
 se ti zahvalil za vse prejete
 dobrote, in te prosil še novih
 milosti, katerih vsaki dan po-
 trebujem na duši in na telesu,

posebno pa, da bi mi odpustil moje grehe, ki težé mojo vest, in mi branijo k tebi.

O usmiljena Devica Marija! prosi za me Bogá, da se bodem vredno vdeleževal zasluženja tvojega božjega Sina!

P r i s t o p .

V imenu Boga Očeta, Sina in svetega Duha stopim k svetemu altarju.

Skesano spoznam, da sem velik grešnik, in da nisem vreden, da bi bil na tem svetem kraji; prosim pa vendar: o usmiljeni nebeški Oče!

usmili se me ubogega grešnika, in ne vračaj mi po moji hudobiji, temuč odpusti mi moj dolg zavoljo svojega ljubeznjivega Sina Jezusa Kristusa!

Preblažena Devica Marija, vsi angeli, svetniki in svetnice božje! prosite za me — ubogega grešnika, — da se me večni Bog usmili!

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo sercé,
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in željé!
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbríše grehe naše,
 Naj varje vseh nadlog!

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Bogá,
 Oj težko vest imamo,
 Pokoja nam ne dá.
 Marija, vsi svetniki,
 Pomoči pros'mo vas!
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, usmil' se nas!

S l a v a.

Slava Bogu na višavah
in mir ljudem na zemlji, kateri
so prave volje. Hvalimo te,
častimo te, molimo te, povik-
šujemo te, hvaležni smo ti za-
voljo tvoje velike časti. Go-
spod, Bog, nebeški kralj!
Bog vsemogočni Oče! Go-
spod Jezus Kristus, edinoro-
jeni Sin! Gospod Bog, jag-

nje božje, **Sin Očetov!** kateri odjemlješ grehe svetá, usmili se nas! kateri odjemlješ grehe svetá, usliši mojo prošnjo! kateri sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! ker sam ti si svet; sam ti Gospod; sam ti naj vikši, **Jezus Kristus** s svetim Duhom vred v slavi **Bogá Očeta.** Amen.

Bogu bod' čast in slava,
 Na zemlji mir ljudem,
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsem stvarém.
 Bog, hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ker sam, o Bog! si svet.

Berilo

iz 1. lista sv. Janeza, v 4. poglavji.

Preljubi! ljubimo se med seboj, ker je ljubezen iz **Bogá**. In vsak, kateri ljubi, je iz **Bogá** rojen, in **Bogá** pozná. Kdor ne ljubi, **Bogá** ne pozná; zakaj **Bog** je ljubezen. V tem se je skazala ljubezen božja do nas, da je **Bog** svojega edinorojenega **Sina** poslal na svet, da bi po njem živeli. V tem je ljubezen: ne kakor da bi bili mi **Bogá** ljubili, temuč da nas je on pred ljubil, in da je poslal svojega **Sina** v spravo za naše grehe.

Preljubi! ako nas je Bog tako ljubil, moramo tudi mi eden drugega ljubiti.

E v a n g e l i

sv. Janeza v 15. poglavji.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni! Ako moje zapovedi spolnujete, bote ostali v moji ljubezni; kakor sem tudi jaz zapovedi svojega Očeta spolnoval, in ostanem v njegovi ljubezni. To sem vam govoril, da moje veselje v vas ostane, in da se vaše veselje dopolni.

To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil. Večje ljubezni od té nima nihče, da kdo svoje življenje dá za svoje prijatle. Vi ste moji prijatli, ako storite, kar vam jaz zapovedujem.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Temoto razsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kar Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 On zglede nam delí.

V e r a .

Verujem v enega samega Boga, Očeta vseмогоč-

nega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih stvari. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjega edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Bogá, luč od luči, pravi Bog od pravega Bogá, kateri je rojen, in ne storjen, kateri je z Očetom vred enega bitja, od kterega je vse vstvarjeno, kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja iz nebes prišel, — in je po svetem Duhu iz Marije Device meso na se vzel, ter se je včlovečil. Tudi je križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, je ter-

pel, in je bil v grob položen. Tretji dan je vstal od smerti po besedah pisem. Šel je v nebesa. Na desnici sedi Očetu, in bo spet prišel s slavo sodit žive in mertve; njegovega kraljestva ne bo konca. Verujem v svetega Duha, Gospoda in oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, kterega z Očetom in Sinom vred enako molimo in častimo; kateri je po prerokih govoril. Verujem eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Verujem en kerst v odpuščenje grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodnje življenje. Amen.

**Pomagaj mi, o Bog! da
po tej sveti veri tudi živim
in po pobožnem življenji pri-
dem v večno veselje!**

Jaz verjem, Bog nebeški!
Da ti si stvarnik moj;
Odrešil rod človeški
Je Sin edini tvoj;
Svet' Duh pri nas prebiva,
Nam učenik poslan;
Njegove gnade vživa
Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog! oznanil,
Kar je tvoj Sin učil,
V katolški cerkvi hranil,
K' je za njo kri prelil,
To verjem vse resnično,
Le, Bog, pomoč mi daj,
Živeti tud' pravično,
Da pridem v sveti raj.

D a r o v a n j e.

Vsemogočni, večni Bog!
sprejmi ta dar kruha in vina!
Darujem ti ga za vse svoje
grehe, zamere in zanikernosti,
za vse pričujoče, in za vse verne
kristijane, žive in mertve. Daj,
da bo meni in njim v zveličanje
in večno življenje! Amen.

O Marija, ljubeznjiva mati!
ti si svojega ljubega Sina
Jezusa Kristusa v tempelju
darovala in za očiščevanje pri-
nesla dar, prosi, da bo tudi
ta pričujoči dar Bogu prijete-
ten, in da bi nam po ne-
skončnem zasluženju presve-
tega darú na križi prinesel
milost za časno in večno srečo.

Sprejmi, Bog Oče večni!
 Za nas prečisti dar,
 K' ga Jezus, mašnik večni,
 Dajè na svet altar.
 Za naše hudobije,
 In celega svetá,
 Da nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost dá.

Ponižno vsi pošljimo
 Ta sveti dar v nebó,
 Gospod Boga prosimo,
 Da mu prijeten bo;
 Da bode mu v češčenje,
 V zahvalo, večno čast;
 Nam vernikom v življenje
 In sveti cerkvi v rast.

Predglasje.

O naj svetejši Gospod!
odtergaj moje nečimerno serce

od vseh pozemeljskih reči, in
 dodeli mi, da svojo slabo hvalo
 združujem z veselim glasom
 nebeških duhov, in kličem:
**Svet, svet, svet si Gospod
 Bog vojskinih trum! Polno je
 nebo in zemlja tvoje časti.
 Slava tebi na višavah! Češčen
 bodi, kateri pride v imenu Go-
 spodovem! Slava tebi na vi-
 šavah!**

Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse;
 Ves svet, ves rod človeški!
 Ti hvalo, čast dajè.
 Naj vedno hvaljen bode!
 Češčen in povikšan!
 Odrešit vse narode
 Nam iz nebes poslan!

Vse cerkve poglavarja,
 Se spomni, o Gospod!
 Tud' škofa in cesarja,
 Ohrani jih povsod!
 Ti vodi vse kristjane,
 Ti naših duš pastir,
 Da tebi bodo vdane,
 Jim daj nebeški mir!

O Bog! blagoslovi to da-
 ritev, in naj ti bo prijetna,
 da se nam v zveličanje spre-
 mení v telo in kri tvojega
 Sina Jezusa Kristusa, našega
 Gospoda, kateri je pri zadnji
 večerji vzel kruh in vino v
 svete roke, je oboje posvetil
 in rekel v kruh: „To je moje
 telo“, — in v kelih: „To je
 kelih moje kervi“, — in je

zapovedal: „To storite v moj spomin“.

Povzdigovanje.

Verujem, o Jezus! da si tukaj pričujoč.

Ponižno te molim, svojega Gospoda in Bogá:

O Jezus! bodi mi milostiv!

O Jezus! odpusti mi moje grehe!

O Jezus! tvoj sem živ in mertev!

Verujem, o Jezus! da je tukaj tvoja sveta kri resnično pričujoča.

O presveta rešnja kri! bodi vekomaj češčena!

O presveta rešnja kri!
umij me vseh grehov!

O presveta rešnja kri!
očisti me, da bom vreden
večnega življenja!

Po povzdigovanji.

O Bog! spominjam se ter-
ljenja, smerti, od smerti vsta-
jenja in častitljivega vnebo-
hoda našega Gospoda Jezusa
Kristusa, in darujem tvojemu
veličastvu sveti kruh večnega
življenja in kelih večnega
zveličanja.

O angeli hitite

In pridite 'z nebes!

In z nami kruh molite,

Ni več kruh, Bog je res.

Počutkom s'cer telesa
Je Jezus tukaj skrit;
Da skor bi šli v nebesa
Ga gledat in častit!

Spomni se tudi, o Bog!
svojih služabnikov in služab-
nic, ki so šli pred nami z znam-
njem vere, in so v miru za-
spali.

Prosim te, o Bog! da te,
za ktere te posebno prosim,
— in vse, kateri so v Kri-
stusu umerli, deneš v kraj
hladú, luči in miru — po
ravno tem Jezusu Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

Ti, Jezus, se usmili
 Duš bratov in sestic,
 Da bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic!
 Da gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud' daj —
 Nebeško luč uživat
 S svetniki vekomaj!

O Bog! usmili se tudi
 nas ubogih grešnikov, in do-
 deli nam, da pridemo po skuš-
 nji v sedanjem življenji v pre-
 srečno družbo božjih izvoljenih,
 kjer bomo tebe, trojedinega
 Boga s prečisto Devico Ma-
 rijo in z vso blaženo nebeško
 družbo gledali z obličja v
 obličje, kakor sedaj v té ve-
 rujemo in te ponižno molimo.

O č e n a š.

O večni Oče! daj, da vselej pobožno molim sveto molitev, ki jo je tvoj ljubi Sin, naš usmiljeni zveličar, moliti učil na zemlji!

Oče naš, kateri si v nebesih! posvečeno bodi tvoje ime! Pridi k nam tvoje kraljestvo! zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji! Daj nam danes naš vsakdanji kruh! In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom! In ne vpelji nas v skušnjava; temuč reši nas od hudega! Amen.

Naš duh, o Bog! ti poje:
 Češčen bod' Oče ti!
 Kraljestvo pridi tvoje;
 Naj se, kar češ, zgodi!
 Daj nam naš kruh, jed. zdravo;
 Dolgé odpusti nam,
 Ne vpelji nas v skušnjavao,
 Otmí sovražnikom!

Pred svetim obhajilom.

O Jezus! jagnje božje,
 ki odjemlješ grehe svetá,
 usmili se me! Prosim te,
 očisti me vseh grehov, in daj
 mi svoj ljubi mir, kakoršnega
 mi svet ne more dati!

Prečista Devica Marija!
 prosi za me Jezusa, da očisti
 moje serce vsega, kar mu je
 nedopadljivega!

Sveto obhajilo.

O Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho; pa le reci z besedo, in ozdravljena bo moja duša!

Ljubeznjivi zveličar! nikar ne glej mojih brezštevilih grehov, s katerimi sem te tolikrat žalil; vsi naj manjši grehi so mi serčno žal iz ljubezni do tebe; glej le moje goreče želje in mojo ubogo dušo, ki hrepeni po tebi!

O usmiljeni Jezus! pridi k meni v moje serce, ostani v meni, in ohrani mojo dušo za večno življenje!

Moj Jezus, tebe vžiti

Iz serca jaz želim,

Nevreden k tebi priti,
Ker tolikokrat grešim.

Očisti dušo mojo,
Slabosti njene veš;

Mi skaži milost svojo,
Da v revno serce greš!

O Jezus! k meni pridi,
Preženi grehov noč,

Da moja duša vidi
Ljubezni tvoje moč!

Ostani vedno v meni,
Da slab'ga me živiš,

Z menoj se terdno skleni,
Me srečnega storiš!

Po svetem obhajilu.

Vsemogočni, večni Bog!
preserčno se ti zahvaljujem za
vse dobrote, ki mi jih nepre-
nehoma deliš, posebno pa za
to, da si nam svojega edino-

rojenega Sina dal v spravo za naše grehe.

O Bog! dodeli mi, da nikoli ne bom nevredno pri sveti maši, in da nikdar po nevrednem ne prejmem presvetega rešnjega telesa — po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K r i ž.

Blagoslovi me Bog Oče, Sin in sveti Duh! Tvoj sveti blagoslov naj povsod spremlja mene in vse, za ktere te prosim!

Naj tebi, Bog, dopade

Presveti dar končan,

Izvir nebeške gnade

Nam bodi slednji dan!

Umerlim, živim sprava
 Za grehe njih naj bo;
 Naj nam bo vsem zastava,
 Da pridemo v nebo!

Zadnji evangeli.

Mili Jezus! večna beseda
Boga Očeta! iz ljubezni do
 nas ubogih grešnikov si se
 včlovečil. Molim te, upam v
 tebe, in preserčno te ljubim.
 Vodi me, ti prava luč, v večno
 življenje! Amen.

S k l e p.

O Bog! oveseljen grem
 sedaj iz tvoje svete hiše.
 Poterdi, dobrotljivi Bog, vse
 moje dobre sklepe, in poma-
 gaj mi, da jih vedno zvesto

spolnujem, in se nikoli od tebe ne ločim! Kedar pa mi poteče moje pozemeljsko življenje, milostivo me vzemi k sebi v večno domovino, da bodem tamkej gledal, kar tukaj verujem, tamkej vžival, kar tukaj upam, in tamkej tebe, svojega Boga večno ljubil. Amen.

Marija, prečista Devica in Mati božja! prosi za me Boga, da mi sad te svete maše prinese časno in večno srečo!

Sveta maša.

II.

Priprava.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti, in po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo! (Ps. 50.)

O večni Bog! bližam se tebi, akoravno nisem vreden, ker je moja vest omadeževana z obilnimi grehi. Moj Bog! tebi samemu sem grešil in hudo storil pred tvojim obličjem. Pa ti, o Bog! si ne-

skončno usmiljen in odpuščaš grehe vsem, ki te prosijo za odpuščenje.

Prosim te, o neskončno usmiljeni **Bog!** usmili se me, ker kličem k tebi iz globočine svojega skesanega serca!

Pristop.

Usmili se nas, o **Gospod!**
usmili se nas! (Ps. 122.)

O Bog! tvoja neskončna milost mi je do sedaj prizanašala, in me rešila pogubljenja. Terdno upam, o usmiljeni **Bog!** da mi tudi za naprej ne bodeš odtegnil svoje obilne pomoči. Če se me ti

ne usmiliš, mi nihče ne more pomagati.

Bog, pred tvojim veličastvom
 Molimo iz praha te;
 S tvoje milosti bogastvom
 Se ozri v nas grešnike!
 Naj daritev ti dopade!
 Jagnje je brez madeža:
 Jezus, vir nebeške gnade,
 Ki odjemplje greh svetá.

Slava.

Aleluja! Hvalil te bom,
 Gospod, iz vsega svojega
 serca! (Ps. 110.)

O Bog! neskončna je
 tvoja slava. Vse stvari te
 povikšujejo; tudi jaz se zdru-
 žujem ž njimi in kličem: Če-

ščen bodi večni **Bog** v nebesih in na zemlji! Sreča in mir pa naj bode dobrim ljudem, kateri so dobre, **Bogu** vdane volje! Vse naj prepeva tvojo slavo, vse, kar živi v nebesih in na zemlji!

Čast Bogu na visokosti!
 Sveto je njegovo ime
 Po stvarjenja širokosti
 Naj ga vse stvarí časté!
 Bodi hvaljen, bodi moljen,
 Večni, trojedini **Bog**!
 V tvojo večno čast odvoljen
 Naj ti služi zemlje krog!

Berilo.

Uči me spolnovati tvojo voljo, ker moj **Bog** si ti; tvoj

dobri duh naj me vodi po ravnem potu! (Ps. 142.)

O večni **Bog!** tvoji sveti nauki so mi naj svitlejša luč, ki mi razsvitljuje duhá in serce. Prosim te, vodi me po poti do spoznanja in modrosti, da bom izbiral prave pripomočke k zveličanju, jih prav obračal, in da se bom ogibal vsega, kar je moji večni sreči na poti.

Evangeli.

Kličem iz vsega serca, usliši me, **Gospod!** tvojih postav bom iskal. — Tvoje postave bom premišljeval; tvojih besed ne bom pozabil. (Ps. 118.)

O **Bog,** terdno sklenem,

da bodem po tvoji sveti volji vselej ravnal vse svoje misli, besede in djanja, da bodem vse posvetno le malo čislal, in si prizadeval za pravo večno srečo.

Evangeli je resnica,
 Varuje nas grešnih zmot;
 Nam je luč, nam je vodnica
 Skoz življenja tamno pot.
 Nauk večnega življenja
 Ti, o Jezus! sam imaš;
 Luč modrosti, razsvitljenja,
 Učenik, nam vernim daš.

Vera.

Gospod, naš Gospod! kako čudovitno je tvoje imé po vsi zemlji; ker tvoje veličastvo je zvikšano nad nebesa! (Ps. 8.)

O večni Bog! živo verujem veliko skrivnost tvojega stvarjenja; terdno spoznam veliko skrivnost našega odrešenja; oznanujem veliko skrivnost tvojega posvečenja. **O Bog!** poterdi me v edino pravi, sveti veri, in pomagaj mi, da, kar verujem, tudi skazujem v djanji.

Verujem v Boga Očeta,

Néba, zemlje stvarnika;

V Sina, odrešnika svéta,

Tudi v Duha svetega.

Verjem zraven vse resnice,

Ktere Jezus je učil;

Če se prav deržim pravice,

Bom v nebesih ga častil.

Darovanje.

Hvali, moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, njegovo sveto imé! (Ps. 102.)

Dobrotljivi Bog! ti si se včlovečil, da bi se z menoj združil; jaz pa se tolikrat ločim od tebe. O Bog! vstvari v meni čisto serce, in daj, da se vedno bolj s teboj združujem! — Operi me če dalje bolj od moje krivice; in očisti me od moje pregrehe! (Ps. 50.)

— Usliši, o Bog! moje molitev, in ne zametvaj moje prošnje! (Ps. 54.)

O večni Bog! vzemi prečisti dar, ki ga sedaj mašnik

daruje na svetem altarji. Daj,
da nam bo vsem v zveličanje
in večno življenje!

Večni Oče vse dobrote,
Milo glej na ta altar!
Za brezkončne grehov zmote
Ti damo prijeten dar.
Svet'ga kruha ino vina
Dar ponižno darovan,
To je dar, glej, tvoj'ga Sina —
Za vse žive, mertve dan.

Predglasje.

Hvalite Gospoda z nebes;
hvalite ga na višavah! (Ps. 148.)

O presveti Bog! ponižno
spoznam, da te nikoli ne mo-
rem spodobno hvaliti in častiti,
ker sem slaba in uboga stvar;

sklenem se torej z nebeškimi duhovi, ki ti pojejo večno slavo, in rečem: Svet, svet, svet si Gospod Bog, stvarnik nebes in zemlje! Vse je polno tvoje slave!

Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem!

Z angeli na glas pojemo
Sveto pesem, o Gospod!
Vse češčenje ti dajemo;
Svet, svet, svet Bog Sabaot!
Da b' za tvojo čast se vneli,
Nam, o Bog dobrotljiv', daj!
Bomo tvojo hvalo peli
Tù in tam na vekomaj.

Pred povzdigovanjem.

Veliko čudežev si ti, Gospod, moj Bog, naredil. (Ps. 39.)

Ti, o Bog! si vstanovil in ohranil sveto cerkev, kakor si obljubil — pomagaj v vseh okoliščinah svojemu kršanskemu ljudstvu! poterdi vse duhovske in deželске gosposke, da vsa svoja dela vselej začenjajo iz tebe, in iz tebe začeta tudi končajo!

O Bog! ozri se tudi milostivo na moje rodovince — dobrotnike, prijatle in tovarše, pa tudi se usmili mojih nasprotnikov in sovražnikov! — Spominjaj se vseh, o Bog! v svoji neskončni ljubezni!

Povzdigovanje.

Povzdigujte Gospoda, na-

šega Boga, in molite pred podnožjem njegovih nog, ker je svet! (Ps. 98.)

Verujem v tebe, Sina živega Boga, ki si sedaj pričujoč na altarji. Terdno upam, da se me boš usmilil ubogega grešnika, ker si iz golj usmiljenja in iz čiste ljubezni prišel k nam na zemljo. O Jezus! v tebe verujem; o Jezus! v tebe upam; o Jezus! preserčno te ljubim.

Kelih zveličanja bom vzel, in klical v imé Gospodovo. (Ps. 115.)

O Jezus! kar ne vidim z očmi, pa verujem v sercu in spoznam z ustmi. Molim te,

o draga kri mojega odrešeni-
nika — vir vse milosti in
zveličanja! Pogasi v meni
vse hude strasti, in umij me
vseh mojih grehov!

Po povzdigovanji.

Gospod! ti si nam pribe-
žališče od roda do roda. (Ps. 89.)

Večni Bog! po tej sveti
daritvi upam vse od tebe.
Uslišal si stare očake, ki so
ti darovali le senco in podobo
današnje daritve; koliko bolj
milostivo boš tedaj gledal
na nas, ker ti opravljamo
pravo, naj svetejšo daritev,
ktera je bila tebi na svetem
križi za naše grehe darovana.

Po tej sveti daritvi razlij svojo milost na me in na vse svoje verne služabnike, in preseli nas enkrat v presrečno domovino, kjer te bomo združeni s prečisto Devico Marijo in z vsemi izvoljenimi hvalili in poveličevali, ljubili in vekomaj vživali! — Usmili se pa tudi naših ljubih bratov, ki so pred nami v Gospodu zaspali! Posebno te prosim za duše svojih rodovincev, dobrotnikov in vseh, za ktere moram moliti. Sprejmi vse v kraj večne luči, mirú in hladila!

Bodi moljeno, češčeno
Rešnje Jezusa telo!

Nam v zveličanje rojeno —
 Na Kalvarji križano!
 Bodi moljena častita
 Jezusova rešnja kri,
 Ki si za naš greh prelita —
 In za grehe vseh ljudi!

O Bog! spreoberni nas,
 ter nam pokaži svoje obličje,
 in oteti bomo! (Ps. 79.)

Na persi terkam, in spo-
 znam, o **Bog!** da sem veliko
 grešil, da sem velik greš-
 nik. Priklanjam se k tlam,
 ker vem da nisem vreden tvoje
 ljubezni in milosti. Toda,
 kolikor bolj sem jaz nevreden,
 da kličem k tebi in te prosim
 usmiljenja, toliko večja je tvoja
 ljubezen in milost do mene.

Oče naš.

Oče naš! — Ti si moj Oče, moj Bog, in začetnik mojega zveličanja. (Ps. 88.)

Kteri si v nebesih! — Ker veči ko nebesa je tvoja milost, in do oblakov seže resnica tvoja. (Ps. 107.)

Posvečeno bodi tvoje imé! — Aleluja! hvalite, služabniki, Gospoda! hvalite imé Gospodovo! Bodi hvaljeno Gospodovo imé od sedaj in vekomaj! (Ps. 112.)

Pridi k nam tvoje kraljestvo! — Tvoje kraljestvo je kraljestvo za večne

čase, in tvoje gospostvo za vse rodove. (Ps. 144.)

Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji! — Uči me spopovati tvojo voljo, ker moj Bog si ti; tvoj dobri duh naj me vodi po ravnem potu! (Ps. 142.)

Daj nam danes naš vsakdanji kruh! — Oči vseh upajo v té, Gospod! in ti jim daješ jed ob pripravnem času. (Ps. 144.)

In odpusti nam naše dolgé, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom! — Poglej moje ponižanje in mojo težavo, in odpusti mi vse pregrehe! (Ps. 24.)

In ne vpelji nas v skušnjava! — Moj Bog, razsvetli moje temè! Zakaj po tebi bom rešen skušnjave. (Ps. 17.)

Temuč reši nas od hudega! — Pomagaj nam, o Bog! naš zveličar! in zavoljo slave svojega imena nas reši, o Gospod! (Ps. 78.)

Jagnje božje.

Gospod, ne svari me v svojem serdu, in ne tepi me v svoji jezi! (Ps. 6.)

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá, usmili se me, in odpusti mi, kar sem grešil v mislih in željah!

Jagnje božje, ki odjem-

lješ grehe svetá, usmili se
me, in odpusti mi, kar sem
grešil z besedo!

Jagnje božje, ki odjem-
lješ grehe svetá, usmili se
me, in odpusti mi, kar sem
grešil v djanji!

Mili Jezus! božje jagnje!
Nosiš grešnikov dolgé,
Naj se tvoja milost nagne,
Svoj svet mir mi daj v sercé,
Da se sklenem z vernim duhom
V zakramentu zdaj s teboj!
Poživljen z nebeškim kruhom
Bodem živ in mertev tvoj.

Sveto obhajilo.

Hvalil te bom, Gospod,

iz vsega svojega serca; ozna-
noval bom vsa tvoja čuda.

(Ps. 9.)

Gospod! nisem vreden,
da greš pod mojo streho, pa
le reci z besedo, in ozdrav-
ljena bo moja duša!

O ljubeznjivi zveličar! iz
serca mi je žal, da sem te z
naj manjšim grehom razžalil
in se ločil od tebe. Terdno
ti obljubim, da bom za na-
prej zatiral svoje hudobno
nagnjenje, in se ravnal po
tvoji sveti volji. Usmili se
me, in pridi — moja naj
večja dobrota — in vnemi
moje serce, da bo v njem
gorela popolna ljubezen do

tebe! Pridi! pomnoži v meni pravo vero, poterdi moje upanje, in oplameni mojo ljubezen!

Po svetem obhajilu.

Moja usta naj bodo polna tvoje hvale, da prepevam tvojo slavo, ves dan tvoje veličastvo.
(Ps. 70.)

O Bog! tvoja ljubezen do mene je neskončno velika. Nikoli se ti ne morem dovolj zahvaliti za njo! Sprejmi vendar mojo slabo pa prisercno zahvalo za vse brezšteviline tvoje dobrote, posebno pa za neskončno milost, da si me rešil večnega pogub-

ljenja, in da nam po vživanji presvetega rešnjega telesa daješ moč za večno življenje.

K r i ž.

Bog se nas usmili, in nas blagoslovi! (Ps. 66.)

Tvoj blagoslov, tvoja milost, tvoj mir pridi k meni in ostani vedno pri meni! Amen.

Vblagri, Bog, nas trojedini,

Z močno, milostno rokó,

V greha in skušnjav dolini

Varuj nas nesreče ž njo!

S svojo milostjo ostani

Vselej, o Gospod! pri nas,

Kon'c življenja nas ohrani,

Nam odkrij svoj svet' obraz!

Zadnji evangeli.

Hvalil bom Gospoda vsaki čas; njegova hvala bodi vedno v mojih ustih! (Ps. 33.)

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Vse je po nji stvareno, kar je storjenega. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala — in smo vidili njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta — polna milosti in resnice.

S k l e p.

Iskal sem Gospoda, in me je uslišal, ter me je rešil iz vseh mojih nadlog. (Ps. 33.)

O Bog! priserčno se ti zahvaljujem za vse milosti, ktere si mi delil na tem svetem kraji. Prizanesi mi, če nisem bil spodobno pri tej sveti daritvi! Da ti svojo mlačnost nadomestim, ti darujem preljubeznjivo serce Jezusa Kristusa, tvojega Sina, zasluženje preblazene Device Marije in vseh tvojih izvoljenih.

Po tej sveti maši naj bo češčen in hvaljen Bog Oče, in Sin, in sveti Duh! Amen.

Černa maša.

III.

Priprava.

 presveta Trojica, edini Bog! milostivo sprejmi presveti dar telesa in kervi našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki ga jaz, tvoj nevredni služabnik, po mašnikovih rokah darujem tvojemu božjemu veličanstvu. Darujem ti ga, da obhajam večni spomin Jezusove smerti, da poveličujem

tvoje veličanstvo, da se ti zahvaljujem za vse prejete dobre, in te prosim še prihodnjih, da bi mi odpustil moje neštevilne grehe in zanikernosti; posebno pa ti darujem, o Bog! ta presveti dar za duše vernih mertvih v vicah, in naj prvič za duše svojih staršev, bratov, sester in vseh rodovincev, pred vsem pa za dušo I. — O usmiljeni nebeški Oče! prosim te, da po prošnji in zasluženji preblazene Device Marije in vseh svetnikov ubogim dušam v vicah dodeliš večni mir in zveličanje. Amen.

Pristop.

O Gospod! daj vsem vernim dušam v vicaah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! — Tebi se spodobi hvalna pesem, o **Bog** na Sionu! in tebi naj se opravlja obljuba v Jeruzalemu. Usliši mojo molitev; k tebi naj pride vse meso! (Ps. 64.) — **O Gospod!** daj vsem vernim dušam v vicaah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! **Gospod**, usmili se jih! **Kriste**, usmili se jih! **Gospod**, usmili se jih!

Bog, stvarnik in odrešnik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic, da odpuščenje, kterega so

vedno želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. — Dodeli vsem našim bratom, rodovincem in dobrotnikom, kateri so se ločili iz tega sveta, po prošnjah Marije, vselej Device in vseh svojih svetnikov, da pridejo v družbo večnega zveličanja in v svitlobo večne luči, — po Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki živi in kraljuje na veke. Amen.

Usliši nas, o Bog! za duše mertvih vernih!

O daj jim večni mir, otmí jih muk nezmernih,

Ponižno pros'mo te!

Očisti jih, Gospod, da nehajo terpeti!

Da skorej jim z nebes rešenja luč zasveti!

Gospod, usmili se!

Berilo

iz I. lista sv. Pavla do Kor. 15.

Bratje! skrivnost vam povem: Vsi bomo sicer vstali, toda spremenjeni ne bomo vsi. Naglo, ko bi z očmi trenil, na poslednjo trobento (ker zapela bo trobenta), in mertvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo spremenili. To strohljivo namreč mora obleči nestrohljivost in umerljivo mora obleči neumerljivost. Kedar bo pa to umerljivo obleklo neumerljivost, takrat se bodo spolnile besede, ktere so pisane: Požerta je smert v zmagi. Smert! kje je tvoja zmaga? Smert! kje je tvoje zelo? Zelo smerti pa

je greh, moč greha pa postava. Hvala pa bodi Bogu, kateri nam je dal zmago po Gospodu našem, Jezusu Kristusu!

O Gospod! daj vsem vernim dušam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! **Očisti jih, o Gospod!** od vseh madežev, zavoljo kterih še ne morejo v nebesa!

Poslednji dan.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal,
Kedar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi človek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti.

Smert, natura bo stermela,
Kedar stvar bo oživela,
Pred sodnikov tron hitela.

Bukve bodo prinesene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse in nepoštene.

Bo sodnik tedaj se usedil,
Vse, kar kolj je kdo naredil,
Celi svet bo tistokrat zvedil.

Revež, kam se čem podati?
Kje prijatla tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti,
Reši v moji me slabosti.

Spomni se, o Jezus mili!
Da so za me te umorili
Prosim, tisti dan se usmili!

Truden hotel si hoditi,
Za me svojo kri preliti;
Daj k zveličanju to biti!

Daj te imeti pomočnika,
Naših duš odrešenika,
Preden vid'mo te sodnika.

Da sem kriv, to sam spričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa zanesi, Bog, zdihujem!

Rane grešnice zacelil,
Tolovaja si zveselil;
Meni upanje dodelil.

Nisem vreden odpuščanja;
Vendar, Bog pomilovanja,
Vari v ogenj me jokanja!

Med ovce me den' ovčico,
Reši zmed kozlov s'rotico,
In pokliči na desnico!

Ko zaveržene preklete,
 Pahnil v ogenj boš ujete,
 Deni me takrat med svete!

Sliši prošnje, Bog! pohlevno,
 Dušo glej pobito, revno;
 Skerbi za me stvar nevkrevno!

Dan trepeta, ura straha,
 Ko bo človek vstal iz praha!

Naj mu njega hudobije
 Milost tvoja, Bog, umije!

Daj jim Jezus, naš pastir,
 Večni pokoj, večni mir!

Evangelij

sv. Janeza 5.

**Tisti čas je Jezus Judom
 rekel: Resnično, resnično
 vam povem, da pride ura, in**

je že sedaj, ko bodo mertvi slišali glas Sinú božjega; in kateri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč Oče življenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti življenje v samem sebi. In mu je oblast dal tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu, ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobeh, slišali glas Sinú božjega. In bodo prišli, kateri so dobro delali, v vstajenje življenja, kateri so pa hudo delali, v vstajenje obsojenja.

Darovanje.

O Gospod Jezus Kristus, kralj večne časti! reši duše

vseh vernih mertvih od vseh kazen! reši jih iz temote, in reci svetemu verhangelu Mihelu jih pripeljati, v sveto luč, ktero si nekdamj obljubil Abrahamu in njegovemu zrodu. — Daj, o Gospod! da verne duše, za ktere ti danes opravljamo dar in molitve, pridejo k tebi v večno življenje!

Vzemi, sveti Oče, vse-mogočni, večni Bog! ta čisti dar, kterega jaz, tvoj nevredni služabnik darujem tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu za vse svoje brezšteviline grehe, zamere in zanikernosti, za vse pričujoče in za vse verne kristijane, žive in

mertve. Daj, da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje! Amen.

Sprejmi od nas, o Bog! molitve in darila,
Da bodo nam v pomoč, in vernih duš
hladila,
Za ktere prosimo!

Svet angel Mihael naj pelje jih v svetlobo,
Obljubljeno ljudem za službe njih zvestobo,
Ki tebe ljubijo!

S v e t.

Povzdiguje svoja serca
k Gospodu, in hvalimo Gospoda,
svojega Boga!

Spodobi se in je prav,
da te zmiraj in povsod hvalimo,
sveti Gospod, vsemo-

gočni Oče, večni Bog! po
 Kristusu, Gospodu našem, —
 po katerem tvojo božjo visokost
 hvalijo angeli, molijo gospo-
 stva, in se tresejo oblasti.
 Nebesa in nebeške moči in
 sveti Serafini povišujejo tvoje
 veličanstvo. Prosim te, pri-
 pusti, da tudi svoj glas ž njimi
 sklenemo, in ti ponižno rečemo:
 Svet, svet, svet si Gospod
 Bog vojskinih trum! Polno je
 nebo in zemlja tvoje slave!
 slava tebi na višavah! češčen
 bodi, kateri pride v Gospodo-
 vem imenu! Hozana tebi na
 višavah!

V nebo povzdignimo veseli
 Častite pesmi glasni šum,

Da bomo združeni zapeli
 S prepevanjem nebeških trum:
 Svet, svet, svet, Bog, izvir svetosti!
 Nebo in zemlja te častí,
 Hozana teb' na visokosti!
 Dajè ti hvalo, kar živi.

Pred povzdigovanjem.

O milostivi **Oče!** prosimo te, vzemi in blagoslovi ta sveti dar, kterege ti prinesemo posebno za tvojo sveto cerkev — za duhovsko in deželsko gosposko in vse verne kristijane — kakor tudi za vse tiste, za ktere moramo posebno moliti. — Sklenjeni z visoko častitljivo vselej Devico Marijo in z vsemi tvojimi svetniki in svetnicami te

prosimo, dodeli po njih zasluženji in njih prošnji, da bomo v vseh rečeh s tvojo pomočjo obvarovani in podpirani — po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Povzdigovanje.

Verujem, Jezus! da si pričujoč v presvetem rešnjem telesu. Bodi češčen in hvaljen! Usmili se me, in daj tudi vsem vernim dušam v vicah večni mir in pokoj!

Verujem, Jezus, da je tukaj tvoja sveta rešnja kri, ki je tekla za naše grehe. Bodi češčena in hvaljena! Ona

naj očisti mojo dušo vseh madežev in naj pogasi ogenj v vicah, ter naj pelje verne duše v večno veselje!

Po povzdigovanji.

O Bog! ozri se na ta dar, in naj ti bo prijeten, kakor ti je bil prijeten kdaj dar tvojih naj pravičniših služabnikov. Usmili se, o usmiljeni Bog! tudi vernih duš v vicah, in zavoljo Jezusovega zasluženja jim daj večni mir in pokoj! Posebno te prosim za dušo I. —

Ravno tako tudi nam, ubogim grešnikom, dodeli delež in družbo z vsemi tvojimi

svetniki po neskončnem Jezusovem zasluženji. Amen.

V podobah kruha ino vina
 Te, Jezus, tukaj vidimo,
 Nebeškega Očeta Sina
 Te z živo vero molimo.
 Ljubezen tvoja je ognjena,
 Da v jed nam svoje daš teló:
 Kriví prelite tvoje cena
 Umije grehov vso zemljó.

Jagnje božje.

O Jezus! jagnje božje,
 ki odjemlješ grehe svetá,
 daj vsem vernim dušam v vi-
 cah večni mir in pokoj!

O usmiljeni Jezus! odreši
 me s svojim presvetim tele-
 som in s svojo presveto kervijo

od vseh mojih grehov in od vsega hudega!

O Jezus! tam na lesu križa
 Si, jagnje božje, kri prelil,
 Da bi nam vrata paradiža
 Odperl, zveličanje dobil.
 Tud' mertvih vernih se usmili,
 Ti dobrih zvestih duš pastir!
 Da bodo večno te častili,
 Dodeli jim nebeški mir!

Povživanje.

O Gospod! nisem vreden,
 da greš pod mojo streho; pa
 le reci z besedo, in ozdrav-
 ljena bo moja duša!

O Gospod! milostivo se
 ozri na me, pride k meni, in
 razveseli mojo ubogo dušo,
 da bode vedno sklenjena s te-

boj! Usmili se tudi, o Jezus!
vseh vernih duš v vicah, in
stori, da ne bodo več odlo-
čene od tvojega ljubeznjivega
obličja!

Usliši nas, o Bog! za duše mert-
vih vernih!

O daj jim večni mir, otmí jih muk
nezmernih,

Ponižno pros'mo te!

Očisti jih, Gospod, da nehajo ter-
peti!

Da skorej jim z nebes rešenja luč
zasveti!

Gospod, usmili se!

Zadnje molitve.

O usmiljeni nebeški Oče!
ozri se na verne duše v vi-

cah; delo so tvojih milostivih rok! O Sin božji, Jezus Kristus, odrešenik vsega sveta! poglej na verne mertve; cena so tvoje presvete kervi! — O sveti Duh, mili tolažnik! pošlji dušam v vicah en žarek svojega tolažila; neveste so, ktere si si pri svetem kerstu zaročil! O Bog, neskončna dobrotá! usmili se jih! O Marija, sladka milostiva Mati, in vsi nebeški prebivavci prosite za uboge duše v vicah, da bi se skorej veselile z vami v večnem miru. Amen.

Sveta maša.

IV.

O Marijinih praznikih.

Priprava.

 prečista Devica Marija,
 ti Mati božje milosti in po-
 moč vseh kristijanov! prav za-
 upljivo pridem k tebi, in te
 pohlevno prosim: zadobi mi
 pri Bogu milost, da bodem
 sedaj pri tej sveti maši tako
 spoštljivo in pobožno, kakor
 da bi bil na gori Kalvariji

takrat, ko se je tvoj ljubeznjivi Sin iz ljubezni do nas ubogih grešnikov daroval svojemu večnemu Očetu — in si bila tudi ti pričujoča. Prosi za me Bogá, da se me usmili, in mi podelí obilni sad svojega svetega odrešenja.

Marija, Mati ljubljena!

O bod' češčena ti!

Rodila si nam Jezusa,

Zato te vse častí!

Mi svoja serca ti damo

Upljivo k tebi kličemo:

Marija, pros' za nas!

Marija sladko ti imé!

Kristjanom močni var;

Ti zdraviš žalostno sercé,

Nam siješ mili žar.

Zatorej ne prenehamo,
 In vedno k tebi kličemo:
 Marija, pros' za nas!

Pristop.

Vse veličanstvo kraljeve
 hčere je znotrej, v zlatih ro-
 bovih, s pisanim oblačilom je
 ogernjena. Za njo so device
 h kralju peljane; nje družice
 so k tebi peljane. (Ps. 44.)

Iz mojega serca lepa be-
 seda puhti, naj moja pesem
 kralju doní!

Čast bodi Očetu, in Sinu,
 in svetemu Duhu, kakor je
 bila v začetku, sedaj in vselej
 in vekomaj! Amen.

Molitev.

O Bog! ki si presveto serce preblažene in vedno neomadežane Device Marije obilno obdaril z duhovnimi darmí, in si ga po podobi božjega serca svojega Sina Jezusa Kristusa napolnil z ljubeznijo in usmiljenjem, — dodeli nam, da mi, ki obhajamo spomin tega presladkega serca, po zvestem posnemanji njegovih čednosti v sebi na znanje dajemo Jezusa Kristusa, ki živi in kraljuje z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O večni Oče v visokosti!
 K tebi se približamo,
 Svoje grehe in slabosti
 Serčno obžalujemo.
 Ti se grešnih nas usmili,
 Spreoberni nam sercé,
 Da le tebe bi ljubili,
 Zadostil' za vse dolgé!

Slava bod' Bogu v višavi
 In na zemlji mir ljudem,
 Naj se zлива po širjavi
 Milost tvoja vsem stvarém!
 Tebi, jagnje božje, milo,
 Ki odjemlješ greh svetá,
 Poje vsaka duša vneta
 Slavo večno iz sercá.

Berilo

iz visoke pesmi Salomonove v 8. poglavji.

**Deni me ko pečat na svoje
 serce, ko pečat na svoje roke!**

ker močna kakor smert je ljubezen; terda kakor pekel gorečnost; njeni žarki so ognjeni in plamenovi žarki. Velike gore ne morejo pogasiti ljubezni, in reke ne je utopiti; naj bi dal človek vse premoženje svoje hiše za ljubezen, ko za nič bi zanj maral.

Po berilu.

Pripravljeno je moje serce, o Bog! pripravljeno moje serce. (Ps. 107.) Jaz sem svojega ljubega, in moj ljubi je moj, ki se pase med lilijami. (Vis. pes. 6.)

Aleluja, aleluja! On je ljubezen v meni vredil. Pod-

pirajte me s cveticami, osujte
me z jabelki, ker od ljubezni
omedlujem. (Vis. pes. 2.)

K tebi D'vica ljubeznjiva,
Zaupljivo pribežim,
Dela vse in upe svoje
V tvoje varstvo izročim.
Vem, ne boš me zapustila,
Moja Mati serčno, mila!
Ti stopinje moje vodi,
Varuj vsega hudega,
V božji milosti ohrani
In razcvetaj mi duhá!
Če si z mano, ljuba Mati,
Ni se treba nič mi bati.

Ko nesreča me preganja
S svojim plajščem me zakrij,
In če žalost me vtopuje,
Mi veselje v serce lij!

Ti presladka si Devica,
 Vsem gotova pomočnica!
 Šenkratebi serce svoje
 Zaupljivo izročim!
 Da boš Mati mi ostala,
 V vednem upanji živim.
 Vem, ne boš me zapustila,
 Moja Mati serčno mila!

Evangelii

svetega Lukeža v 2. poglavji.

Tisti čas so našli starši
 Jezusa v tempeljnu sedečega
 v sredi učenikov, ki jih je
 poslušal in popraševal. Vsi
 pa, kateri so ga slišali, so se
 čudili nad njegovim umom,
 in njegovimi odgovori. In
 ko so ga ugledali, so se
 zavzeli; in njegova Mati mu

je rekla: Sin! kaj si nama tako storil? Glej! tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala. In ima reče: Kaj je, da sta me iskala? Nista li vedila, da moram v tem biti, kar je mojega Očeta? In ona nista umela besede, katero jima je govoril. In je ž njima šel in prišel v Nazaret, in jima je bil pokoren. In njegova Mati je ohranila vse te reči v svojem sercu. In Jezus je rasel v modrosti in starosti, in v milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Po evangeljskih besedah naj se izbrišejo naši grehi!
Hvala tebi, Kristus!

Tvojo milost je prižgala
 Prave vere svitlo luč,
 Pot v nebesa pokazala,
 Dala nam je rajski ključ.
 Daj nam, Bog, tako živeti,
 Kakor nauk tvoj uči,
 V sveti veri tud' umreti,
 Večno se zveličati!

V e r a .

Verujem v Boga Očeta
vsemogočnega, stvarnika ne-
bes in zemlje. In v Je-
zusa Kristusa, Sinú njego-
vega edinega, Gospoda na-
šega; kateri je bil spočet od
svetega Duha, rojen iz Ma-
rije Device; terpel pod Pon-
cijem Pilatom, križan bil,
umerl in v grob položen; šel

pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal; šel v nebesa, sedi na desnici Bogá Očeta vse-mogočnega; od ondod bo prišel sodit žive in mertve. Verujem v svetega Duha; sveto, katoliško cerkev, občestvo svetnikov; odpuščenje grehov; vstajenje mesá; in večno življenje. Amen.

Bog nebeški! vsi spoznamo,
 Da si vstvaril vse reči,
 Da Očeta te imamo,
 Ki dobrot nam toljk delí, —
 Da si dal nam rešenika,
 Sina clo v zveličanje,
 Da poslal nam tolažnika,
 Ki nam sveto moč dajè.

Darovanje.

Presveti Oče! sprejmi ta dar, kterega tebi tvojemu živemu in pravemu Bogu darujemo v hvalo tvojega neskončnega veličanstva in v odpuščenje svojih brezštevlnih grehov. Darujemo ti ga za se, za vse svoje, za vse pričujoče in nepričujoče, za vse verne kristijane žive in mrtve. Daj, milostivi Oče, da bo ta dar v večno življenje nam in vsem, za ktere te prosimo, pa tudi vsi sveti cerkvi in vesoljnemu svetu!

O Bog! kteremu je preblážena in prečista Devica Marija prinesla čisti dar, vžgi

tudi v naših sercih ogenj tiste ljubezni, ki je gorela v njenem sercu, da vredni postanemo ravno tistega darú — našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki živi in kraljuje z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vzemi, Oče, ta dar v slavo,
 Ki ga zdaj darujemo,
 Milosti, za grehe spravo
 Te po njem vsi prosimo!
 Tvoja zarja naj obseva
 Djanja našega stezé,
 In za dobro naj ogreva
 Oslabljeno nam sercé!

Predglasje.

Spodobi se in je prav, da te zmiraj in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsemogočni Oče, večni Bog! in da te z Marijinim češčenjem slavimo, poveličujemo in visoko častimo; ker ona je po obsenčenji svetega Duha spočela tvojega edinorojenega Sina, ohranila deviško čast, pa vendar svetu porodila večno luč, našega Gospoda Jezusa Kristusa, po katerem tvoje veličanstvo angeli hvalijo, gospostva molijo, in pred njim oblasti trepetajo; po katerem tvoje veličanstvo nebesa in nebeške moči in sveti Serafini veselo časté z enim

glasom. Prosimo te, zedini
 ž njimi tudi naše glasove, ker
 te ponižno hvalimo, in rečemo:
 Svet, svet, svet si Gospod
 Bog vojskinih trum! Polno je
 nebo in zemlja tvoje slave!
 Tebi bodi večna hvala, čast
 in slava, da si se milostivo
 ozerl na nas, uboge grešnike,
 ter si nam poslal svojega lju-
 bega Sina, da nas je očistil,
 odrešil, posvetil in nas vdele-
 žil večnega življenja.

Slava tebi na višavah in
 na zemlji sedaj in vekomaj!

Sveti, sveti, večno sveti

Bodi vsemogočni Bog!

Tvoji slavi večno vneti

Naj živí stvarjenja krog!

Vsaka stvar naj poje vdana
 Tebi čast iz vse moči,
 Večna slava in „hozana“
 Naj povsod se ti glasí!

Pred povzdigovanjem.

Ponižno te prosimo, o milostivi Oče! sprejmi in blagoslovi ta sveti dar, ki ti ga darujemo za tvojo sveto cerkev, za našega papeža, škofa in cesarja, za vse verne kristijane, zlasti pa za tiste, za ktere smo še posebno dolžni moliti.

O Bog! ohrani jih vse v svojem miru; reši jih od temote in hudobije, ter jim dodeli, kar jim je treba za dušo

in telo, da ti zvesto služijo in povikšujejo tvojo čast in slavo, ter dosežejo večno življenje.

Prosim te, nebeški Oče! varuj nas v vseh okolnostih po zasluženji preblazene Device in Matere, našega Gospoda Jezusa Kristusa in po zasluženji vseh svojih svetnikov in svetnic, ki so za vero kri prelili. Usmiljeni Oče! usliše naše pohlevne prošnje!

Povzdigovanje.

Molim, častim, hvalim te, o pravi, živi Bog! ki si v podobi kruha, na altarji pričujoč!

O Jezus! bodi mi milostiv, in odpusti mi moje grehe!

Molim, častim, hvalim te, o pravi, živi Bog! ki si v podobi vina na altarji v resnici pričujoč! **O Jezus!** tebi živim! **O Jezus!** tebi umerjem! **O Jezus!** tvoj sem živ in mrtev! Daj, o Jezus! da tvoja predraga kri, ki si jo za me prelil, ne bo nad menoj zgubljen!

Po povzdigovanji.

O Bog! spominjam se visoke skrivnosti grenkega terpljenja in smerti, vstajenja in častitljivega vnebohoda našega Gospoda Jezusa Kristusa, in

ti darujem od tega, kar si nam dal, čisti, sveti in neomadežani dar, ta sveti kruh večnega življenja in kelih večnega zveličanja.

Spomni se, o Bog! vseh svojih služabnikov in služabnic, ki so v Gospodu zaspali! Daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Posebno pa te prosim za te, za ktere sem še posebno dolžan moliti. —

Pa tudi nam, svojim služabnikom, nikar ne povračuj po našem zasluženju, ampak po svoji veliki ljubezni in po svojem nezmernem usmiljenju.

Bodi hvaljeno, češčeno
 Jezusovo zdaj teló!
 Iz Marije nam rojeno
 In nemilo križano!
 Bodi vekomaj češčena
 Draga, sveta rešnja kri,
 Vir si večnega življenja,
 Vsa ljubezen v tebi tlí.

Oče naš.

O moj **Bog!** kako srečen
 sem, da si ti moj **Oče!** **O**
 kako me razveseljuje misel,
 da bodo nebesa kdaj tudi moje
 prebivališče! **Vladaj,** o **Go-**
spod! vse serca in voljo vseh
 ljudi! **Daj** svojim otrokom
 dušno in telesno hrano! **Glej,**
 jaz odpustim vsem ljudem, od-
 pusti tudi ti meni! **Poterjaj**

me v skušnjavah, in brani me v terpljenji tega revnega življenja! varuj me posebno greha, naj večjega zlega! Amen.

Reši nas, o Gospod! od vsega hudega, pretečenega, pričujočega in prihodnjega!

Reši nas po svoji veliki milosti in na prošnjo svete vselej Device Marije in vseh izvoljenih božjih!

Jagnje božje.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá, daj nam mir!

Jagnje božje, Jezus mili
 Ti ljubezni večne vir,
 Grešnih nas se zdaj usmili,
 Daj nam svoj presladki mir!
 Milostivo nas ohrani,
 Tvojo pot da hodimo —
 In da enkrat srečno zbrani
 K tebi v mir se znidemo.

Povživanje.

Moj Bog in Gospod! neizrečeno velika je tvoja ljubezen! Na svetem križi si se za nas daroval, na altarji sedaj ta dar ponavljaš, in v naših sercih ga hočeš doveršiti. **O presveti Bog!** ti prideš v ubogo človeško serce, kakor si prišel nekdam v prečisto Devico Marijo. Ponižno

spoznam, o Gospod! da nisem vreden, da greš pod mojo streho, in da prebivaš v mojem sercu. Moji grehi me ne pusté k tvoji mizi. Serčno mi je žal, da nisem tvoje svete volje na tanko spolnoval. **O Gospod!** usmili se me, in pridi k meni s svojo milostjo in ljubeznijo! pridi in vzemi za vselej v last moje serce, da bo-deš ti vedno moja edina misel!

Moj Gospod! ti kruh si pravi,
 Ki življenje, moč imaš,
 Ti nam bolne duše zdravi,
 Vodi v kraj zveličanja!
 Pridi, Jezus, v serce naše,
 Sebi nas preštvari vse,
 Sad obilne tvoje paše
 Pravo moč naj jim dajè!

Po obhajilu.

O Gospod Jezus Kristus!
 ki si prišel iz deviškega telesa svoje Matere, in si v sercu ravno te prečiste Device prebival, dodeli nam, da bodeš po dokončani skrivnosti svojega telesa in svoje kervi tudi v naših sercih vedno prebival, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinstvi svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Čast in hvalo ti pojemo —
 Tebi usmiljeni Gospod!
 S tvojih rok mi toljk prejmemo
 Novih vsaki dan dobrot.

Daj, da usmiljenje bi tvoje
 Sèrca naša vnemalo,
 Da premagamo vse boje,
 Pot v nebesa hodimo!

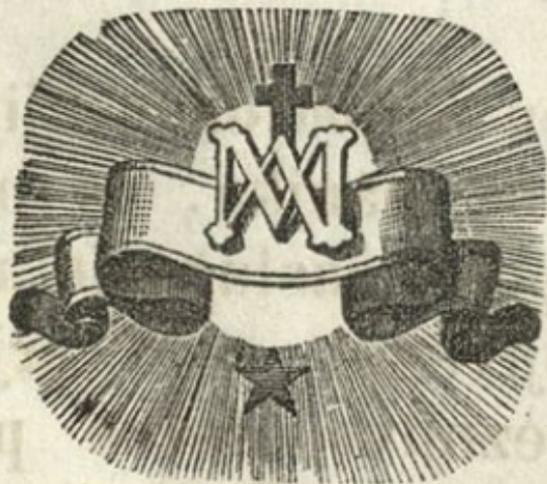
K r i ž.

**Blagoslovi me Bog Oče,
 Sin in sveti Duh!** in dodeli
 mi, da se vedno ravnam po
 tvojih svetih zapovedih, in da
 dosežem večno zveličanje!

Kar mojim današnjim mo-
 litvam še manjka, pa prosim,
 naj dopolni zasluženje mojega
 ljubeznjivega zveličarja in
 preljubeznjivo serce prebla-
 žene Device Marije in zaslu-
 ženje vseh svetnikov.

**Češčen in hvaljen bodi
Bog Oče, Bog Sin in Bog
sveti Duh! Amen.**

Blagoslovi Oče mili
Našega življenja dni!
Božji Sin, ti se usmili
Nas, da s tabo vsak' živí!
Blagoslovi Duh nas sveti,
Tvoja moč navdajaj vse,
Daj nam srečno kdaj dospeti
K tebi v raj, v zveličanje!

Večernice

ob nedeljah in praznikih.

Oče naš i. t. d. Češčena
si Marija i. t. d.

O Bog! glej na mojo pomoč; Gospod hiti mi pomagat! Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu in svetemu Duhu, kakor je bila v začetku, bodi še sedaj in vselej in večne čase! Amen.

Aleluja! (Hvaljen bodi, o Gospod! kralj večne slave!)

Psalm 109.

Gospod. je rekel mojemu
Gospodu: Usedi se na mojo
desno; dokler ne denem tvo-
jih sovražnikov v podnožje
tvojih nog.

Palico tvoje moči bo Go-
spod poslal s Siona. Gospo-
duj v sredi svojih sovražni-
kov.

S tabo je gospostvo ob
dnevu tvoje moči v svetlobi
svetih; iz sebe sem te rodil
pred zgodnjo danico.

Gospod je prisegel, in se
ne bo kesal: Ti si duhoven
vekomaj po Melkizedekovem
redu.

Gospod na moji desni bo
poterl kralje ob dnevu svoje
jeze.

Sodil bo narode, dopolnil
bo pogin, razdrobil glave po
deželi mnogoterih.

Iz potoka bo pil na potu;
torej bo povzdignil glavo.

Čast bodi i. t. d.

Psalm 110.

Hvalil te bom, Gospod,
iz vsega svojega serca, v
zboru in v shodu pravičnih.

Velika so dela Gospodova,
zbrana po vsi njegovi volji.

Slavno in častito je nje-
govo delo, in njegova pravica
ostane vekomaj.

Spomin svojih čudežev je naredil milostivi in usmiljeni Gospod.

Dal je jesti njim, ki se ga bojé, vekomaj se spominja svoje zaveze.

Svoja mogočna dela je oznanil svojemu ljudstvu, da jim je dal dedino narodov. Dela njegovih rok so resnica in pravica;

zveste so vse njegove zapovedi, poterjene vekomaj in vekomaj, narejene po resnici in pravici.

Rešenje je poslal svojemu ljudstvu, svojo zavezo je naredil vekomaj. Sveto in strašno je njegovo ime.

Začetek modrosti je strah Gospodov. Pravo razumnost imajo vsi, ki se po njem ravnaajo; njega slava ostane vekomaj in vekomaj.

Čast bodi i. t. d.

Psalm. 111.

Blagor mu, kdor se boji Gospoda; on bo imel prav veliko dopadenje nad njegovimi zapovedmi.

Mogočen bo na zemlji njegov zarod; rod pravičnih bo oblagodarjen.

Slava in bogastvo bo v njegovi hiši, in njegova pravica bo ostala vekomaj.

Luč je zasvetila v temi pravičnim; milostivi in usmiljeni in pravični.

Prijeten je človek, kateri se usmili in posojuje, obravnal bo svoje reči v sodbi; zakaj vekomaj ne bo omahnil.

V večnem spominu bo pravični, ne bo se bal hudega oznanila. Pripravljeno je njegovo serce,

poterjeno je njegovo serce; on ne omahne, dokler ne vidi svojih sovražnikov (ponižanih).

On trosi, daje ubogim; njegova pravica ostane vekomaj; njegov rog se zvišuje v slavi.

Grešnik bo to vidil, in se serdil; z zobmi bo škripal, in kopernel; želje grešnikov bodo zginile.

Čast bodi i. t. d.

Psalm 112.

Hvalite, služabniki, Gospoda; hvalite imé Gospodovo!

Bodi hvaljeno Gospodovo imé; od sedaj in na vekomaj!

Od solnčnega vzhoda do zahoda bodi hvaljeno Gospodovo imé!

Povišan čez vse narode je Gospod, in čez nebesa njegovo veličanstvo.

Kdo je enak Gospodu, našemu Bogu? ki prebiva na višavi,

in gleda na nizko v nebesih in na zemlji,

ki vzdigne iz prahu ubozega, in potegne iz luže reveža;

da ga postavi med pervake svojega ljudstva;

ki daje prebivati nerodovitni v hiši ko veseli materi otrok.

Čast bodi i. t. d.

Psalm 113.

Ob izhodu Izraela iz Egipta, Jakobove hiše iz med ptujega ljudstva;

je bila Judeja njegovo svetišče, Izrael njegovo gospostvo.

Morje je vidilo, in je bežalo; Jordan se je vernil.

Hribi so poskakovali kakor ovni, in griči kakor jagnjeta.

Kaj ti je, morje! da bežiš, in tebi, Jordan! da si se vernil?

vam, goré! da poskakujete kakor ovni, in vi griči kakor jagnjeta.

Pred Gospodovim obličjem se je tresla zemlja, pred obličjem Jakobovega Bogá,

ki je preobernil skalovje v stoječe vode, in kamnje v studenčnice.

Ne nam, Gospod! ne nam,
 ampak svojemu imenu daj čast,
 zavoljo svoje milosti in
 resnice, da kje narodi ne re-
 čejo: Kje je njih Bog?

Naš Bog je v nebesih;
 vse karkoli hoče, stori.

Maliki narodov so srebro
 in zlato, delo človeških rok.

Usta imajo, pa ne govore;
 oči imajo, pa ne vidijo;

ušesa imajo, pa ne slišijo;
 nos imajo, pa ne duhajo;

roke imajo, pa ne tipajo;
 noge imajo, pa ne hodijo; ne

dajo glasu iz svojega gerla.

Njim enaki naj bodo, kateri
 jih narejajo, in vsi, kateri v
 nje zaupajo.

Hiša Izraelova v Gospoda
upa; on je njih pomočnik in
varh.

Aronova hiša v Gospoda
upa; on je njih pomočnik in
varh.

Kteri se bojé Gospoda,
upajo v Gospoda; on je njih
pomočnik in varh.

Gospod se nas spominja,
in nas oblagodarja; obлаго-
darja Izraelovo hišo, obлаго-
darja Aronovo hišo,

oblagodarja vse, ki se
bojé Gospoda, majhne z ve-
likimi vred.

Naj vam dodá Gospod (še
več blagodara), vam in vašim
otrokom.

Bodite blagodarjeni po Gospodu, ki je nebo in zemljo vstvaril.

Nebó nebá je za Gospoda, zemljo pa je dal človeškim otrokom.

Mertvi te ne bodo hvalili, o Gospod! in ne vsi oni, ki gredo v pekel;

mi pa, ki živimo, hvalimo Gospoda od sedaj do vekomaj!

Čast bodi i. t. d.

Poglavje. (2. Kor. 1.) **Hvaljen bodi Bog in Oče Gospoda našega Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog vse tolažbe; kateri nas tolaži v slednji naši nadlogi. — Hvala Bogú!**

Hvalna pesem Marije Device.

(Luk. 1.)

Moja duša poveličuje Gospoda,

in moj duh se veseli v Bogú, mojem zveličarji;

ker se je ozerl na nizkost svoje dekle; zakaj glej! odsihmal me bodo srečno imenovali vsi narodi.

Zakaj velike reči mi je storil on, ki je mogočen, in sveto njegovo ime.

In njegovo usmiljenje jim je od roda do roda, kateri se njega bojé.

Moč je skazal s svojo roko, in razkropil je napuhnjene v misli njih serca.

Mogočne je s sedeža ver-
gel, in ponižne povzdignil.

Lačne je z dobrim napol-
nil, in bogate prazne spustil.

Sprejel je Izraela, svo-
jega služabnika, in se je
spomnil svojega usmiljenja.

Kakor je obljubil našim
očakom, Abrahamu in njego-
vemu zaródu na vekomaj.

Čast bodi i. t. d.

Litanije

vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,
usmili se nas!

Sin, vsega svetá rešnji Bog,
usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog,
usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
 usmili se nas!

Sv. Marija,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Mati božja,		
Sv. Devic Devica,		
Sv. Mihael,		
Sv. Gabrijel,		
Sv. Rafael,		

Vsi sveti angeli in arhangeli,
 za nas **Boga prosite!**

**Vse svete verste zveličanih
 duhov, za nas Boga prosite!**

**Sv. Janez Kerstnik, za nas
 Boga prosi!**

Vsi sveti očaki in preroki,
 za nas **Boga prosite!**

Sv. Peter,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Pavel,		
Sv. Andrej,		

Sv. Jakob,
 Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tedaj,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

za nas

Boga prosite!

Vsi sveti aposteljni in evan-
 gelisti, za nas **Boga prosite!**

Vsi sveti učenci Gospodovi,
 za nas **Boga prosite!**

Vsi sveti nedolžni otroci, za
 nas **Boga prosite!**

- Sv. Štefan, }
 Sv. Lovrenc, } za nas
 Sv. Vincenc, } Boga prosi!
 Sv. Fabijan in Boštjan, za nas
 Boga prosita!
 Sv. Janez in Pavel, za nas
 Boga prosita!
 Sv. Kozma in Damijan, za
 nas Boga prosita!
 Sv. Gervazi in Protazi, za
 nas Boga prosita!
 Vsi sveti marterniki, za nas
 Boga prosite!
 Sv. Silvester, }
 Sv. Gregor, }
 Sv. Ambrož, } za nas
 Sv. Avguštin, } Boga prosi!
 Sv. Hieronim, }
 Sv. Martin, }

**Sv. Miklavž, za nas Bogá
prosi!**

**Vsi sveti škofje in spozno-
vavci, za nas Bogá prosite!**

**Vsi sveti učeniki, za nas
Bogá prosite!**

Sv. Anton,	}	za nas Bogá prosi!
Sv. Benedikt,		
Sv. Bernard,		
Sv. Dominik,		
Sv. Frančišek,		

**Vsi sveti mašniki in leviti, za
nas Bogá prosite!**

**Vsi sveti mnihi in puščavniki,
za nas Bogá prosite!**

**Sv. Marija Magdalena, za nas
Bogá prosi!**

Sv. Agata,	}	za nas Bogá prosi!
Sv. Lucija,		

Sv. Neža, }
 Sv. Cecilija, } za nas
 Sv. Katarina, } Bogá prosi!
 Sv. Anastazija, }

Vse svete device in vdove,
za nas Bogá prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje,
za nas Bogá prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam,
o Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas,
o Gospod!

Od vsega hudega, }
 Od vsega greha, }
 Od svoje jeze, } reši nas,
 Od nagle in neprevi- } o
 dene smerti, } Gospod!
 Od skušnjav hudi- }
 čevih, }

Od jeze, sovražstvo in vse
 hude volje,
 Od duha nečistosti,
 Od treska in hudega vre-
 mena,
 Od šibe potresa,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od večne smerti,
 Skozi skrivnost svojega
 svetega včlovečenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti
 post,
 Skozi svoj križ in svoje
 terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj
 pokop,

reši nas, o Gospod!

Skozi svoje sveto vsta-
 jenje,
 Skozi svoj čudni vne-
 bohod,
 Skozi prihod tolažnika
 svetega Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori
 pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev
 vladaš in ohraniš,
 Da pastirja apostoljskega
 in vse cerkvene stanove
 v svoji sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cer-
 kve ponižaš,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, sliši nas!

Da keršanskim kraljem,
oblastnikom mir in pravo
enovoljnost daruješ,

Da vsemu keršanskemu
ljudstvu mir in edinost
daš,

Da nas vse v svoji sveti
službi poterdiš in ob-
deržiš,

Da naše misli k nebeškim
željam povzdigneš,

Da vsem našim dobrotni-
kom večne darí dodeliš,

Da duše naše in naših
bratov, bližnjih in do-
brotnikov večnega po-
gubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in
ohraniš,

prosimo te, sliši nas!

Da vsem vernim dušam }
 večni pokoj dodeliš, }
 Da nas uslišiš, }
 Sin božji! } prosimo te,
 } sliši nas!

Jagnje božje, ki odjemplješ
 grehe svetá; zanesi nam,
 o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemplješ
 grehe svetá; usliši nas, o
 Gospod!

Jagnje božje, ki odjemplješ
 grehe svetá; usmili se nas,
 o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d. (tiho.)

V. In nas ne vpelji v skušnjavo;

O. Temuč reši nas hudega.
Amen.

K presvetemu rešnjemu telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skriv-

nosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad tvojega odrešenja — kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duhá, Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlog in nevarnosti.

Vsemogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge! Usmili se vseh vernih kristijanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in zveličar Jezus Kristus, voljno greš-

nikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punde, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne, revne čase.

Vsemogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vladar vseh vernikov! glej milostivo na svojega služabnika, našega

škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, nad ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvitli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali,

kar zamore k tvoji božji časti, k našemu zveličanju, in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mertve.

Vsemogočni, večni Bog, ki gospoduješ živim in mertvim, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še v življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnjo

vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o **Bog** mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naša serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svoje ljubezni! Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo, kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o **Gospod**! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo

milost tukaj uživati, in tamkej z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod! nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstnosti svetega Duha, Bog velikomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija i. t. d. (petkrat.)

Pri blagoslovu s presvetim rešnjim telesom.

I.

Tantum ergo sacramentum.

Zakrament naj več' svetosti
 Počastimo iz sercá!
 Vérvajmo nové skrivnosti,
 Stara šega ne veljá,
 Naj počutkom v njih slabosti
 Terdna vera vidit' dá!

Častimo te, živi kruh angelski!
 O pravi človek vkup in Bog nebeški!
 Sveto, sveto, sveto
 Sveto, čez vse sveto:
 Jezusa rešnje teló v svetemu zakramentu!

II.

Genitori genitoque.

Bod Bogu Očetu hvala
 Tud' častimo Sinú,
 Kter'ga kri nas je oprala,
 Slava Duhu svetemu!
 Večna čast se bo dajala
 Svet'mu trojnemu Bogú!

Sveto, sveto, sveto
 Sveto, čez vse sveto:
 Jezusa rešnje teló v svetemu zakramentu!
 Nikdar nas ne zapusti
 O Jezus vse sladkosti!
 Sosebno na zadnji čas
 Bodi, Jezus, ti pri nas.
 Častito vsak čas bodi
 Presladko imé Jezus,
 Ino imé Marija!

Sveta pokora.

Priprava.

Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega. (Luk. 19. 10.)

Jaz nisem prišel, da bi svet sodil, temuč da bi svet zveličal. (Jan. 12. 47.)

B usmiljeni Bog! dobro čutim v sebi glas, ki me kliče z nesrečne poti večnega pogubljenja. Ti me kličeš, o neskončno dobrotljivi Oče! —

O Bog! grešil sem zoper
nebesa in tebe! Več nisem
vreden tvoj sin imenovan biti!
Oh, kako revno je serce, ki
se loči od tebe, mili Oče, in
je v železni grehovi sužnosti!
Ves potert pridem k tebi, o
usmiljeni nebeški Oče, in terdno
zaupam, da se me boš po ne-
skončnem zasluženi svojega
Sina Jezusa Kristusa usmilil
in mi odpustil moje grehe;
sej si neskončno usmiljen, ker
si mi do sedaj tako milostivo
prizanašal, in me še celó k
sebi kličeš, da bi me rešil
pogubljenja, ne pa, da bi
me kaznoval, kakor sem že
davno in že tolikrat zaslužil.

O usmiljeni Bog! kje se do-
biva tolika milost in tako veliko
usmiljenje, kakor pri tebi! Iz
globočine svojega ubogega
serca se ti zahvaljujem, da si
mi dal že zlati čas, da se
spokorim in bližam k tebi. **O**
neskončno dobrotljivi Bog!
ponižno te prosim, dodeli mi,
da bo danes ta dan dan moje
naj večje sreče — dan mojega
večnega zveličanja!

Pred spraševanjem vesti.

O večni Bog! ti na en-
krat pregledaš vse sedanje,
pretečeno in prihodnje. Ti
poznaš vse globočine mojega

serca; vsi moji neštevilni grehi so zaznamovani pri tebi. — Ti poznaš mojo sejo in moja vstajanja. Ti pregledaš moje misli od daleč. (Ps. 138.) Prosim te tedaj, o usmiljeni Bog! pomagaj mi, da tudi sam na tanko pregledam svoje serce, in dobro spoznam vse svoje hudobije! Pridi, o sveti Duh! in razsvetli moj um in mojo vest, da se bo v moji ubogi duši popolnoma zdanilo, in da na tanko vidim, kolikrat, in kako hudo sem grešil zoper božje in cerkvene zapovedi, koliko in kako sem kriv poglavitnih grehov, grehov zoper tebe, o sveti Duh! —

koliko sem se vdeleževal vnebovpijočih in ptujih grehov, kolikrat in koliko sem opuščal duhovne in telesne usmiljena dela ali kaj drugega dobrega, kar sem bil dolžan storiti, in če sem vse dolžnosti svojega stanú prav spolnoval, in kolikrat in koliko sem grešil v mislih, v željah, z besedo ali v djanji. — O neskončno usmiljeni nebeški Oče, ki gotovo ne zaveržeš nobene solze skesanega grešnika, pohlevno te prosim, dodeli mi sedaj to milost, da se k zakramentu svete pokore prav pripravim, da vse svoje grehe na tanko spoznam in jih zeló sovražim,

se jih resnično in britko kesam, čisto spovem, in da za nje po vsi svoji moči zadostujem. Tega te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem ljubeznjivem Sinu. Amen.

Kesanje.

Nič ni zdravega na mojem mesu pred obličjem tvoje jeze; ni ga mirú v mojih kosteh zavoljo mojih grehov; ker moje krivice so mi čez glavo zrastle, in me tlačijo kakor težko breme. (Ps. 37.)

O moj Bog! sedaj vidim, kolikrat in kako zeló sem te žalil. — Pred ljudmi sem se

bal grešiti, — pa kjer me ne more zakriti naj hujša temà, in me ne morejo skriti naj večje gore in doline — pred tabo, vsegapričujoči Bog, sem tako prederzno grešil in se zadolževal. Do tal pobit spoznam svojo veliko krivico in grozno hudobijo.

Iz vsega serca mi je žal, da sem storil kdaj naj manjši greh, ker sem ž njim razžalil tebe, svojega preljubeznjivega Bogá in naj boljšega Očeta in dobrotnika.

Ti si me vstvaril po svoji podobi, in si me postavil v pravo sveto keršansko cerkev,

in si mi pripravil neskončni zaklad svojih obilnih pomoči, da bi lahko lepo in tebi prijetno živel. — Tudi za vse moje telesne potrebe skerbiš vedno, kakor naj boljši oče, in me milostivo ohranjuješ, akoravno sem tvoje neštevilne dobrote tako slabo čislal in obračal. — Ti si mi po kratkem popotovanju v tem življenju obljubil večno veselje v svetem raji, ki ga pozemeljsko oko ni vidilo, uho ni slišalo, in še ni prišlo v človekovo serce. — Ti si mi dal svojega edino-rojenega Sina, da bi me vodil k tebi, in da je celó za me umerl, da bi jaz večno živel.

Za vse te neskončne dobrote pa ne tirjaš od mene drugega, kakor da te čez vse, svojega bližnjega pa, kakor samega sebe ljubim. In zoper to prelepo očetovsko zapoved sem tolikrat in tako lahkomiselno in prederzno ravnal. — Moja vest glasno vpije in priča zoper mene. Iz globočine svojega serca zdihujem, in s solzami te prosim: **O Bog!** bodi milostiv meni ubogemu grešniku! Tebi samemu sem grešil, in vpričo tebe sem hudo storil. Ne zaverzi me spred svojega obličja; in svojega svetega duha mi nikar ne vzemi! (Ps. 50.) — **O** moj

Bog! ne spominjaj se dalje
mojih grehov! zeló jih sovra-
žim. Vendar preslabo je še
moje serce, da bi ti mogel v
njem pokazati kaj, kar bi le
količkaj zadostovalo tvoji ne-
skončni pravici. Le presveta
daritev, ktero ti je daroval
tvoj Sin na križi, more od-
vzeti in oprati vse moje mnoge
hudobije. On je moj srednik,
in je zadostil tvoji neskončni
pravici, ker je za vse ljudi,
tedaj tudi za me terpel in
umerl iz golj usmiljenja in
ljubezni, da me je rešil več-
nega pogubljenja. Dodeli mi,
usmiljeni **Bog!** da vživam to
neskončno zasluženje tvojega

ljubega Sina Jezusa Kristusa! — Ti si uslišal glas Abeljnove kervi, ki je vpila z zemlje do tebe: koliko bolj in raji boš uslišal glas svojega edinorojenega Sina, ki je še umiraje na križi k tebi molil za nesrečne grešnike, tedaj tudi za me — svojo zgubljeno ovčico. —

O Marija, pribežališče grešnikov! prosim te, bodi posebno sedaj v tem imenitnem trenutku moja usmiljena Mati in mila pomočnica. Sprosi mi pri Bogu to milost, da me zopet vzame za svojega otroka, in da zadobim odpuščenje svojih obilnih grehov!

Terdni sklep.

O moj **Bog!** kolikrat sem že terdno sklenil, da te ne bom nikoli več razžalil; pa jaz reva sem zopet zabredel v greh in hudobijo, in sem si nakopal tvojo pravično jezo. Sedaj se ne sme več tako goditi. Vnovič prav terdno sklenem, da ne bom polnil dalje mere svojih grehov, in ne bom v zeló obračal tvoje neskončne dobrote in milosti. — Bežite od mene vse prazne pozemeljske vabila in zmotnjave! odslej se ne bom za vas menil. Le tebe, o neskončno dobrotljivi **Bog!** bodem čez

vse, svojega bližnjega pa, kakor samega sebe, ljubil. Prav skerbno se bom ogibal vsake naj manjše grešne prilžnosti, in bom precej pri začetku zatiral vse hude misli in nagnjenja; posebno pa bom pazil na tiste grehe in zanikernosti, v ktere sem bil do sedaj naj bolj nagnjen. — O moj Bog! blagoslovi moj terdni sklep, in poterdi ga, da bo stanoviten, in da nikoli nikoli ne omahuje. Ti mi vidiš v serce, in veš, da resnično tako mislim in sklepam; pa tudi veš, kako zeló sem slab, in da brez tvoje pomoči kar nič ne premorem. Lepo

te prosim, pomagaj mi, kedar se bom bojeval s skušnjavo, da ne omagam, in se ne ločim od tebe, in ne zaidem zopet na nevarno pot v pogubljenje. Ti bodi moja edina misel, sreča in zveličanje! O Marija! prosi za me svojega usmiljenega Sina, da blagoslovi mojo resnično voljo, svoje življenje poboljšati!

Pred spovedjo.

V imenu Boga Očeta, in Sina, in svetega Duha. Amen. Prosim, duhovni oče! svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto

spovem. — Jaz, ubogi grešnik se spovem Bogú vse-mogočnemu, Mariji, Materi božji, vsem ljubim svetnikom, in Vam, častitljivi mašnik in namestnik božji! da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil — velikokrat in obilno grešil v mislih in željah, z besedo in djanjem; posebno pa se obtožim, da sem

Po spovedi.

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spominjam, ali ne, ki sem jih ali sam storil, ali pa kriv bil, da so jih drugi storili,

so mi iz serca žal, ker sem Bogá, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto, ž njimi razžalil. Terdno sklenem, nič več ne grešiti in vseh priložnosti v greh se varovati. Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze!

Pri odvezi.

O moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe svojega preljubeznjivega Bogá, tebe vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega serca ljubim, ž njimi razžalil. Terdno sklenem

s tvojo gnado, svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe, svojega Bogá, tebe, neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi gnado, da spolnim ta svoj sklep! Prosim te tega po neskončnem zasluženji tvojega božjega Sina, našega Gospoda in zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Zahvala.

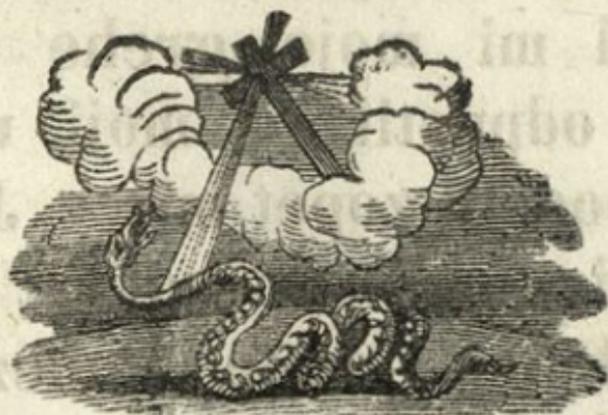
Ni nam storil po naših, grehah, in ni nam povračeval po naših hudobijah; ker, kakor visoka so nebesa od zemlje

tako močno je njegovo usmiljenje nad njimi, ki se ga bojé. Kakor daleč je vzhod od zahoda, tako daleč dene naše hudobije od nas. Kakor se oče otrok usmili, se Gospod usmili njih, ki se ga bojé, ker on vé, kakošne stvari da smo; pomni, da smo prah. (Ps. 102.)

Ceščen in hvaljen bodi neskončno usmiljeni nebeški Oče, ker si mi moje grehe milostivo odpustil in moji ubogi duši podelil zopet mir v Jezusu Kristusu! Še enkrat terdno sklenem, da te, ljubeznjivi Bog, nikdar več z nobenim grehom ne bom razžalil. Prosim te, o milostivi Oče!

pomagaj mi, da v tem dobrem sklepu do konca ostanem stannoviten, in da pridem v večno življenje. Amen.

Ljubeznjiva Devica Marija, stori, da se vedno spominjam, kar sem danes obljubil, in da vedno ostanem zvest tvojemu božjemu Sinu Jezusu Kristusu. Amen.

Sveto obhajilo.

Priprava.

O prečudna je dušna jed, ki si jo ti, o usmiljeni zveličar! postavil, preden si šel za me v smert, in si jo zapustil v živi spomin svoje neskončne ljubezni. „Jaz sem živi kruh, ki sem prišel z nebes. Ako kdo jé od

tega kruha, bo živel vekomaj; in kruh, kterega bom jaz dal, je moje meso za življenje svetá. — Kdor je moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan“. (Jan. 6.) To so tvoje besede, o večna resnica nebeškega Očeta!

Živo verujem v tebe, terdno upam v tvojo neskončno milost, in priserčno te ljubim. O Gospod! vem, da nisem vreden, vendar te ponižno prosim, pridi sedaj k meni, in daj, da bo danes moji hiši došlo zveličanje!

O Marija! prosi svojega božjega Sina, da očisti moje serce in dobi v njem vredno prebivališče!

Kerstna obljuba.

Verujem v Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Verujem v Jezusa Kristusa, edिनorojenega Sina božjega, kateri je Bog in človek skupaj, in kateri je človeški rod s svojim terpljenjem in svojo smertjo odrešil. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta katoliška cerkev, v kateri hočem živeti in umreti,

zapoveduje verovati. Odpovem se iz vsega serca hudicu, njegovemu napuhu in vsem njegovim delom. Odpovem se tudi vsem grehom in vsem zapeljivim naukom svetá. Terdno sklenem po keršanski veri živeti. Bog me poterdi v mojem sklepu s svojo vse-mogočno milostjo! Amen.

Po svetem obhajilu.

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo za večno življenje! Amen.

O moj Gospod in Bog! sedaj si resnično v meni, ubogem grešniku. Iz globočine

svojega serca te goreče molim in hvalim. — Hvala in slava, modrost in zahvala, čast in krepost in moč bodi našemu Bogu od vekomaj do vekomaj! (Raz. sv. Jan. 7.) — Ti si storil neizrečeno velik čudež z mano. Še pred malo časom sem bil še nečist pred tvojimi očmi; sedaj pa, o usmiljeni Bog! si me zopet vzel v število svojih otrok in deležnikov svojega kraljestva, in zraven si dal še celó svoje meso in svojo kri moji duši v živež, ter mi podelil zastavo večnega življenja. — O neskončno dobrotljivi Gospod! kako bi si ti mogel za vse

to le količkaj zahvaliti? Kaj je vsa človeška hvala proti tvoji neizmerni ljubezni! Za toliko dobroto in ljubezen ves svet ne premore spodobne hvale; le svoje goreče serce — vneto in pregreto s tvojo ljubeznijo — ti morem ponuditi; prosim, vzemi ga! naj bo vedno vse in popolnoma tvoje! — V tej presrečni uri še enkrat terdno sklenem, da bodem vedno le tebi živel. O Jezus! tvoje naj bodo vse moje misli, želje, nagnjenja in vse moje djanje in življenje. Stanovitno se bom ravnal po tvojih svetih naukih in zgledih, ter zvesto

hodil za tabo. Iz ljubezni do tebe bom tudi ljubil svojega bližnjega in mu vse dobro storil in želel. — Toda vsi ti moji sklepi niso vterjeni, če jih ti, o Gospod! ne podpiraš in ne blagosloviš. Prosim te, ljubeznjivi zveličar! nikar mi ne odtegni svoje vsemogočne pomoči! Ostani vedno v mojem sercu, v kterega si prišel danes, in daj, da bo tudi moje serce vedno bolj gorelo v presladki ljubezni do tebe! Poterdi me v veri, povekšaj moje upanje, in vnemaj mojo ljubezen do tebe, in daj, da v tvoji sveti milosti živim in življenje sklenem. Prosim te

danes tudi še posebno za svoje rodovince, dobrotnike, prijatle in neprijatle, za žive in mertve. Blagoslovi jih, da hodijo po poti pravice in resnice, in vernim dušam daj večni mir in pokoj.

O usmiljena Mati Jezusova Marija! prosim te, sprosi mi to milost, da tvoj ljubeznjivi Sin vedno ostane v meni — v življenji in ob smerti.

Duhovno obhajilo.

Po sveti Mehtildi.

Presladki Jezus! kako iz serca rad bi sedaj pristopil k tvoji sveti mizi, ako bi bil le

vreden! Kako iz serca rad bi tedaj prejel to sladko skrivnost tvoje ljubezni, ko bi jo le smel prejeti! Ker pa zavoljo svojih mnogih grehov nisem vreden te milosti, od daleč stojim, kakor očitni grešnik v tempelju, in te prosim iz vsega serca s kananejsko ženo; daj mi le drobtinec od svete večerje, da se moja uboga duša poživi in poterdi, in se tako ta dan ohrani v tvoji milosti, da se bolj pridno vadi v vsem dobrem, in se krepkeje ustavlja skušnjavam. Dodeli mi to, predobrotljivi Jezus, po svoji neskončni ljubezni in milosti! Amen.

Sveti časi.

Veseli rožni venec.

Pri veri v treh češčenamarijah se reče.

Kteri nam oživlja pravo vero.

Kteri nam daje terdno upanje.

Kteri nam vžiga serčno ljubezen.

1. Kterega si Devica od svetega Duhá spočela.

2. Kterega si Devica v obiskanji tete Elizabete nosila.

3. Kterega si Devica v Betlehemu rodila.

4. Kterega si Devica v tempeljnu darovala.

5. Kterega si Devica v tempeljnu našla.

0 adventu.

Is lista sv. Pavla do Rim. 13.

Bratje! vemo čas, da je že ura, da od spanja vstanemo. Zakaj sedaj je naše zveličanje bliže, kakor takrat, ko smo verni postali. Noč je prešla,

dan pa se je približal. Verzimo tedaj od sebe dela temè, in oblecimo orožje svitlobe. Kakor po dnevu pošteno hodimo, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v kregu in nevošljivosti, temuč oblecite Gospoda Jezusa Kristusa, in ne strezite mesu v poželenji. (Rim. 13, 11-14.)

O Gospod! zbudi naše serca, da pripravljamo pot tvojega edinorojenega Sina, da ti po njegovem prihodu služiti moremo z očiščenimi dušami.

O Bog, kateri si hotel, da se je tvoja Beseda po angelovem oznanenju včlovečila po

telesu Device Marije, dodeli nam — svojim prošnikom, da, ker jo v resnici verjemo božjo Mater, se nam po njeni prošnji pri tebi pomaga — po našem Gospodu Jezusu Kristusu. Amen.

O Božiču.

Iz lista sv. Pavla do Tita 3.

Preljubi! ko se je prikazala dobrota in ljubezen **Bogá**, našega zveličarja, nas je, ne iz del pravičnosti, ktere smo mi storili, ampak po svojem usmiljenji zveličal v kopeli prerojenja in ponovljenja svetega Duha, kterega je v

nas obilno vtil po Jezusu Kristusu, zveličarju našem; da smo z njegovo gnado opravičeni, deležniki po upanji večnega življenja.

Is evangelija sv. Lukeža 2.

Pastirji so med seboj rekli: Pojdimo do Betlehema! — In hité so prišli in našli Marijo in Jožefa in deto v jasli položeno. —

Vsemogočni Bog! prosimo te, daj, da ker nas obseva nova luč tvoje včlovečene Besede, se sveti v našem djanji to, kar po veri sije v našem duhu — po ravno tem Jezusu Kristusu Sinu tvojem,

kteri s teboj živi in kraljuje
v edinosti svetega Duha, Bog
od vekomaj do vekomaj. Amen.

Dodeli, prosimo, vsemo-
gočni Bog! da nas, ktere
veže stara sužnost pod jarmom
greha, reši rojstvo tvojega
edinorojenega Sina — po rav-
no tem Jezusu Kristusu, Sinu
tvojem, kteri s teboj živi in
kraljuje v edinosti svetega
Duha, Bog od vekomaj do
vekomaj. Amen.

O sveti dan, ti dan veseli!
Prelepo tvoja zarja sije!
Rešenje sveto s tabo klije,
Po katerem vsi smo hrepeneli.
Minula je temotna noč,
Prisije zdaj nam mir, pomoč.

Nebeško dete se rodilo,
 Mu kori angelski pojejo.
 V višavi slavo mu dajejo,
 Na zemljo ker se je nagnilo.
 Veselo pojmo tudi mi,
 Priserčno naj ga vsak častí.

Češčeno bodi dete sveto!
 Češčeno bodi čase večne!
 Prineslo si nam čase srečne,
 Češčeno bodi z dušo vneto!
 Si usmililo se revnih nas,
 Češčeno bodi večni čas!

Novo leto.

Kak hitro nam naš čas beží,
 In v dolgo večnost zgine!
 Naj človek tud' vesel živi,
 Vse časno hitro mine.
 To mislimo današnji dan,
 Ker je čas léta dokončan,
 Naj nas to v serce gine.

Nabrat za večnost si blagá,
 Nam čas Bog dodeluje,
 Pa v grehah iščemo svetá,
 To vest nam očituje.
 Grešili smo toljkokrat v nebó,
 Pa vendar nam naš Bog zato
 Dobrote povračuje!

O Bog, kter' si in kter' si bil,
 Naj bo ti hvala peta,
 Za dobro, kar si nam delil
 Ves čas končan'ga leta:

Za zdravje, srečo, sladki mir,
 Za vsakega veselja vir
 Te hvali duša vneta!

O daj, da srečno leto bo,
 Ki smo ga dans začeli,
 Poterdi nas, o Bog! z močjó,
 Da bomo teb' živeli!
 Ti varješ nas, nam srečo daš,
 Če v sercih nas, o Bog! poznaš,
 Da smo modrost želeli.

Pomagaj nam, nebeški Bog,
 To leto prav končati,
 Obvaruj revne nas nadlog,
 Daj moč se prav vojsk'vati!
 Da, kedar mine kratki čas,
 Pokličeš k sebi v večnost nas,
 In se nam daš vživati.

Žalostni rožni venec.

Pri veri v treh češčenamarijah se reče:

Kteri nam poterjuje spomin.

Kteri nam razsvitljuje pamet.

Kteri nam meči voljo.

1. Kteri je za nas kervav pot potil.

2. Kteri je za nas bičan bil.

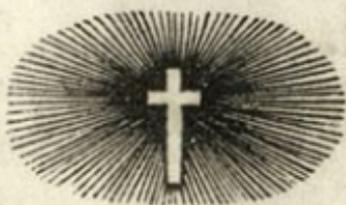
3. Kteri je za nas s ternjem venčan bil.

4. Kteri je za nas težki križ nesel.

5. Kteri je za nas križan bil.

O postu.

O naš Gospod in zveličar Jezus Kristus! ki si iz ljubezni do nas tako grenak kelih terpljenja pil in tako grozovito smert preterpel: naj bo spomin tvojega terpljenja in tvoje smerti vedno v naših sercih! Dodeli nam milost, da bomo vsaki greh po vsi moči studili, terpljenje voljno prenašali in tebe večno ljubili, da bomo tudi mi prišli tje, kjer z Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

KRIŽEV POT.*)

Opomin. Kdor križev pot obhodi in pobožno moli, zadobi take odpustike, kakoršne rimski papež delé tistim, kateri gredo v Jeruzalem v — z Jezusovo kervjo posvečene — svete kraje.

Priprava.

O neskončno usmiljeni in predobrotljivi Jezus, ta križev pot pridem iz tega na-

*) Poleg „Kalvarije“.

mena molit, da bi tvojo neizmerno ljubezen prav spoznal, jo živo v sercu občutil in povračeval z nasprotno ljubeznijo. Molim pa ga tudi zato, ker želim ob enem hvaležno premissljevati ljubezen in terpljenje tvoje preljubeznjive Matere Marije in se goreče spodbudovati k posnemanju njene svetosti.

O Marija! polna milosti, polna ljubezni, polna bolečin in britkosti! stori me vrednega, da tebe v tvojih čednostih prav spoznam, da tebe v tvoji častitljivosti prav hvalim, in da tebe v tvoji ljubeznjivosti prav ljubim.

I.

Jezus nedolžno v smert obsojen.

- V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,
 O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O Jezus! po nedolžno v smert obsojeno jagnje! žal mi je iz vsega serca, da sem te tolikrat z grehom razžalil. Jaz grešnik sem kriv, da si ti nedolžni obsojen. Ponižno te prosim, očisti me čez dalje bolj in bolj vseh mojih grehov in neštevilnih zadolženj!

O Marija, vsa lepa, brez madeža, brez greha, čez vse naj čistejša Devica! prosim te po Jezusovi ljubezni in po tvoji lepoti, pridobi mi potoke spokornih solz, da objokujem svoje grehe, in ako sem zgubil lepoto nedolžnih, da vsaj dosežem lepoto spokornih. O Jezus! o Marija! bodita bramba nedolžnosti, obvarujta mladost prvega nesrečnega greha! Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte, se godí!
On, kter' nas vse živí,
Strašný za nas terpí.
Razgajžljan, zapljuvan,
In krovan zasram'van,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžen v smert izdan.

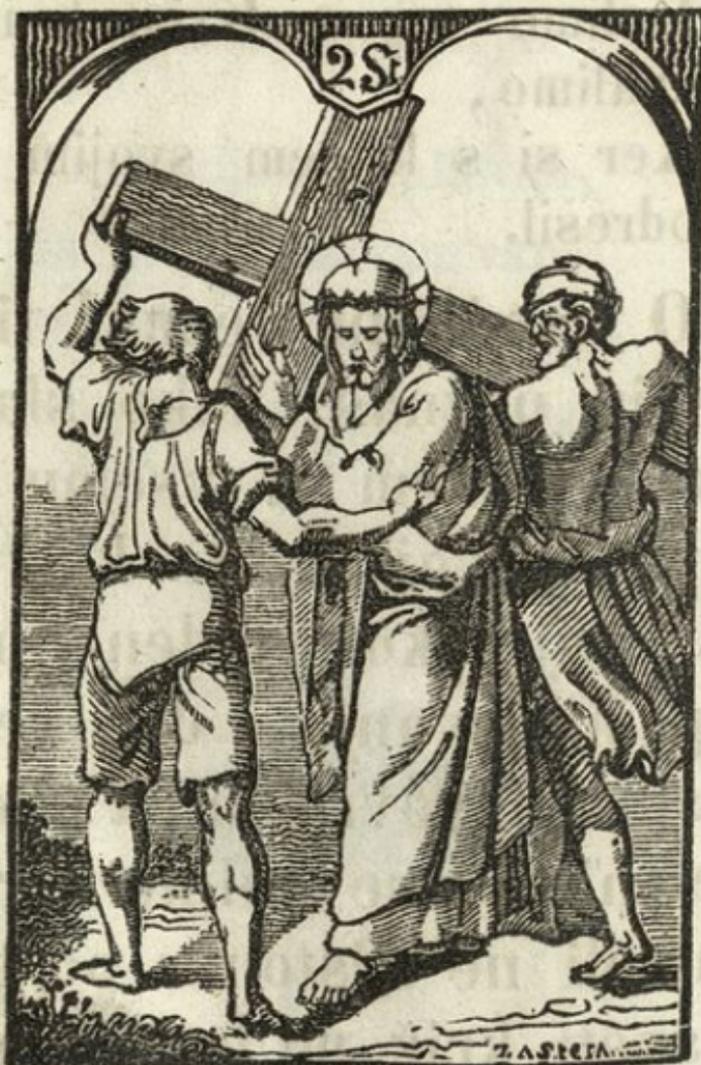

II.

Jezus s težkim križem obložen.

- V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,
 O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O usmiljeni Jezus! ti me vidiš in poznaš, kako slab in nezmožen sem k vsemu dobremu. Tvoj sveti križ mi bodi tedaj kakor studenec moči in poživljevanja, da veselo tebi služim, sovražim pa grešno poželenje, vse voljno terpim, in nikoli ne odstopim od tebe. Ta sveti križ mi bodi bramba zoper vse vidne in nevidne sovražnike. — O Marija! va-

ruj me v vsaki skušnjavi in
 britkosti, skazuj svojo moč
 zoper moje sovražnike, in ne
 dopusti, da bi bila tvoja lju-
 bezen in tvoje življenje nad
 menoj zgubljeno! Amen.

Oče naš . . . Češčena si
 Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
 usmili se nas!

Lej križ mu naložé
 Na ranjene ramé.
 Oh Jagnje božje gré
 In nese vse dolgé!

III.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

Bodi česčen, poviševan in hvaljen, o preljubi Jezus! ki si po usmiljeni Materi Mariji prišel k nam, in nas rešil tako težke sužnosti. Skerbno se hočem varovati vseh grešnih priložnosti in nevarnosti, da v novič ne zabredem v hudobije. — Marija, pribežališče, pomoč in tolažba grešnikov! po tebi je Jezus prišel k nam, po tebi mi zopet zadobimo

milost pri Jezusu; sprosi nam tedaj milost, o Marija! Sprosi nam tudi to dobroto, da te vedno vredno ljubim, hvalim in častim; zakaj, kdor tebe prav ljubi in časti, se ne more pogubiti.

O Jezus! po Marijini ljubezni mi skazi usmiljenje in odpuščenje! Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Opešal je v močeh,
Podrè ga križ, naš greh,
Vtopljen v svetá dolgeh
Leží potert na tleh.

IV.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O Jezus, ti luč svetá! kolikrat sem jaz zašel v smertno senco, v zmoto in v greh! V grehu sem iskal veselja; tebe pa sem zapustil. Zgubil sem pravo veselje. — Prosim te s skesanim srcem, daj mi še enkrat pravo veselje, da bom le tebi rad in veselo služil. — O Marija! spomni se tistih britkosti, ki si jih občutila v begu na Egiptovsko, in ki si jih

terpela tukaj na križevem potu!
 Zavoljo Jezusovih in vseh svojih
 lastnih britkosti mi pridobi
 duha pravega veselja. Daj, da
 zaničujem vse grešno veselje,
 in le pri Jezusu in pri tebi
 iščem pravega veselja in tola-
 žila! Amen.

Oče naš . . . Češčena si
 Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
 usmili se nas!

Oh žalosten spomin!
 Ker sreča Mater sin!
 Ji gre meč bolečin
 Do sèrca globočin!

V.

Simon Cirenčan pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O moj Jezus! glej, sedaj pa se odpovem vsemu, kar koli me loči od tebe. Odpovem se stvarém, in tebi samemu dam svoje serce — vse in celó, kakoršno je, in pripravljen sem nositi vse, kar mi naloži tvoja roka. — O Marija! spomni se tistih serčnih bolečin in britkosti, ko se ti je bil zgubil Jezus, tvoja

ljubezen, kako si zapuščena
takrat žalovala! Oh obvaruj
me, da jaz nikoli ne zgubim
svojega zveličarja, da ga ni-
koli ne žalim z nobenim naj-
manjšim grehom! O Marija!
pomagaj mi, da bo moja volja
resnična, in Bogu popolnoma
vdana! Amen.

Oče naš . . . Češčena si
Marija . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmil se nas!

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simeon prosim te,
Ne brani križa se!

VI.

Veronika podá Jezusu potni pert.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O božje obličje! o veselje angelsko! kdaj pride čas, da bom v večni jasnosti gledal tvojo lepoto? Ozri se milostivo na me, in daj mi čisto serce, da te prav spoznam in da uživam tvojo presladko ljubezen! Ti sam bodi moja sladkost, moja dopadljivost in moje edino veselje! — O prelepa Devica Marija! po svojem svetem devištvu in neomade-

žanem spočetji mi očisti telo in dušo, da se bom v Jezusu samem razveseljeval in njega samega ljubil. Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

S pertom Veronika
Obriše Jezusa;
Spomin za to ji dá
Terpljenja britkega.

VII.

Jezus pade v drugo pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O Jezus! dobro vem, da raji bi ti ležal v blatu na zemlji, kakor pa v nečistem grešnem sercu. Prosim te torej po ljubeznjivem Marijinem sercu, dodeli mi skesano, čisto in ljubijoče serce! —

O Marija, milostiva Mati in Mati njega, ki je večni studenec vseh milosti! ponižno te prosim, sprosi mi, da se k

studencu vseh milosti — k svetemu obhajilu — bližam z očiščeno vestjo in s pobožnim srcem, in da potem nikoli več iz serca ne preženem svojega Gospoda in stvarnika. Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Slabosti ves prevzet

Pod križem pade spet;

O jenjaj, grešni svet,

Še v grehih delj živet'!

VIII.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O Jezus! bodi brez konca češčen in hvaljen za toliko ljubezen in usmiljenje do nas pa tudi za to, da si nam dal toliko milostivo Mater. — O Marija, usmiljena Mati! po ljubijočem in milostivem sercu Jezusovem te prosim, pridi

meni in vsem vernim kristijanom v pomoč! Pomagaj nam v skušnjavah, podpiraj nas v britkostih in nesrečah, in ne zapusti nas v naši smertni uri! Zlivaj svoje usmiljenje nad terdovratne grešnike, krivoverce, razkolnike in nejevernike, pa tudi na oslepljene jude; vsem naj doide tvoje usmiljenje, da se vsi spreobrnejo k edinozveličavni veri, in se zveličajo. Iz ljubezni do tebe hočem tudi jaz v enak namen moliti; hočem pa tudi sam bližnjemu skazovati usmiljenje,

obiskovati bolnike, tolažiti žalostne in pomagati ubožnim. Pomagaj mi k temu, o Marija! Amen.

Oče naš . . . Češčena si Marija!

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Usmiljene žené!

Ne jokajte za mé!

Točite za-se le

Spokornih serc solžé!

IX.

Jezus pade v tretje pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O preljubeznjivi Jezus! dobro vem, da človeka toliko bolj ljubiš, mu deliš toliko obilniše milosti, kolikor bolj se ponižuje, in da je pred teboj velik le tisti, kateri je iz serca ponižen. O moj zveličar! dodeli mi torej resnično ponižnost, brez ktere ne morem ne tebi dopasti, ne zveličati svoje duše. — O Marija! po-

nížno te prosim, pomagaj mi iz napuha, ki je začetek vsega hudega. Sprosi mi, da po lastnem spoznanji in po vsakdanjem prizadevanji dosežem pravo ponižnost, ter služim Bogu z ravnim srcem. Amen.

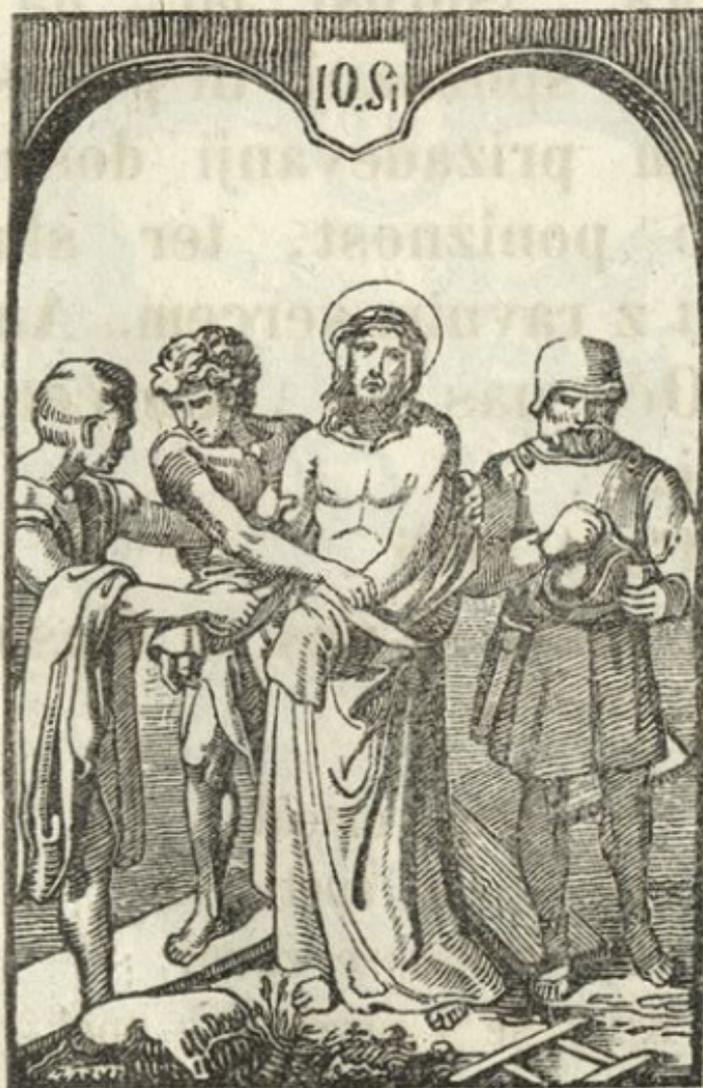
Oče naš . . . Češčena si Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Oh, Jezus! omedlí,
Pod križem spet leží;
Naj vendar se zbudí,
Kdor še v pregrehah spí!

X.

**Jezusa slečejo, in mu dajo piti
žolča in jesiha.**

V. Molimo te, o Kriste! in
te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim
svet odrešil.

Jezus, ti nedolžni dušni
ženin! kako drago si mogel
plačevati naše hlepenje po po-
svetnem veselji in kratkočasih!
Jaz sem grešil, in ti se mo-
raš pokoriti! jaz sem ves nag-
njen k grešnim nasladnostim,

ti pa ves poln bolečin. **O Jezus!** dodeli mi milost, da bom mogel svoje telo krotiti in zatirati poželjivost v sebi! — **O naj čistejša Devica Marija!** po Jezusu in po tvojih britkostih te prosim, obvaruj me vsake nevarnosti in priložnosti k mesenemu poželenju; sprosi mi resnične želje, da zatajujem svoje telo, in da se varujem vsake grešne slasti. **Globoko** v serce naj se mi vtisnejo **Jezusove** in **Marijine** bolečine, da vselej čisto živim, in zveličam svojo dušo. **Amen.**

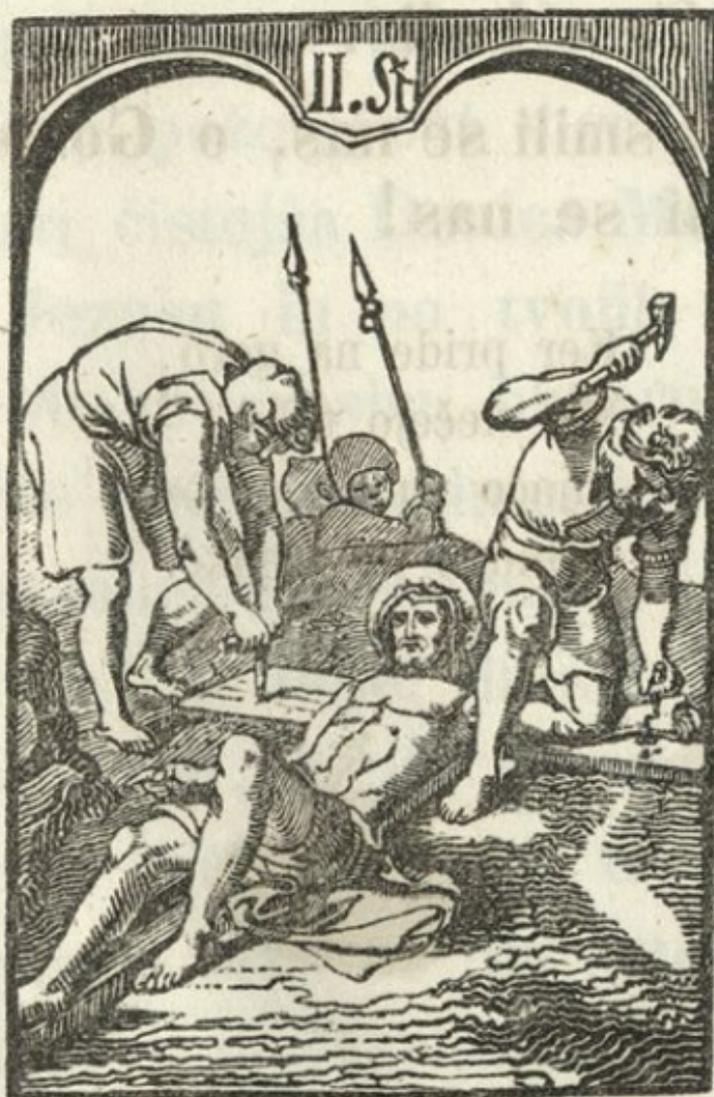
Oče naš . . . Češčena si
Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Ker pride na goró,
Mu slečejo teló,
Pijačo mu dajó
Ostudno in grenkó.

XI.

Jezusa na križ pribijejo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O Jezus v nezmernih bolečinah! ljubezen do nas te je na križ pribila; ljubezen pa je tudi Marijino serce in vse njene počutke napolnila z bolečinami. Oh, kako me boli serce, da sem bil tudi jaz razuzdan, da je v mojem sercu kraljevala bolj poželjivost, kakor pa ljubezen božja. — O Marija! po ljubezni in bolečinah Jezusovih te prosim,

pomagaj mi, da bo odsihmal
 v mojem sercu kraljevala lju-
 bezen božja, in ne več po-
 željivost, jeza, nezmernost ali
 drugo hudo nagnjenje. **O Je-
 zus!** zavoljo svojega britkega
 terpljenja in zavoljo svoje
 preužaljene Matere se me u-
 smili! Amen.

Oče naš . . . Češčena si
 Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
 usmili se nas!

Na križ ga položé,
 Razpnó roke, nogé,
 Žebljì mu zdaj nové
 Še rane naredé.

XII.

Jezus, s križem povzdignjen, umerje.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

Kdo mi dá solz, da objokujem svoje grehe, ki so storili toliko hudo? Kdo mi dá serafinsko serce, da ljubim Jezusa, ki je toliko terpel za me, da žalujem z Marijo nad Jezusovimi bolečinami? O Jezus! ki si omečil skale, da so pokale ob tvoji smerti, omeči tudi moje serce, da žalujem zavoljo svojih neštevil-

nih grehov, in da gorim v
 ljubezni do tebe. — O Ma-
 rija! odkar si stala pod kri-
 žem, si moja Mati; skazuj svojo
 materno ljubezen do mene;
 prosi za me, da me Bog za-
 voljo mojih grehov ne zapusti,
 in da mi Jezus milostivo do-
 deli, kar sem ga ravno pro-
 sil. Amen.

Oče naš . . . Češčena si
 Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
 usmili se nas!

Na križu tam visí,
 Oh sveta teče kri!
 Za grehe vseh ljudi
 Zveličar smert stori.

XIII.

**Jezusa snamejo s križa, in ga položé
Mariji v naročje.**

V. Molimo te, o Kriste! in te
hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet
odrešil.

**O Marija, Mati lepe lju-
bezni, pa tudi Mati nezmer-
nih bolečin! tebi se popolnoma
dajem in zročam z vsemi svo-
jimi skerbmi in trudi, žalostimi
in britkostimi. Kakor jaz ni-
koli ne bom pozabil tiste tvoje
pregrenke ure, ko si svojega
Jezusa s križa snetega ra-
njenega, mertvega vzela v na-
ročje, — tako te prosim, tudi**

mene ne pozabi, kedar me
 obdaja povodenj dušnih in te-
 lesnih britkosti! O Marija!
 bodi vselej moja usmiljena
 Mati! pripravi mi pribežališče
 v svojem maternem naročji,
 in skrij me v Jezusove pre-
 svete rane, da v njih rastem
 v čednostih, in da v njih en-
 krat srečno sklenem svoje živ-
 ljenje! Amen.

Oče naš . . . Češčena si
 Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
 usmili se nas!

Marija, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sina častim.
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in terpim.

XIV.

Jezusa v grob položé.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo,

O. Ker si s križem svojim svet odrešil.

O Marija, premogočna kraljica nebes in zemlje! ozi-
raj se milostivo na nas, svoje
otroke v solzni dolini! Ohra-
nuj nedolžne, poterjaj spokor-
nike, sprosi grešnikom po-
koro, in znamenjaj vsem prava
pota, da se nihče ne pogubi!
Sprosi, naj se nam Jezusove
presvete rane in tvoje bole-
čine globoko vtisnejo v serce,
da v tolikih nevarnostih v tem

življenji srečno pridemo v več-
no domovanja. Amen.

Oče naš . . . Češčena si
Marija! . . .

Čast bodi . . .

Usmili se nas, o Gospod!
usmili se nas!

Za naš greh mertvega

Molimo Jezusa,

In položimo ga

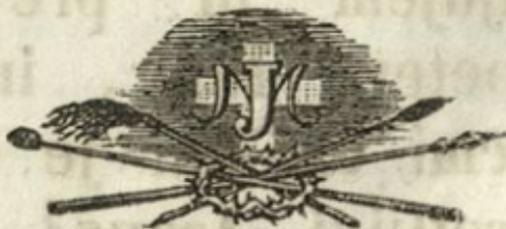
V grob svojega serca!

O Jezus! hvala zdaj

Ti bodi in vselej;

Po smerti še nam daj

Te ljubiti' vekomaj!

Popolnoma odpustek

pred podobo križanega Jezusa.

Poglej me, moj preljubeznjivi in dobrotljivi Jezus! pred tvojim naj svetejšim obličjem klečé te priserčno in goreče prosim, da mi v serce vtisneš prav žive občutljeje svete vere, upanja in ljubezni, pravo žalost nad mojimi grehi in prav terdno voljo, se poboljšati; ker s priserčnim usmiljenjem in z veliko žalostjo premišljujem in prevdarjam tvoje petere rane, in imam pred očmi to, kar je od tebe, o dobrotljivi Jezus! prerok

David govoril: „Moje roke in moje noge so mi prebodli; vse moje kosti so razšteli“.

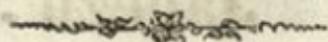
(Ps. 21.)

Sv. oče Pij VII. so 10. mal. travna 1821. l. poterdili popolnoma odpustek vsem tistim, kateri se svojih grehov skesano spovedó, sv. rešnje telo vredno prejmejo, in to molitev pred podobo križanega Jezusa pobožno molijo.

Darovanje svete kervi.

O večni Oče! darujem ti naj drajšo kri Jezusovo Kristusovo za odpuščanje svojih grehov in za prošnje svete cerkve!

Sv. oče papež Pij VII. so 29. sušca 1817 100 dni odpusteka podelili tem, ki to darovanje pobožno izrečejo.

Sedem besedi na križi.

O Jezus, Sin živega Bogá! ti si na križu molil, rekoč: „**O č e o d p u s t i j i m ; s e j n e v e d ó , k a j d e l a j o !**“ — daj mi, da iz ljubezni do tebe iz serca odpuščam vsem, ki me žalijo. — Ti si skesanega razbojnika potolažil, rekoč: „**Š e d a n e s b o š z m e n o j v r a j i**“; — dodeli mi, da vedno tako pobožno živim, da boš tudi meni ob moji smertni uri rekel: „**Š e d a n e s b o š z m e n o j v r a j i**“. — Svoji materi si rekel: „**Ž e n a ! g l e j t v o j s i n !**“ in Janezu: „**G l e j,**

tvoja mati!“ — daj, da me prava otroška ljubezen veže s tvojo preljubezljivo materjo! — Rekel si: „Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil?“ — daj, da bom vselej v vseh svojih križih in težavah prosil: Moj Oče, moj Gospod, usmili se me ubogega grešnika! pomagaj mi moj Bog, ki si me odkupil s svojo predrago kervijo! — Rekel si: „Žejin sem“; — daj, da me vedno žeja po tvoji presveti resnici, ki je edini studenec žive vode! — Rekel si: „Dopolnjeno je“; — daj, da tudi jaz zvesto dopolnujem svoj namen na svetu! —

Rekel si še: „O č e! v t v o-
 j e r o k e i z r o č i m s v o-
 j o d u š o!“ — Vzemi mojo
 ubogo dušo k sebi, kedar se
 bo ločila iz svetá, in daj da
 vesela zasliši prisrečne be-
 sede: „Pridi k meni moja pri-
 jatlica, moja ljuba, moja ne-
 vesta! pojdi z menoj na večno
 svatovščino v nebeško ve-
 selje, in raduj se na veke“.
 Amen.

Pri božjem grobu.

O moj Gospod in Bog,
 nebeški zveličar! ponižno pri-
 dem k tvojemu svetemu grobu,

v kterega te je položila nezmerena ljubezen do mene. O mili zveličar! koliko te je stalo, da si dopolnil veliko delo človeškega rešenja!

Zapustil si sedež svojega večnega veličanstva, ter se včlovečil in prišel k nam v solzno dolino. Ponižno si se rodil v betlehemskem hlevu, in pohlevno in mirno si živel. Vsa tvoja pota in dela na zemlji so bila polna naj milše cveteče ljubezni do ubogega človeštva. Tvoje čednosti so sijale, kakor prelepo rajsko solnce, — tvoji nauki so se bolj lesketali, kakor naj dražji in žlahtnejši biseri, — tvoji

čudeži so bili veličastni, tvoje
dobrote nezmerne, tvoja dela
božja. Potem pa si še umerl
za nas, da si nas rešil božje
jeze in večnega pogubljenja,
ter nas zopet spravil s svo-
jim nebeškim Očetom. In tudi
še sedaj prebivaš pri nas v
presvetem rešnjem telesu, in
nas živiš za večno življenje.
O moj Jezus! z ginjenim ser-
cem in prav hvaležno molim
tvojo neskončno ljubezen do
mene. O, kako bi bilo mogoče,
da bi te tudi jaz priserčno
in čez vse ne ljubil, in ne spol-
noval tvoje svete volje! —
O mili Jezus! rad bi te tako
goreče ljubil, kakor te ljubijo

vsi nebeški prebivavci, kakor te je ljubila tvoja presveta Mati Marija! Vso ljubezen do tebe, ki živi v nebesih in na zemlji, bi rad zbral v svoje ubogo serce, da bi jo daroval sedaj tebi — svojemu premilemu zveličarju, svojemu Bogu in Gospodu. O usmiljeni Jezus! sprejmi to mojo serčno željo, katero ti z vsemi svojimi britkostimi in težavami ponižno darujem in z gorečimi solzami položim k tebi, kjer tvoje sveto telo sedaj počiva — v tihem in vendar toliko veličastnem grobu. Moj Gospod in moj odrešenik! daj, da bom v vseh svojih kri-

žih in težavah upljivo gledal na tvoj grob, iz kterega mi sije presrečno, večno življenje. Podajaj mi vedno svojo ljubeznjivo roko na stermem potovanji tega življenja, ter me tolaži in osrečuj na duši in na telesu! Kedar pa se bo približala moja zadnja ura, in se bo tudi meni odpiral črni grob, takrat posebno, prosim, bodi ti moj tolažnik in usmiljeni sodnik, ter mi odpri nebeška vrata, in sprejmi me k sebi v večno življenje. Amen.

Častitljivi rožni venec.

Po veri v treh češčenamarijah se reče:

Kteri nam vodi naše misli.

Kteri nam vodi naše besede.

Kteri nam vodi naše djanje.

1. Kteri je od smerti vstal.

2. Kteri je v nebesa šel.

3. Kteri je svetega Duha poslal.

4. Kteri te je v nebesa vzel.

5. Kteri te je v nebesih venčal.

O veliki noči.

Iz lista sv. Pavla do Korinčanov 5.

Bratje! postergajte stari kvas, da bote novo testo, kakor ste opresni. Zakaj naše velikonočno jagnje, Kristus, je darovano. Obhajajmo tedaj veliko noč ne v starem kvasu, tudi ne v kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v opresnih kruhah čistosti in resnice!

Iz evangelija svetega Marka 16.

Pervi dan po saboti so prišle (Marija Magdalena, in Marija Jakobova in Saloma) celó zgodaj k grobu, ko je solnce vzhajalo. — In šle so

v grob, in so vidile mladenčca sedečega na desni, ogernjenega z belim oblačilom, in so ostermele. On pa jim reče: Nikar se ne ustrašite! Jezusa iščete nazarenskega križanega; vstal je, ga ni tukaj.

Bog, kateri si nam današnjem danu po svojem edinorojenem Sinu po premagani smerti odperl vrata v večnost, izpeljaj s svojo pomočjo tudi naše želje, ki si jih v nas obudil — po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Današnji žarki zarje mile
 V odperti grob že sijajo;
 So vrata vanj se odklenile,
 In glasno že nam pričajo:

Zveličar je od smerti vstal,
 Pekel premagal, smert končal.

Aleluja!

V cvetličnem vertu, v žarnem kraji
 Vertnar cvetice že sadi,
 Prijetnije ko v prvem raji
 Okoli njega cvet duhti.

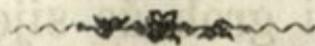
Ta sam je ljubi naš Gospod,
 Sadi obilnih nam dobrot.

Aleluja!

Njegovih naukov cvetje klije
 Od širne zemlje do nebá,
 Prečudno moč nam v serca dije,
 V življenje večno nas krepčá.

In enkrat bode vekomaj
 Cvetel njegov nam sveti raj.

Aleluja!

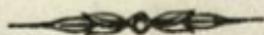
M a r i j i.

Veseli se rajska kraljica,
 Veseli se sveta Devica!
 Za katerim si britko solzila,
 Že vstal je, ga spet si dobila, aleluja!

Vsa žalost, britkost je zbežala,
 Zgolj radost se je prikazala, —
 Njegovo obličje pobito
 Pov'ličano je in slavito, aleluja!

Škerlat in vse ternje bodeče
 Lepota je, cvetje duhteče,
 Orodje in križ siloviti
 Utrinja se v zarji častiti, aleluja!

Veseli se torej, kraljica!
 Bogá za nas prosi, Devica!
 Da enkrat bi s tabo veseli
 Na vekomaj srečno živeli, aleluja!

Križev teden.

Po litanijah.

Psalm 69.

O Bog! glej na mojo pomoč; **Gospod,** hiti mi pomagat!

Osramoteni naj bodo, ki mojo dušo zalezujejo. **Zavernejo naj se,** in sram jih bodi, ki mu hudo želé; **hitro naj se zavernejo osramoteni,** kateri mi pravijo: **Prav! prav!**

Veselé in radujejo naj se vsi nad tabo, kateri te iščejo; in kateri tvojo pomoč ljubijo, naj vedno rekajo: **Hvaljen bodi Gospod!**

**Jaz pa sem reven in ubo-
žen; Bog, pomagaj mi! Moj
pomočnik in moj odrešenik si
ti, Gospod; nikar se ne mudi!**

Čast bodi i. t. d.

**V. Pomagaj svojim služab-
nikom,**

**O. Ki v te zaupajo, moj
Bog!**

**V. Bodi nam, Gospod, mo-
čen turn —**

O. Pred sovražnikom.

**V. Nič naj ne opravi so-
vražnik pri nas!**

**O. In otrok krivice naj se
ne loti nam škodovati.**

**V. Gospod, ne ravnaj z nami
po naših grehib!**

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah!

V. Molimo za našega papeža I.!

O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za svoje dobrotnike!

O. Poverni, Gospod, milostivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam storé kaj dobrega.

V. Molimo za verne mertve!

O. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti!

- V. Naj počivajo v miru!
- O. Amen.
- V. Molimo za svoje brate,
kterih ni tukaj!
- O. Pomagaj svojim služab-
nikom, ki v te zaupajo,
moj Bog!
- V. Pošlji jim, Gospod! po-
moč iz svetišča,
- O. In varuj jih iz Siona!
- V. Gospod, usliši mojo mo-
litev!
- O. In moje vpitje naj pride
do tebe!
- O Bog! ki ti je lastno
usmiliti se vselej in prizanašati,
usliši naše pohlevne prošnje,
da nas in vse služabnike,

katere veže grehov veriga,
odveže milost tvoje dobrote.

Usliši, prosimo te, o Bog!
našo pohlevno molitev, in od-
pusti nam grehe, ki se ti jih
obtožujemo, da nam dobrotljivo,
z odpuščenjem vred, mir do-
deliš.

Skaži nam dobrotljivo, o
Gospod! svojo neizrečeno mi-
lost, da nas odvežeš vseh
grehov in rešiš kazen, ktere
za nje zaslužimo.

Bog! ki te greh razžali
in pokora potolaži, ozri se
milostivo na prošnjo k tebi
kličejočega ljudstva, in odverni
šibe svoje jeze, ki jih zaslu-
žimo za svoje grehe.

Vsemogočni, večni Bog!
 usmili se svojega služabnika
 I., našega papeža, in vodi ga
 po poti večnega življenja, da
 bo s tvojo pomočjo, kar je
 tebi dopadljivo, želel in z vso
 močjo storil.

O Bog! od kterega pri-
 dejo svete želje, dobre misli
 in pravična dela, daj svojim
 služabnikom taki mir, ki ga
 svet ne more dati, da bodo
 naša serca tvojim zapovedim
 vdana, in po zatertim strahu
 sovražnikov časi s tvojo po-
 močjo varni in mirni.

O Bog! vžgi naša serca
 z ognjem svojega svetega
 Duha, da ti bomo s čistim

telesom služili, in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešnik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic, da po bogaboječih prošnjah dosežejo odpuščenje, kterega so vselej želeli.

Začni, prosimo, **Gospod**, s svojim **Duhom** naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnó in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsemogočni, **večni Bog!** ki **gospoduješ** čez žive in mertve, in se **usmiliš** vseh, **ktere** iz vere in dobrih del

spoznaš za svoje, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že ločili iz sveta, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote dosežejo odpusčenje vseh svojih grehov — po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstvi svetega Duha, Bog velikomaj. Amen.

V. Bog! usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj pride do tebe!

V. Vsemogočni in usmiljeni
Bog naj nas usliši!

O. Amen.

V. In vernih duše naj po mi-
losti božji počivajo v miru!

O. Amen.

Vnebohod.

Iz dj. apost. 1.

In kedar je bil to izgovoril, se je v vpričo njih vzdignil, in oblak ga je vzel spred njih oči. In ko so ga gledali v nebo iti, glej! dva moža sta stala pri njih v belih oblačilih, in sta rekla: Možje Galilejci! kaj stojite in gledate v nebo? Ta Jezus, kateri je bil vzet od

vas v nebo, bo takó prišel, kakor ste ga vidili iti v nebo.

Dodeli, prosimo, vsemo-
gočni Bog, da kateri veruje-
mo, da je tvoj edinorojeni Sin,
naš odrešenik, današnji dan
šel v nebesa, tudi mi s svo-
jim duhom prebivamo v ne-
besih — po Gospodu našem
Jezusu Kristusu, Sinu tvojem,
kateri s teboj živi in kraljuje
v edinosti svetega Duha, Bog
vekomaj. Amen.

Za tabo, o Jezus!

Očí mi solzé,

Za tabo puhtijo

Vse moje željé.

Brez tebe veselja,
 Zveličanja ni,
 Pri tebi ljubezen
 Naj slajša živí.

Ti roko mi svojo
 Premilo podaj,
 Iz reve potegni
 Za sabo me v raj!

Binkošti.

Iz djanja apost. 2.

Vstal je nanagloma z neba šum, kakor prihajočega silnega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In so se jim prikazali razdeljeni jeziki, kakor ognja, in je sedel na njih slehernega. In so bili napolnjeni vsi s sve-

tim Duhom, in so začeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je sveti Duh dajal izgovarjati.

O Bog! ki si današnji dan serca vernih učil z razsvitljenjem svetega Duha, daj, da ravno v tem Duhu spoznamo, kar je prav, in se njegovih tolažeb vselej veselimo — po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstvi ravno tega svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Prid', sveti Duh! aposteljnem dan,
Ker si bil dansi vanje poslan!

Da čuda božja pravijo,
 Sovražnikom se stavijo.
 Prid', sveti Duh, te prosi kristjan!

Prid', sveti Duh! daj svoje darí,
 In jih med svoje verne razlí!
 Resnico da poslušamo,
 In nje sladkost okušamo.

Prid', sveti Duh, razsvitli nas ti!

Prid', sveti Duh! omeči sercé,
 Zažgi nam v sercih svete željé!

Ljubit', kar je pravičnega,
 Se var'vati krivičnega.

Prid', sveti Duh, ljubezni sveté!

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost!

Daj, da se ne spotaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.

Prid', sveti Duh, ti naša krepost!

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik,
Veselje naše, naš pomočnik!

O vodi nas do večnosti,
Pripelji nas do srečnosti!

Prid', sveti Duh, ti naš poterdnik!

Presveto rešnje telo.

Iz evangelija sv. Janeza 6.

Moje meso je res jed, in
moja kri je res pijača. Kdor
je moje meso in pije mojo
kri, ostane v meni in jaz v
njem. Kakor je mene poslal
živi Oče in jaz živim zavoljo
Očeta, tako bo tudi tisti, kateri
mene je, živel zavoljo mene.
Ta je kruh, kateri je prišel z
nebes; ne kakor so jedli vaši
očetje mano, in so umerli.

Kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad tvojega odrešenja — kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Poj Bogú, odrešeniku,
 Poj pastirju, učeniku
 Sion hvalne pesmi vse!
 Bi časti se vse mu dale,
 On je večí, ko vse hvale,
 On ne dá prehvalit' se!

Kruhu temu daj češčenje,
 Ki živi, delí življenje,
 Ko kristjanom se podá.
 Kruh le ta je tisti, kterim
 Jezus svojim dvanajsterim
 V zadnji ga večerji dá.

Vsaki kosček v hostji beli
 Je ves Jezus Kristus celi,
 In vsa hostja Jezus je.
 Kruh v životu našem mine,
 Jezus pa nikdar ne zgine,
 Ampak celi v nas živi.

Glej ta kruh vse okrepčuje,
 Ki so dobri, oživljuje
 Še v nebesih angele.
 To je kruh prerokovani
 V Izaka nebeški hrani,
 Vel'konočno jagnje je.

Prava hrana, Jezus mili,
 Zadnji čas se nas usmili,

Kedar z zemlje pojdemo!
 Živi nas v tej solz dolini,
 Vzemi k večni pojedini
 K sebi nas vse vkup v nebó!

Pri obhodu presv. rešnjega telesa.

I. Evangelij.

Pred vsakim evangelijem se moli:

Očisti moje serce in moje
 ustnice, vsemogočni Bog, ki
 si ustnici Izaija preroka očistil
 z ognjenim oglom; blagovoli
 me po svoji veliki milosti tako
 očistiti, da bom mogel vredno
 oznanovati tvoj sveti evangelij.

V. Zapové, Gospod, blago-
 sloviti!

O. Gospod, bodi v mojem ser-

cu in na mojih ustnicah,
da vredno in spodobno
oznanujem njegov evan-
geli.

V. Gospod z vami!

O. In s tvojim duhom!

V. Začetek evangelija svete-
ga Matevža. (1, 1 — 16.)

O. Čast tebi, o Gospod!

„Bukve rodú Jezusa Kri-
stusa, Sinú Davidovega, Sinú
Abrahamovega. — Abraham je
rodil Izaka; Izak pa je rodil
Jakoba; Jakob pa je rodil Ju-
data in njegove brate. — Juda
pa je rodil Faresa in Zara s
Tamaro; Fares pa je rodil
Ezrona; Ezron pa je rodil
Arama. — Aram pa je rodil Ami-

nadaba; Aminadab pa je rodil
 Naasona; Naason pa je rodil
 Salmona. — Salmon pa je rodil
 Boóza z Ráhabo; Boóz pa je
 rodil Obeda z Ruto; Obed pa
 je rodil Jêseta; Jêse pa je rodil
 Dávida kralja. — David kralj
 pa je rodil Salomona ž njo, ki
 je bila Urijeva. — Salomon pa
 je rodil Róboama; Róboam pa
 je rodil Abija; Abija pa je
 rodil Asata. — Asa pa je ro-
 dil Józafata; Józafat pa je
 rodil Jórama; Jóram pa je
 rodil Ozija. — Ozija pa je
 rodil Jóatama! Jóatam pa je
 rodil Ahaca; Ahac pa je ro-
 dil Ezekija. — Ezekija pa je
 rodil Manáseta; Manáse pa je

rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. — Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate o babilonskem preseljevanji. — In po babilonskem preseljevanji je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Zorobabela. — Zorobabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Azorja. — Azor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. — Eliud pa je rodil Eleazarja; Eleazar pa je rodil Matána; Matan pa je rodil Jakoba. — Jakob pa je rodil Jožefa, možá Marije, od

ktore je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus“.

Po besedah sv. evange-
lija odpusti nam, o Bog! vse
naše grehe. Amen.

V. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Kuge, lakote, vojske in
vsega zlega.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Nagle in neprevidene smerti.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Da sad zemlje daš in
ohraniš.

O. Prošimo te, sliši nas!

V. Da sovražnike svete cer-
kve ponižaš,

O. Prošimo te, sliši nas!

V. Da pastirja apostolskega
in vse cerkvene stanove
v svoji sveti veri ohraniš.

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Gospod! usliši mojo mo-
litev!

O. In moje vpitje naj pride
do tebe!

V. Gospod z vami!

O. In s tvojim duhom!

O Bog! kateri si nam v
prečudnem zakramentu spomin
svojega terpljenja zapustil, daj
nam, te prosimo, svete skriv-
nosti tvojega telesa in tvoje
kervi tako častiti, da vedno
v sebi čutimo sad tvojega od-
rešenja.

O Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni — po Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

O Gospod! prosimo te, odverni od tega kraja vse zlege peklenškega sovražnika, od nas pa vsako škodo hude ure — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Z nebeškim blagoslovom bodi blažen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi njegovi prebivavci in tudi polje in

zemski sadeži v imenu Boga
 † Očeta, in † Sina, in sve-
 tega † Duha.

0. Amen.

Praznika svetega
 Dans veselimo se,
 Prav iz unetega
 Serca naj hvala gre!
 Staro preide naj,
 Vse novo bodi zdaj,
 Misli, djanje vsak prenavljaj!

Dansi praznujemo
 Zadnje noči spomin,
 Ker se spomnujemo,
 Kako je božji Sin
 Svoje prijatle zbral,
 Jagnje jim jesti dal,
 S tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo
 Velikonočno jed,
 Zadnjič dobivajo
 Rešnje telo prejet'.
 Jesti jim ga dajé,
 Pa razdeli se ne:
 Vsak posebej cel'ga prejme.

Kedar prejemajo
 Slabi njegov' telo,
 Se ga navzamejo,
 Moč jim je prava to;
 Kelih jim tud' zročí,
 Dá jim ga, in velí:
 Vsi ga pite, moja je kri!

Tak je postavljeno
 Njega telo za dar,
 Dušam pripravljeno,
 Da ga zavživa stvar.
 Mašniki to storé,
 Da od njega živé,
 In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega
 Kruha naš duh živí,
 S kruha človeškega
 Se nam prav Bog storí.
 Čudi se, o kristjan!
 Jezus je vsem jed dan,
 Bod' si reven in zanič'van.

Dansi te prosimo,
 Trojedini Bog!
 V sercih te nosimo,
 Varuj nas vseh nadlog!
 Živi nas slabe zdaj,
 K sebi nam priti daj,
 Te vživat' na vekomaj!

II. Evangelij.

Se moli kakor pred pervim evangelijem.

V. Gospod z vami!

O. In s tvojem duhom!

V. Začetek evangelija svetega
Marka. (1, 1—8.)

O. Čast tebi, o Gospod!

„Začetek evangelija Jezusa Kristusa, Sina božjega. — Kakor je pisano v Izaii preroku: Glej! jaz pošljem svojega angela pred tvojim obličjem, kateri bo pripravljaj tvojo pot pred teboj. — Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodu, ravne storite njegove stezé! — Janez je bil v puščavi, in je kerševal in oznanoval kerst pokore v odpuščenje grehov. — In k njemu je hodila vsa judejska dežela, in vsi Jeruzalemci, in so bili keršeni

od njega v reki Jordanu, ko so se obtožili svojih grehov. — Imel je pa Janez oblačilo iz kameljih dlak in usnjat pas okoli svojih ledij, in jedel je kobilice in divji med. In je oznanoval, rekoč: — Močnejši kakor jaz, pride za menoj, kteremu nisem vreden, priklonjen odvezati jermena njegovih čevljev. — Jaz sem vas kerstil z vodo, on pa vas bo kerstil s svetim Duhom“.

Po besedah svetega evangelija odpusti nam, o Bog! vse naše grehe. Amen.

V. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Kuge, lakote, vojske in vsega zlega.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Nagle in neprevidene smerti.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Da sad zemlje daš in ohraniš.

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Da sovražnike svete cerkve ponižaš,

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Da našega cesarja in vso avstrijsko hišo varuješ in osrečuješ.

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj pride do tebe!

V. Gospod z vami!

O. In s tvojim duhom!

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad tvojega odrešenja.

O Bog! od kterege pridejo vse svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom mir, ki ga svet ne more dati, da bodo

naša serca tvojim zapovedim
vdana in časi po zatertem
strahu sovražnikov s tvojo
pomočjo varni in mirni — po
Kristusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Vsemogočni, večni Bog,
blagoslovi naš kraj: zdravje,
čistost, zmaga, moč, pobož-
nost, dobrota, krotkost, spol-
novanje postave in zahvala
Očetu in Sinu in sv. Duhu
naj prebivajo pri nas, in tvoj
blagoslov, o Gospod! ostani
v tem kraji in med vsemi nje-
govimi prebivavci sedaj in ve-
komaj. Amen.

Z nebeškim blagoslovom
bodi blažen, obvarovan in o-

hranjen ta kraj in vsi njegovi
 prebivavci in polje in zemski
 zadeži v imenu Bogá † Očeta,
 in † Sina, in svetega † Duha.
 O. Amen.

Razumeti kdo je v stani
 Čudo, ktero se godí?
 Živa vera nam oznani,
 Kar je skrito pred očmí;
 Pod podobo bel'ga kruha
 Je zveličar naš zares;
 Mašnik moli, vzdiga duha,
 Ga pokliče iz nebes.

Vino njega kri postane,
 Ktera zbriše grehe nam,
 Če le serca so mu vdane,
 Odpusti on grešnikom.
 Na oltarji se daruje
 Za dolge vsega svetá,

Bog in človek vkup kraljuje,
Vred z Očetom vse nam dá.

Truplu daje jesti, piti;
Kar pa je še več, ko to,
Naše duše nam nasiti
S svojim mesom in kervjo;
Toda skerbni bod'mo vedno,
Da nam v smert ne bo ta jed;
Da jo uživamo le vredno,
Prav se presodimo pred!

Na kolena se verzimo,
Premišljujmo to skrivnost;
S srcem, petjem ga častimo,
Sveta nam je to dolžnost.
Naj bo hvaljen za dobrote,
Ker neskončno ljubi nas!
Se spoznamo grešne s'rote,
Smo žalili ga vsak čas.

Oh, kako smo vendar srečni!
Bog poniža sam se k nam!

Premogočni, stvarnik večni
 Se stvarém dá vžiti tam!
 Hrepenimo po kreposti,
 Ti pa, Jezus, moč nam daj,
 Da pri svoji preslabosti
 Tebe ljub'mo vekomaj!

III. Evangelij.

Se moli, kakor pred pervim evangelijem.

V. Bog z vami!

O. In s tvojim duhom!

V. Začetek evangelija svetega Lukeža. (1, 5 — 17.)

O. Čast tebi, o Gospod!

„V dnevih Heroda, kralja v Judeji, je bil duhoven, Caharija po imenu, iz Abijevega rodú, in njegova žena (je bila) od Aronovih hčer, in njeno

imé je bilo Elizabeta. — Bila sta pa obá pravična pred Bogom, ker sta nesvarljivo živele po vseh zapovedih in postavah Gospodovih. — In nista imela otrok, ker je bila Elizabeta nerodovitna, in sta bila obá že priletna. — Prigodilo se je pa, ko je duhovsko službo opravljal po versti svojega reda pred Bogom, — po navadi duhovščine, ga je ravno zadelo kadilo vžigati, in je šel v tempelj Gospodov. — In vsa množica ljudstva je bila zunej, in je molila ob uri kajenja. — Priskazal se mu je pa angel Gospodov stoječ na desni strani

kadilnega oltarja. — In ko je Caharija vidil, se je ustrašil, in groza ga je obšla. — Angel pa mu je rekel: Ne boj se, Caharija! zakaj tvoja prošnja je uslišana; in tvoja žena Elizabeta ti bo rodila sinú, in njegovo imé imenuj Janez. — In boš vesel in od veselja poskakoval, in veliko se jih bo njegovega rojstva veselilo. — Zakaj velik bo pred Gospodom! in vina in močne pijače ne bo pil, in bo že v telesu svoje matere s svetim Duhom napolnjen. In veliko Izraelovih otrok bo preobernil k Gospodu, njih Bogu. — In pojde pred njim v duhu in

moči Elijevi, da očetom oberne
serca k otrokom, in neverne
k modrosti pravičnih, da pri-
pravi Gospodu popolnoma ljud-
stvo“.

Po besedah sv. evangelija
odpusti nam, o Bog! vse naše
grehe. Amen.

V. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Kuge, lakote, vojske in
vsega zlega.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Nagle in neprevidene
smerti.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Da sad zemlje daš in o-
hraniš.

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Da sovražnike svete cerkve ponižaš,

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Da keršanskim kraljem in oblastnikom mir in pravó enovoljnost daruješ.

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Gospod z vami!

O. In s tvojim duhom!

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje

kervi tako častiti, da vedno v sebi čutimo sad tvojega odrešenja.

Milost tvojo, vsemogočni Bog, ponižno prosimo, da blagosloviš, obiščeš in poliješ sadeže in posesti svojih služabnikov, da škodljivo vreme odverneš, povodnji varuješ, dušne skušnjave preženeš, zdravo vreme daš, ter nas vsega nadlegovanja naših sovražnikov v miru braniš, ker si nas s telesom in kervjo svojega Sina večne smerti rešil — po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem.

Vsemogočni, večni Bog! ki povsod gospoduješ in si

povsod pričujoč, ki se v svojih delih v vsi visokosti skazuješ, usliši naše prošnje, in varuj naš kraj, ki si ga vstvaril, da v njem ne bo grešnih misel, ampak da bo sv. Duh v svoji popolnosti vselej in rad med nami prebival in prijazno nad nami gospodoval — po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Prosimo te, o Gospod! stopi v naš kraj, in daleč od njega odženi vse sovražno zalezovanje; tvoji ljubi angeli naj med nami prebivajo in varujejo našega kraja, in tvoj blagoslov naj se nikdar ne loči od nas. Amen.

Z nebeškim blagoslovom

bodi blažen, obvarovan in o-
 hranjen ta kraj, vsi njegovi
 prebivavci, in polje in zemski
 sadeži v imenu Boga † Očeta,
 in † Sina, in svetega † Duha.
O. Amen.

Rešnje vidimo telo
 Pod podobo kruha tam;
 Jezus, živi Bog je to,
 Pravi sveta vera nam.
 'Z raja je nebeškega
 Do rodú človeškega
 Sam prišel terpet', umret',
 Vsem nebesa nam odpret.

Po vstajenji svojem je
 Spet k Očetu šel v nebó,
 Pa ostal pri nas je še,
 Pustil svoje nam telo.

V zakrament postavljeno,
 V dušno jed pripravljeno,
 Da je moč za slabe nas,
 In življenje večni čas.

Sam prijazno govori:
 Prid'ite k meni vsi ljudje!
 Vživajte meso in kri,
 Duše vaše da živé!
 Če ga vredno vživamo,
 V njem zares prebivamo;
 Vzel nas k sebi v sveti raj
 Bo zveličar vekomaj.

Padi torej pred oltar,
 In ponižaj se do tal,
 Prosi milost, revna stvar,
 Da se t' bo sam sebe dal!
 Iz stanú prerevnega
 Iz sercá pohlevnega
 Prosi milo: o Gospod!
 Bodi z mano ti povsod!

IV. Evangelij.

Se moli, kakor pred prvim evangelijem.

V. Bog z vami!

O. In s tvojim duhom!

V. Začetek evangelija svetega Janeza. (1, 1 — 14.)

„V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. — Ta je bila v začetku pri Bogu. — Vse je po njej storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. — V njej je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. — In luč v temi sveti, in tema je ni umela. — Bil je človek poslan od Boga, kteremu je bilo

imé Janez. — Ta je prišel v pričevanje, da je pričal od luči, da bi vsi verovali po njem. — On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. — Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega človeka, kateri pride na ta svet. — Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. — V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. — Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti, njim, kateri verujejo v njegovo imé; — kateri niso iz kerví, ne iz volje mesá, ne iz volje možá, ampak iz Bogá rojeni. — **I n B e s e d a j e**

mesó postala in med nami prebivala; in smo vidili njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice“.

Po besedah svetega evangelija odpusti nam, o Bog! vse naše grehe. Amen.

V. Treska in hudega vremena.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Kuge, lakote, vojske in vsega zlega.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Nagle in neprevidene smerti.

O. Reši nas, o Gospod!

V. Da sad zemlje daš in ohraniš.

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Da sovražnike svete cerkve ponižaš.

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Da to deželo in vse njene stanovce s svojimi milostimi obilno obdariš.

O. Prosimo te, sliši nas!

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj pride do tebe!

V. Gospod z vami!

O. In s tvojim duhom!

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da vedno v

sebi čutimo sad tvojega odrešenja.

Zanêsi, o Gospod! zanêsi svojemu ljudstvu, in ne pri-pusti, da bi nas nesreča, voj-ska, huda vremena in nevar-nosti nadlegovale, ker si nas odrešil s predrago kervjo svo-jega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa — po ravno tistem Gospodu našem.

O. Amen.

Vsemogočni, večni Bog! ki daješ vsem stvarém jed, ki pregrinjaš nebó z oblaki, ki napravljaš zemlji dež in odpi-raš nebeška vrata, ki jugu ukazuješ, da se pomirí, ki s perstom zbujaš podsolnčnik, ki

delaš goré od verha doli rodovitne in s svojo vsemo-
 gočnostjo zemljo živiš, ki si
 angelu zapovedal, da morje
 in drevesa ne smejo delati
 škode ljudém — prizanêsi
 nam, ki se te bojimo, in usliši
 naše ponižne prošnje! O Go-
 spod! na kolenih te prosimo,
 odverni od našega kraja vse
 škodljive hude ure, točo in
 strelo, pokončaj vse sovražne
 napade na naš kraj, škodljivo
 germenje, plôhe in hude ve-
 trove pomôri; moč tvoje roke
 naj potolaži vse viharje ger-
 mečega zraka. Prosimo te,
 pošlji nam svetega Duhá, da
 bo potem, ko bo premagana

moč naših sovražnikov, tvoj angel naše polje vsake škode obvaroval, da bomo, kedar se poleže vihar in nam nič več nevarnosti ne preté, svoje molitve v veselji do tebe množili in vedno gorečnejše opravljali in hvalo peli tebi, ki živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Z nebeškim blagoslovom bodi blažen, obvarovan in ohranjen ta kraj in vsi, ki v njem prebivajo, tudi polje in zemski sadeži — v imenu Bogá † Očeta, in † Sina, in svetega † Duhá.

O. Amen.

II.

Češčenje Marije De-
vice.

Čisto spočetje Marije Device.

O presveta in neomade-
žana Devica Marija!
veselo, prav iz globo-
čine svojega serca združujem
danes svoje serce s kato-
liško cerkvijo in z vsemi
zveličanimi duhovi, in častim
tebe, izvoljeno že od vekomaj
za Mater božjo in brez vsega

madeža spočeto. Ti si naj lepša in naj žlahtnejša cvetica v prelepem božjem vertu, preblazena nevesta svetega Duha in premogočna Devica, ki si sterla glavo naj hujšemu sovražniku človeškega rodú. — O ljubeznjiva božja Mati! ozri se danes name s slavnega sedeža v svetem raji, in s premilim obličjem ozdravi vse moje dušne in telesne rane, ter dviguj moje ubogo serce k sebi in k Bogu, da bom po tvojem prelepem zgledu zališal svojo dušo z lepimi čednostimi. O prečista Devica Marija! ki si bila že v prvem trenutku spočetja vsa čista pred Bogom,

usmili se me ubogega greš-
nika, in stori, da se resnično
poboljšam in nikdar več ne ža-
lim usmiljenega Jezusovega
in tvojega preljubeznjivega
serca! O brez madeža spočeta
Devica Marija! prosi za me,
ki zaupljivo pribežim k tebi!

Med zvezdami tam zvezda sije,
Enake nima več nebó,
Okrog presvitle žarke lije,
Le v njo ozira se okó.
Ta zvezdica, Marija ti!
Brez madeža spočeta si!

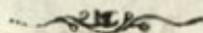
Na nebu zarja se razgrinja
Čistejše, lepše od zlatá,
Prelepo se okrog otrinja,
Nebeških žarkov svit imá,
Ta zarja, o Marija ti!
Brez madeža spočeta si!

Med ternjem cvetka pricvetela,
 Nje žlahtnost daleč se razgrè,
 V lepoti svoji neovenela
 Edina krasno nam cvetè.

Ta cvetka, o Marija ti!
 Brez madeža spočeta si!

Pregrehe noč je zemljo krila,
 In dolg težil človeški rod;
 Le ena hči je prosta bila,
 Si njo je Mater zbral Gospod.
 Edina hči, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si!

Devica čista in presveta,
 Vseh milosti napolnjena,
 Od greha čisto vsa izvzeta
 Edina hči Adamova!
 Naj lepša vseh, Devica, si
 Brez madeža spočeta ti!

Rojstvo Marije Device.

Priserčno bodi pozdravljena, o ljubeznjiva zarja našega zlatega upanja! O Marija! ti si razveselila ves svet, ker si mu odgernila prelepo solnce božje pravice, ki nam je prisijala po tebi. Tvoje lepo rojstvo so veselo pozdravljali stari očaki in pravični predpeklom, in veselili so se danšnjega dneva, in se ga bodo veselili do konca časov vsi, ki so po preblaženem sadu tvojega telesa Jezusa Kristusa odrešeni in prerojeni za novo večno življenje. — Prosim te, o mila Devica! varuj

me, kedar me tarejo telesne in dušne nadloge, in me preganjajo sovražniki. O preblaga Devica! nikoli, nikoli mi ne odteguj svoje dobrotljive roke! posebno pa bodi pri meni ob moji zadnji uri, kedar se bo moja duša ločila iz tega sveta; seji si zadobila pri Bogu zopet tisto milost, ki jo je zgubila Eva v prvem raji. Ti si prava nebeška vrata, skozi ktera pridemo k Jezusu, kateri vse tvoje prošnje rad posluša, in ne zapusti nobenega, za kterega ti prosiš. O Marija! sprosi mi tako gorečo ljubezen do Bogá in do tebe, da mi bo vtopila in uničila vse moje

hude nagnjenje, in me odtergala od praznih stvari na zemlji. **O Marija!** sprosi mi to milost zavoljo ljubezni do **Bogá,** ki te je tako visoko povikšal!

Dans veseli oznanujmo
 Vnetih serc občutleje,
 S sveto pesmijo praznujmo
 Rojstvo božje Matere!
 God častit' nebes kraljice
 Kerubine veselí;
 Naj dan svoje pomočnice
 Verna zemlja tud' časti!

Noč beží in hudobija,
 Dan se dela grešnikom,
 Ko danica je Marija,
 Ane hči rojena nam;
 Zarija, ki je rodila
 Večno solnce, Jezusa,

Odrešenje oznanila
 Iz strašnih tamnic peklà.

V posvečenje goda tega
 Hvalno petje naj verši,
 Naj v nebesa se razlega,
 Večnega Boga slaví,
 Da je zemljo razveselil,
 Da nam je Marija dal,
 Pomočnico nam dodelil,
 Ljubo Mater vsem odbral!

Tje pobožni pristopimo
 Pred Marijo usmiljeno,
 Se ponižno priklonimo
 Pred preljubo Materjo;
 Svet'ga ljubljenja vezilo
 Naj ji vsak darí sercé;
 Da na nas pogleda milo,
 Naj jo prosijo željé!

Oznanjenje Mariji Devici.

O sveta božja porodnica!
veselo te pozdravljam z an-
gelovim pozdravljenjem: „Če-
ščena milosti polna! Gospod
je s teboj!“

O prečista Devica! za-
upljivo se v duhu k tebi bli-
žam v tvojo samotno izbico,
kjer si svoje naj čistejše in
gorečnejše serce topila v sveti
ljubezni in razlivala v slad-
kem upanji do svojega Boga.
Zadobila si milost pri Bogu
Očetu, h kateremu je prijetno
puhtelo bogato cvetje tvojih

naj lepših čednosti; zadobila si milost pri Bogu Sinu, kateri si je tvoje čisto serce izvolil za svoje svatovsko stanovanje, v katerem se je zaročil s človeško naturo; zadobila si milost pri svetem Duhu, kateri te je prelepo ozališal z naj večjimi milostimi in te pripravil za Mater božjo. O milostipolna in neskončno oblagodarjena med ženami! prosi za me, da se me usmili tvoj ljubeznjivi Sin, in da pride v moje ubogo serce, ter ga očisti in pripravi za svoje stanovitno stanovanje. O sveta Devica! ti nisi poznala nobene druge volje, kakor samo

božjo, in si jo tudi vselej na tanko spolnovala; dodeli tudi meni, da se bom vselej in povsod ravnal po božjih zapovedih, in da bom vedno zvest služabnik božji.

Ko v jasnem pasu primigljá
 Že zvezda nam daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje,
 Mariji čast in počesčenje,
 In z zlato zarjo vse častí:
 „Česčena si Marija ti!“

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,
 Se sliši zopet nam zvonjenje —
 Mariji čast in počesčenje;
 Čez hrib in plan ze oglaší:
 „Česčena si, Marija ti!“

In kedar solnce že ljubó
 Nam za goró žarí slovó,
 Se glasno sliši še zvonjenje —
 Mariji čast in počeščenje;
 V večernem hladu se glasí:
 „Češčena si, Marija ti!“

„Češčena si, Marija ti!“
 Naj se glasí do konca dni!
 Naj vedno sliši se zvonjenje —
 Mariji čast in počeščenje;
 Nebó in zemlja naj glasí:
 „Češčena si, Marija ti!“

Očiščevanje Marije Device ali Svečnica.

O neomadežana božja
Mati! akoravno si bila vsa
 čista, in se ti ni bilo treba
 očiščevati, se greš vendar v

tempelj očiščevat, da bi mi pokazala, kako moram tudi jaz biti vselej ponižen in pokoren sveti postavi. Zeló me osramotiš. Obljubim, da bom od danes zanaprej vse bolj na tanko spolnoval božje in cerkvene zapovedi. Ti si vsa čista, in se očiščuješ; jaz pa sem ves omadežan, in se vendar ne očiščujem pred Bogom, da sem le pred svetom na videz dober. O prečista Mati! pomagaj mi, da bom bolje pazil na svoje dušne madeže, da se jih skerbno varujem, in se vedno očiščujem. O Marija! rad bi, kakor ti nekdej, daroval svoje serce Bogu; bo-

jim pa se, da bi Bog ne spre-
 jel mojega slabega dara, za-
 torej darujem svoje serce naj
 pred tebi; vzemi ga, in daj
 ga Bogu, in prosi za me, da
 me zopet sprejme za svojega
 otroka!

O Marija, božja Mati!
 V tempelj neseš detice,
 Hočeš tam očiščevati
 Čista D'vica, Mati se!
 Vsa ponižna si spolnila
 Zapoved še Mojzesa,
 Da bi tudi nas učila
 Biti vdanega serca.

Serčno žalost ti naznanil
 Simeon je stari mož,
 Da ti dušo meč bo ranil,
 Da jokala britko boš.
 In popolno si se vdala

V božje sklepe vseh reči,
 Zvesta Bógu si ostala.
 Srečne in težavne dní.

O Devica, božja Mati,
 V žalosti pomagaj nam!
 Daj voljnó nam vse prestati,
 Iti s tabo, z Jezusom.
 Pomočnica bodi mila,
 Čiste vse ohrani nas!
 Daj, da srečno bi svetila
 Tvoja luč nam zadnji čas! —

Vnebovzetje Marije Device.

Milo se oziram danes za
 teboj, o nebeška kraljica! Ta
 dan si zapustila našo solzno
 dolino, in si se povzdignila v
 presrečno nebeško domovino.
 Lepa, kakor svitla luna in

rumeno solnce si se prese-
ljevala v večne rajske višave,
kjer so te pozdravljali angeli
in ti prišli naproti sveti očaki
in preroki in vsi izvoljeni
božji; sam nebeški kralj, vse-
mogočni, večni Bog te je
veselo sprejel in posadil na
bleskeči sedež svoje ne-
skončne slave. O presrečna,
presladka Devica! milo dovoli,
da te tudi jaz danes v duhu
spremljam v sveta nebesa, in
da svojo nepopolno in sla-
bo hvalo strinjam z veselimi
petjem nebeških duhov, ki ti
danes prepevajo in te povik-
šujejo. O nebeška, prelepa
kraljica! sedaj se veseliš in

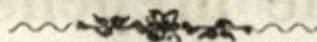
se boš vekomaj veselila pri svojem ljubeznjivem Sinu, kateri ti obilno povračuje, kar mu je storilo in v ljubezni zanj terpelo tvoje preblago materno serce. Tvoje svitle čednosti in nekdanje britke solze se sedaj utrinjajo kot naj lepši biseri v tvojem rajskem vencu. O mogočna Devica! posij le z enim samim žarkom svoje neskončne slave v moje ubogo, tamno serce, da spoznam, kako minljivo in nečimerno je vse pozemeljsko veselje, da se ga bom rad ogibal in le hrepenel po večni radosti v presrečnem svetem raji.

Odperta so nebeška vrata,
Vsi angeli prepevajo,
Prelepo sije zarja zlata,
Marija D'vica gre v nebó.

Nebeški kralj jo sam pozdravlja,
Odkriva rajske ji častí,
S prestolov vseh in vsa višava
Češčenje Materi doní.

Marija, zvoljenim veselje
In blagoslov vsega svetá,
Pobožnim vlivaš svete želje,
S tolažbo vterjaš reveža.

Oziraj na me tud' se milo,
Odvračaj mi nadloge vse!
In daj, da bi se mi odkrilo
Pri tebi prebivališče!

Presveto imé Marije Device.

O Marija! kako sladko, kako častito in kako mogočno je tvoje imé! Kedar tebe zakličem, se mi serce napolnuje s prečudnim veseljem in mirom, kakoršnega mi nobeno drugo imé na svetu ne more dati. Tvoje sladko imé, Marija, preganja mi vso žalost, in mi jasni mili razgled v nebeške višave, kamor se zaplljivo oziram, ker gori imam tebe, svojo mogočno in usmiljeno dobrotnico, preljubeznjivo Mater, ktera me vedno ljubi, in me ne zapusti v nobeni sili. Daj, o sladka Devica Marija! da

mi bo tvoje sveto imé, kakor
sedaj, tako tudi enkrat zadnja
in naj gotovša tolažba na svetu!

O Marija! sladko ti imé,
Vzemi moje k sebi zdaj sercé!
Da Bogú in tebi vedno
Bi v ljubezni vse gorelo.

O Marija! sladko ti imé,
Naj ljudje, stvarí te vse časté!
Tvoja milost naj napolni
Vsakega, ki te le prosi!

**Marija Devica, kristijanov
pomočnica.**

**O usmiljena, o sladka De-
vica Marija, ti naša mila po-
močnica! jaz vsa slaba in
nevredna stvar se bližam k**

tebi, ktera gotovo pomagáš vsem, ki te zaupljivo prosijo. S skesanim srcem zavoljo svojih grehov in neštevilnih zanikernosti zdihujem k tebi, preljubeznjiva Mati, in te pohlevno prosim, da bi se milostivo ozerla tudi na me, ki te prosim pomoči. Pomagaj mi v vseh britkostih, stiskah in nadlogah, ki me zadevajo na duši in na telesu! Tvoja mila roka naj me vedno vodi in varuje kot svojega otroka na vseh potih skozi pozemeljsko življenje, in naj me srečno pripelje v sveta nebesa, ter stori, da bodem vžival kdaj tisto veselje, ki

ga vživaš sedaj ti v presrečnem nebeškem domovanji. O Marija pomočnica! za me Bogá prosi!

O Devica pomočnica
 Bila si in boš nam ti!
 Le sladkosti in blagosti
 Tvoja roka nam delí.
 Ko cveteča in dišeča
 Si Marija rožica;
 Sem iz raja, svet'ga kraja
 Diješ cvetje upanja.

Ko danica, tolažnica,
 V tamni noči siješ nam;
 Mati mila vedno bila
 Si ubogim grešnikom.
 Pri slabostih in britkosti
 Rada nam pomagaš ti,
 Pri skušnjavah in težavah
 Pomočnica zvesta si!

Čast Marije naj razlije
 Se po svetu krog in krog!
 Njo častimo in prosimo
 Pomočnico vseh nadlog!
 Ljuba Mati v zarji zlati
 Nam prisijaj zadnji dan:
 Boš prosila, govorila —
 Srečno bode tek dognan.

Mati brez madeža.

**O moja Gospá! o Mati
 moja! tebi se vsega darujem;
 in da se ti skažem vdanega,
 ti danes posvetim svoje oči,
 svoja ušesa, svoja usta, svoje
 serce, sebe popolnoma vsega.**

Ker sem tedaj tvoj, o dobrotljiva Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastino in svoje posestvo!

Sv. oče Pij IX. so 5. vel. serpana 1851. l. podelili 100 dni odpusteka vsem, kateri to molitev molijo zjutraj in zvečer po angelovem češčenji, — popolnoma odpustek pa vsem tistim, kateri vse dni celega mesca to opravljajo, kateri dan koli v mescu zakrament sv. pokore in sv. rešnj. telesa vredno prejmejo in v namen sv. očeta v kakošni cerkvi molijo.

O Marija! kedar vabi
Grešna slast v pogubo me,
Prosim, da v nevihti taki
Milost tvoja me otmè!

Sijaj mi danica zgodnja,
V tamnih krajih kaži pot,
Tvoja milost in dobrota
Spremlja mene naj povsod!

Delo vsako, ki ga delam,
 Žalost in veselje vse
 Darovati teb' ne neham,
 S tabo sreča mi cvetè.

Marija pribežališče grešnikov.

O Marija! spoznam, da sem velik grešnik, in da nisem vreden, da bi prišel k tebi in vžival tvoje pomoči in milosti; pa ker vem, da si pribežališče grešnikov in se rada usmiliš vseh, ki pridejo k tebi s ske-sanim srcem, se prederznem tudi jaz, in te ponižno prosim, sprosi mi to milost, da mi Bog odpusti vse moje grehe in mi dá čisto in novo sercé,

ktero bo njega in tebe večno ljubilo.

O Marija, Mati mila,
Grešnim pribežališče!
Tvoja milost vedno vliva
V sèrce sladko upanje.

Reši me iz hude reve,
Da se večno ne vtopim!
Mi odvzemi grešne peze,
Da se vredno spokorim!

Nikdar več ne bom te žalil,
Grehu dal sem že slovó,
Daj, da čednost vedno hranil —
K tebi prišel bom v nebó!

Marija, naše upanje.

(Memorare.)

Spomni se, o predobrotljiva Devica Marija, da še

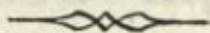
nikdar ni bilo slišati, da bi bila ti zapustila koga, ki teče pod tvoje varstvo, prosi tvoje pomoči, in se ponižno priporoča tvojim prošnjam. S takim zaupanjem oserčen tečem k tebi, o Devica devic, o Mati! pridem k tebi, pred teboj zdihovaje stojim, grešnik; nikar ne zametvaj Mati (večne) Besede mojih besedi, temuč milostivo (jih) sliši in u-sliši. Amen.

Sv. oče papež Pij IX. so 11. grudnia 1846. l. podelili vsem vernim 300 dni odpusteka vsakikrat, kedar molijo to molitev, in popolnoma odpustek vsem tistim, kateri to molitev vsaki dan skozi mesec vsaj enkrat molijo, konec mesca pa zakramenta sv. pokore in sv. rešnj. telesa vredno prejmejo, tisti dan kako cerkev

obiščejo, in tam v namen sv. očeta molijo.

K tebi D'vica terdno upam,
 Da boš varovala me,
 Kedar sila bo me terla,
 In bežalo upanje.

Kedar šel bom v večnost dolgo,
 Boš vodnica moja ti!
 Za me bodeš govorila,
 In sprosil milosti.

Mati milosti božje.

O Marija! bodi češčena,
ti Mati milosti božje! kdo bi
te priserčno ne ljubil in ne
častil, in kdo bi se ne pripo-
ročal tebi, ki si svitla luč v

vsaki zmoti, prava tolažba v vsaki nadlogi in naša najgotovša pomočnica v vseh nevarnostih in prigodkeh na duši in na telesu! Blagor jim, ki te priserčno ljubijo in živé po tvojem lepem zgledu! O milostiva Mati! vzemi tudi mene za svojega otroka, ki se ti zaupljivo izročam sedaj, posebno pa ob moji smertni uri. O ljubeznjiva Mati! prosim te, pomagaj mi posebno v tej le zadevi . . . Ti si za Bogom moje edino zaupanje v nebesih in na zemlji; nikar ne zametvaj tedaj moje pohlevne prošnje! O Mati milosti božje! prosi za me!

Marija, vir si nam veselja ;
Zakaj bi serčno ti ne peli,
Častiti prav ne hrepeneli,
Ko peti nas navdaja želja?

Marija ti si ljubeznjiva ;
Zakaj bi tebe ne ljubili,
Sladkosti tvojih bi ne pili,
Obraz ko tvoj se nam odkriva?

Marija, ti si sladka, mila ;
Zakaj bi k tebi ne hiteli,
Pomoči tvoje ne želeli,
Ko stiska nas življenja sila?

Marija, ti si nam Danica ;
Le kam oči bi obračali,
Življenja čolnič kam peljali,
Ko svetna krije nas tamnica?

Marija ti nebeška vrata ;
Zakaj bi tebe ne prosili,
Da enkrat bi nam v smertni sili,
Sijala tvoja zarja mila?

Marija, pomoč v smerti.

O usmiljena Devica Marija! prosim te, pomagaj mi v vseh nadlogah v tem življenji, posebno pa bodi moja mila pomočnica in priprošnica takrat, kedar mi bo treba iti s tega sveta v dolgo večnost. O Marija! usmili se me, ko bo gasnilo moje življenje, in te moj umirajoči jezik ne bode mogel več klicati in se ti priporočevati, — ko moje oči ne bodo več tukaj vidile in moja ušesa več slišale. Spomni se takrat, o dobrotljiva Devica, da sem se ti že sedaj priporočal za tisto hudo uro,

in pridi mi v tej poslednji sili
na pomoč, da bodem rešen
vseh nevarnosti, in da srečno
pridem k tebi v večno veselje.

Ko zarja zjutraj se razgrinja,
Si moja misel ti, Marija;
Podoba tvoja pred očmi
Mi vedno miljena stoji.

Če skuša moč me zapeljiva,
Si misel moja ti, Marija;
Obraz megleni mi vedriš,
V terpljenji me ne zapustiš.

Ko noč po zemlji se razširja,
Si misel moja ti, Marija;
Brez misli na-te ne zaspim,
Brez misli v té se ne zbudim.

In ko bo zadnja ura bila,
Boš misel moja ti, Marija;
Moči ko bodo mi pošle,
Oziral bom še v tebe se!

VEČERNICE

ob Marijnih praznikih.

Psalm 109. (Poglej str. 112.)

Psalm 112. (Poglej str. 117.)

Psalm 121.

Veselim se tega, kar mi pravijo: „V Gospodovo hišo pojdemo“.

Naše noge stojé v tvojih preddvorih, o Jeruzalem! Jeruzalem, ki je zidan, kakor mesto; njegova zveza je v njem.

Tje namreč hodijo rodovi, rodovi Gospodovi po Izraelo-

vem spričevanji hvalit Gospodovo ime.

Zakaj ondi stojé stoli v sodbi, stoli čez Davidovo hišo.

Prosíte, kar je Jeruzalemu v mir; in obilnost bodi njim, kateri tebe ljubijo.

Mir bodi v tvoji terdnjavi, in obilnost v tvojih stolpih.

Zavoljo svojih bratov in svojih bližnjih ti vošim mir;

Zavoljo hiše Gospoda, našega Bogá, ti vošim dobro.

Čast bodi i. t. d.

Psalm 126.

Ako Gospod ne zida hiše, se zastonj trudijo, kateri jo zi-

dajo; ako Gospod ne varuje mesta, zastonj čuje, kdor ga varuje.

Zastonj vstajate pred svitom; le vstajajte, potem ko ste sedeli, ki jeste kruh britkosti! ko svojim ljubim daje spanje,

glej, delež Gospodov so otroci; plačilo je telesni sad.

Kakor puščice v roki mogočnega, tako so otroci pregnanih.

Blagor človeku, kteremu so želje spolnjene po njih; ne bo osramoten, ko govori s svojimi sovražniki pri vratih.

Čast bodi i. t. d.

Psalm 147.

Hvali, Jeruzalem! Gospoda; hvali, Sion! svojega Boga;

ker je zapahel tvojih vrat poterdil, tvoje otroke v tebi oblagodaril!

On ti daje mir na pokrajinah, in te nasituje s pšenično maščobo.

On pošilja svojo besedo na zemljo; hitro teče njegovo govorjenje.

On daje sneg, kakor volno; raztresa meglo, kakor prah.

Meče svojo točo kakor koščke; kdo bo preterpel njegov mraz?

Pošlje svojo besedo, in ga raztopí; njegova sapa piše, in vodé tečejo.

On oznanuje svojo besedo Jakopu, svoje postave in pravice Izraelu.

Ni storil tako vsem narodom, in svojih pravic jim ni oznanil.

Čast bodi i. t. d.

Poglavje. (Sir. 24, 14.) **V** začetku in pred vsem časom sem bila vstvarjena, in vekomaj ne bom nehala biti; in v svetem prebivališču sem pred njim služila. — Hvala Bogu!

Hvalnica.

(*Ave maris stella.*)

Zdrava morska zvezda,
Božja Mati zlata,
In Devica vedna,
Néba srečna vrata!

V ustih Gabrijela
Klicana si zdrava,
Mir nam daj, za Evo
Ti si Mati prava.

Krive zvez odreši,
Slepim daj svitlobo,
Dobro vse nam prosi,
Žêni proč hudobo!

Skaži se nam mater,
Prošnje skoz' te jemlji
On, ki zastran nas je
Bil tvoj Sin na zemlji.

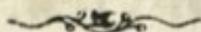
Zvoljena Devica,
 Zmed vseh naj bolj mila;
 Nas nedolžne, čiste,
 Mile boš storila.

Daj življenje sveto,
 Varno pot dodeli,
 Jezusa naj večno
 Gledamo veseli!

Hvala bod' Očetu,
 Kristusu čast taka,
 In pa svet'mu Duhu,
 Vsem trem čast enaka! Amen.

V. Po porodu si, Devica, čista ostala.

O. Prosi za nas, božja porodnica!

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni
Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog!
usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, u-
smili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, u-
smili se nas!

Sv. Marija,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Mati božja,		
Sv. devic Devica,		
Mati Kristusova,		

Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našega stvarnika
 Mati našega odrešenika
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja
 Posoda duhovna,

za nas Boga prosil!

Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Stolp kralja Davida,
 Stolp slonokoščeni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcev,

za nas Boga prosí!

Kraljica devic, za nas Boga
prosi!

Kraljica vseh svetnikov, za
nas Boga prosi!

Kraljica brez madeža izvir-
nega greha spočeta, za nas
Boga prosi!

Jagnje božje, ki odjemlješ
grehe svetá; zanesi nam, o
Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ
grehe svetá; usliši nas, o
Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ
grehe svetá; usmili se nas,
o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češčena si Marija itd.

K sveti Devici.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blagoslovljena Devica, naša gospá, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

V. Prosi za naš, sveta božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da uživamo vedno zdravje na duši in na telesu, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device rešeni sedanje žalosti in deležni večnega veselja.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena Mati zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si

iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov!

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In je spočela od svetega Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospod, v naša serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji spoznali včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njega terpljenji in križi dosežemo častitljivo vstajenje.

Od božiča do Svečnice.

Usmiljena Mati zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška

in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati, ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov!

V. Po porodu si Devica čista ostala.

O. Prosi za nas, božja porodnica!

Molimo.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dodelil dar večnega zveličanja, daj, prosimo, de za nas prositi občutimo njo, po kateri nam je

sreča došla prejeti življenja
začetnika, Gospoda našega
Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od Svečnice do velikega četrta.

Bodi češčena, nebes kra-
ljica, češčena angelov gospá,
češčena korenina, češčena ti, ki
si svetu pravo luč rodila, —
bodi pozdravljena, Devica ča-
stita, mimo vseh lepa; bodi
pozdravljena, preljubeznjiva,
in prosi za nas Kristusa!

**V. Naj te hvalimo, Devica
presveta!**

**O. Daj nam moč zoper so-
vražnike svoje!**

Molimo.

Dodeli, milostivi Bog!
brambo naši slabosti, da, ki ob-
hajamo spomin svete božje po-
rodnice, s pomočjo njenih pro-
šenj vstanemo odsvojih grehov.

**Od velike sabote do 1. nedelje po
binkoštih.**

**Veseli se, kraljica nebeš-
ka, aleluja! Kterega si za-
služila nositi, aleluja! je vstal
od smerti, kakor je rekel, ale-
luja! Prosi za nas Bogá,
aleluja!**

**V. Veseli in raduj se, De-
vica Marija, aleluja!**

**O. Ker je res vstal Gospod,
aleluja!**

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil, — dodeli, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češčena bodi kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzini dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica, svoje milosti-

ve oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa, o milostiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsemogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi zaslužila vredno prebivališče biti tvojemu Sinu, s pomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se veselimo, njenega spomina, po njenih mi-

lostivih prošnjah rešeni prihodnjih zlegov in večne smerti.

K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kterega je postavil Gospod nad svojo družino!

V. Prosi za nas, sveti Jožef!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj vam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, da nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno, kar naša slabost ne premore.

Za vse potrebe.

Ponižno, o Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti vezi naših grehov, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle hude in grehov, in napolni jih z lepimi čednostimi; dodeli nam mir in zdravje; odverni od nas vse vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatlom in neprijatlom,

in obvaruj ta kraj z vsemi, kateri v njem prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in milostivo dodeli vsem vernim keršenikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I., in vso našo duhovsko in dežel-sko gosposko in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes nad nas, in bodi vselej med nami — po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in

kraljuje v edinosti svetega
Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej
pri nas!

O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena
si Marija i. t. d. (petkrat.)

Odpevi pri litanijah.

Sveta Marija, sladko imé!

K tebi zdihuje naše sercé.

Roža duhovna, milosti polna

Prosi, Marija, za grešnike nas!

Zapojmo na glas

Mariji na čast:

Marija Devica,

Nebeška kraljica,

Usmili se nas!

Marija k tebi uboge reve
 Mi zapuščeni vpijemo!
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo!

O Marija, čista, sveta!
 Ti brez madeža spočeta!
 Prosi za nas Jezusa —
 Sina svoj'ga milega!

O Marija, božja Mati!
 Prosi za nas Jezusa!
 Daj nam vselej pomagati
 O Devica zvoljena!

Sveta Mati božja, prosi Bogá za nas!
 Hvaljen bodi Jezus zdaj in na večni čas!
 Le prosi, le prosi, Marija za nas!

M a l e

Š M A R N I C E

za

Marijni mesec majnik.

Sveti oče, papež Pij VII., je l. 1815. majnikovo češčenje Marije Device poterdil in vsem vernim, kateri v cerkvi ali doma Marijo celi mesec majnik časté z molitvami ali z drugimi dobrimi deli, za vsaki dan mesca dodelil odpustek za tri sto dni, — enkrat v mesecu pa popolnoma odpustek, namreč tisti dan, ki prejmejo zakramenta sv. pokore in sv. rešnjega telesa, in molijo za potrebe matere katoliške cerkve. Ti odpustiki se morejo tudi dušam v vicah v prid obrniti.

Priprava.

 Naj lepši in veselši čas
 v letu — poln duhte-
 čega cvetja — posve-
 čujem in darujem tebi, o pre-
 blažena Devica Marija, naj
 lepša cvetica v vsem stvar-
 jenji v nebesih in na zemlji,
 po kateri nam je pricvetelo
 večno zveličanje. Tebi v čast
 in slavo bom po tvojem le-
 pem zgledu vsaki dan tega
 mesca premisljeval svete res-
 nice, ter se vadal pobožno ži-
 veti in srečno umreti. Prosim
 te, o usmiljena Mati! vzemi
 me v versto svojih zvestih
 častivcev, in daj, da bom

vedno tvoj vreden otrok tu-
kaj in enkrat večno srečen
pri tebi v svetem raji.

Glej, šmarnice bele
Za god ti podám,
Pomladni dar prvi,
Ki tù ga imam.

In ž njo ti darujem
Še svoje sercé,
Scer slabo, pa vneto,
Devica, za te.

Sem vsega očistil,
Ozaljšal lepó,
Da tebi, prečista,
Prijetnejše bo.

Oj vzemi ga, prosim,
Da tebi živí,
Naj boljše zavetje
Pri tebi dobí.

Pervi dan.

Za stud nad grehom.

Plačilo za greh je smert.
 (Rim. 6.) — Pravičnost národ
 povzdiguje, greh pa ljudstvo
 nesrečno dela. (Preg. 14.) — Brit-
 kost in stiska pride nad vsa-
 ko dušo, ktera hudo dela.
 (Rim. 2.) — Beži pred grehi,
 kakor pred kačo! (Sirah 21.)

O Marija, prečista Mati!
 ti si bila vsa brez madeža, in
 si cvetela, kakor bela lilija v
 božjem vertu, na ktero se je
 radovale milo rajsko solnce.
O ljubeznjiva Devica! ozri se
 na me, ubogega grešnika, svo-
 jega vsega nevrednega slu-

žabnika, in vari me, da ne storim nikoli naj manjšega greha, in nikoli več ne žalim tvojega ljubega Sina in tvojega preljubeznjivega maternega serca. O usmiljena Mati! nikar ne pusti, da bi tvoj otrok padel in se pogubil, temuč pomagaj mi, da živim tako, da bom vreden otrok tako imenitne in ljubeznjive Matere. Amen.

Pomagaj mi, Devica mila,

Da greha se naj več bojim,

Da vedno v tvojem močnem varstvu

Bogú in tebi ves živim!

Drugi dan.

*Za žalost zavoljo razžaljenja
božjega.*

Vpričo tebe bom premišljeval vsa svoja leta v britkosti svoje duše. (Iz. 38.) —

Potikam se, kakor zgubljena ovca; poišči svojega hlapca, ker nisem pozabil tvojih zapovedi. (Ps. 118. 176.) —

Kdo bo dal moji glavi vode in mojim očem studenec solz, da noč in dan objokujem? (Jer. 9.) —

Spreoberni nas, Gospod! k sebi, in spreobernili se bomo.

(Mol. Jer. 21.) — Jezus, sin Davidov, usmili se me! (Luk. 18.)

O Marija! strah mi leti

po vseh kosteh, ko premiš-
 ljujem svoj veliki dolg, ki sem
 ga zadolžil pri Bogu, in se
 zavoljo tega pristudil tudi tebi,
 prečisti Devici. Bog mi je
 namenil večno veselje in zve-
 ličanje; jaz pa sem ga neiz-
 merno žalil. O, da bi nikdar
 ne bil tega storil! O Marija,
 pribežališče grešnikov! po-
 glej z milostivimi očmi mene,
 ubogega grešnika, in daj mi
 solze prave ljubezni in pra-
 vega kesanja. Amen.

Kakó hudó mi serce bije,
 Zeló me huda vest teží,
 Zakaj sem grehu se uklanjal!
 Nič več naj to se ne zgodi!

Tretji dan.

Za odpuščenje grehov.

Govoril bom v britkosti svoje duše. Bogu porečem: Nikar me ne pogublaj! (Job 10.) — Pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje postave čakam tebe, o Gospod! (Ps. 129.) — Ne pomni grehov moje mladosti in moje nevednosti! (Ps. 24.) — Pogledaj moje ponižanje in mojo težavo; in odpusti mi vse pregrehe. (Ps. 24.) — Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti; in po obilnosti svojega usmiljenja izbriši mojo hudobijo! (Ps. 50.)

O Marija! koliko grešni-

kov je že zadobilo odpuščenje svojih grehov, ker si ti za nje prosila! prosi tudi za me, in reši me iz nevarnega stanu. Reši mojo neumerjočo dušo, da me smert ne najde v grehu, in da ne pridem v večno nesrečo. Kaži svojemu ljubemu Sinu moje serce, ki britko obžaluje vse grehe iz ljubezni do Bogá in do tebe, in stori, da dobim zopet belo oblačilo, da bom vreden večnega življenja. Amen.

Usmiljena Devica sveta,
 Ti prosi za me Jezusa,
 Da on po križi, smerti svoji
 Ubogemu še milost dá!

Četerti dan.

Za terdni sklep, življenje poboljšati.

Ne zaverzi me spred svojega obličja; in svojega svetega duha mi nikar ne vzemi.

(Ps. 50.) — Moje meso koperni, in moje serce, Bog mojega serca in delež moj je Bog vekomaj. Ker glej! kateri se tebi odtegnejo, poginejo; vse pokončaš, kateri so ti nezvesti.

Za me pa je dobro, da se držim Bogá, in da stavim v Gospod Bogá svoje zaupanje.

(Ps. 72.) — Kdo nas bo tedaj ločil od ljubezni Kristusove? Ali nadloga? ali stiska? ali lakota? ali nagota? ali nevar-

nost? ali preganjanje? ali meč? ne visokost, ne globočina, ne druga stvar nas ne bo mogla ločiti od ljubezni božje. (Rim. 8.)

O preblažena Devica Marija! kolikokrat sem že terdno obetal, da bom posnemal tvoje lepe zglede, in pobožno — tebi dopadljivo živel; toda vedno sem bil preslab, da bi bil mogel spolnovati svoje sklepe. Sedaj pa mora biti resnica! Terdno sklenem, prav in resnično spokoriti se, in poboljšati svoje življenje. **O** Devica, ti pomoč kristijanov! prosim te, pomagaj mi, da zapustim vsa nevarna pota,

in da vse skušnjave skerbno in serčno premagujem, da v vseh rečeh zvesto služim tvojemu Sinu, in da ga nikoli več ne žalim — tudi ne z najmanjšim grehom. O Marija! podpiraj moj sklep, in daj mi moč, da storim vse, kar sem sedaj obljubil in sklenil. Amen.

Življenje drugo sem nastopil,
 Pregrehom dal sem vsem slovó,
 Pomagaj mi, o Mati moja!
 Da sklep omahnil mi ne bo!

Peti dan.

Za ponižnost.

Bom še bolj zaničljiv, kakor sem bil, ter bom ponižen

v tvojih očeh. (Il. bukv. kr. 6.) — Kaj je človek, da se ga spominjaš; ali sin človekov, da ga obiskuješ? (Ps. 8.) — Dobro mi je, ker si me ponižal, da se učim tvoje postave. (Ps. 118.) — Naš Gospod Jezus Kristus je ponižal sam sebe, in je bil pokoren do smerti, smerti pa na križi. (Fil. 2.)

Kakor duhteča vijolica v tihem, skrivnem kraji si cvetela ti, o sveta devic Devica! in si rastla v vsi milosti in ljubeznjivosti naj lepša cvetica v božjem vertu. Dodeli mi, preblaga Devica Marija, da bom tudi jaz vselej ponižen v sercu, v go-

vorjenji in v djanji, da se prav
 spoznam, da samemu sebi nič
 ne upam, samega sebe zani-
 čujem, vse ljudi čislam, spo-
 štujem in ljúbim, da bom v po-
 nižnosti tebi podoben in s te-
 boj enega duha in enih misli.
O Marija! sprosi mi pravo
 ponižnost, ktera je podlaga
 vseh čednosti! Amen.

Devica, ti mi v serce vsadi
 Ponižnosti vijolico,
 Da s tvojo bo ponižno klila,
 Prilivaj ji, in vari jo!

Šesti dan.

Za misel na minljivost.

Popotniki smo pred teboj
 in ptujci, kakor vsi naši očetje.

Naši dnevi so, kakor senca na zemlji, in ni nobene pomude. (1. kron. 29.) — Zanesi mi, ker nič so moji dnevi. (Job 7.) — Vsi naši dnevi zginjajo; naša leta so misliti, kakor pajčina. Dnevi naših let — v njih je sedemdeset, in pri močnejših osemdeset let; in kar jih je več, so težava in bolečina. (Ps. 89.)

O Marija! daj mi živo spoznati, kako minljivo je vse na svetu, in da bo tudi moj čas hitro potekel, da bo treba iti v dolgo večnost po plačilo za zaslužena dela — dobra ali slaba. Ne pusti me, o

Devica! da bi brezmišljeno živel, temuč stori, da večkrat resno prevdarjam svojo minljivost in minljivost vseh stvari, in da le pri Bogu in pri tebi iščem pravega tolažila in veselja. Amen.

Devica, daj, da vidim jasno,
 Kakó minljive so stvari,
 Kakó so kratki dnevi moji
 In vse, kar svet ima, rodi.

Sedmi dan.

Za misel na nečimernost.

Res zgolj nečimernost je vsaki človek, ki živi. — Resnično! kakor senčna podoba gre mimo človek; in

je zastonj nepokojin; zaklade skupaj spravlja, in ne vé, komu jih nabira. (Ps. 38.) —

Vidil sem vse, kar se godí pod solncem, in glej! vse je nečimernost in obtežnost duha! (Prid. 1.) — Išcite naj poprej božjega kraljestva in njegove pravice, in vse to vam bo priverženo. (Mat. 6.)

O Marija! ti si gotovo pred vsem drugim naj bolj iskala božjega kraljestva in njegove pravice, zato pa si tudi dosegla neizmerno slavo in milost med vsemi človeškimi hčerami. Prosim te, o sedež modrosti božje! sprosi mi to milost, da povsod le

iščem Bogá in njegove svete volje, in da ga neprenehoma priserčno ljubim. Amen.

Ne pusti, ljubeznjiva Mati,
Da kdaj bi svet premotil me,
Pokaži mi, da živo vidim,
Kakó nečimerno je vse!

Osmi dan.

Za misel na smert.

Ljudem je odločeno enkrat umreti. (Hebr. 9.) — Čujte, ker ne veste, katero uro bo prišel vaš Gospod. (Mat. 24.) — V vseh svojih delih se spominjaj svojih poslednjih reči, in vekomaj ne boš grešil. (Sirah 7.) — Gospodov dan bo tako prišel, kakor tat po noči. (I. Tes. 5.)

O Marija, tolažnica umirajočih! bodi pri meni v moji smertni uri, in bodi moja mila pomočnica v naj hujši sili! Spomni se takrat, o ljubeznjiva moja Mati! da sem se ti že sedaj priporočal za srečno zadnja uro. Ako bi utegnil na smertni postelji zavoljo hudih bolečin ali zavoljo zmešane pameti kaj drugega misliti, sedaj rečem: moje poslednje besede in misli naj bodo: Jezus, Marija in Jožef! Amen.

Ko smertna ura bo mi bila,
 Takrat, Marija, pridi ti!
 Okó umerlo, solzno moje
 Pri tebi le naj zastojí!

Deveti dan.

Za misel na trohnobo.

Vaš spomin bo podoben pepelu. (Job 13.) Kakor gnjiloba bom pokončan, in kakor oblačilo, ki ga molj razjé. (Job 13.) — Človek, njega dnevi so, kakor trava, kakor cvetica na polji, tako izcvetè. (Ps. 102.) — Prah si, in v prah se boš povernil. (1. Mojz. 3.)

O Marija! daj, da imam pri vseh skušnjavah v greh pred očmi grob in trohnobo, in ne dovoli, da bi me kdaj slepila in oslepila prazna bliščoba tega svetá, in da bi zavoljo té kdaj ne gledal in ne

vžival pravega, večnega veselja v nebeškem raji. O Devica! stori, da mi bo moj grob in trohnoba stezá iz revnega sveta in vrata v boljše, večno življenje. Amen.

Marija stori, da trohnoba
 In minljivost moja ta,
 Me varuje slepote svetne,
 In k tebi v raj me pripeljá!

Deseti dan.

Za milostivo sodbo.

Gospod je, kateri me sodi, kateri bo razsvitlil, kar je v temi skritega, in bo misli serc razodel. (1. Kor. 4.) — Ne hodi v sodbo s svojim hlapcem; ker pred tvojim obličjem ni

noben živih pravičen. (Ps. 142.)

— Presuni moje meso s svojim strahom; zakaj tvojih sodbá se bojim. (Ps. 118.)

O usmiljena Devica! govori za me pri svojem ljubem Sinu o moji sodbi, zakaj silno se je bojim prestati zavoljo obilnih grehov, s katerimi sem omadeževal svojo dušo. Ti bodi takrat moja srednica, besednica in moja pomočnica. S svojim Sinom me spravljalj, svojemu Sinu me priporočaj, svojemu Sinu me izročaj, da mi bo milostiv sodnik, in me vzame k tebi v večno veselje. Amen.

Marija, ti me k Sinu pelji,
 In prosi za me milosti,
 Če ti si z mano, ljuba Mati,
 Me strah pred sodbo ne morí.

Enajsti dan.

Za strah pred peklom.

Poberite se spred mene,
 prekleti! v večni ogenj, kateri
 je pripravljen hudiču, in nje-
 govim angelom. (Mat. 25.) — In
 ti pojdejo v večno terpljenje.
 (Mat. 25.) — Ne zaverzi me
 spred svojega obličja! (Ps. 50.)

O prestrašna je misel na
 večno pogubljenje, pretresa
 mi dušo in telo! Kje drugej
 bom iskal tolažbe in pomoči,
 kakor pri tebi, o Devica! ki

si vrata nebeška. Koliko je že v večnosti duš, ki si jih ti že na pragu v večnost rešila večnega brezna! prosim, tudi mene nikar ne zapusti, in ne daj, da bi bil le en dan, eno uro, tudi ne en trenutek na poti v večno pogubljenje. Klič me, zavračaj me, vodi me po pravi poti v večno življenje. Če ti prosiš za me, sem gotovo otet in vekomaj srečen z dušo in s telesom. Amen.

O varuj me, preljuba Mati,
 Da v grehu se ne utopim,
 Dodeli, da za grehe svoje
 Na svetu zdaj se spokorim!

Dvanajsti dan.

Za luč svete vere.

Brez vere je nemogoče Bogu dopasti. Zakaj kdor hoče k Bogu pristopiti, mora verovati, da je, in da je tistim, ki ga iščejo, plačevavec. (Hebr. 11.)

O Gospod! tvojim zapovedim verjamem. (Ps. 118.) — **Verujem, Gospod!** pomagaj moji neveri! (Mark. 9.) — **O Gospod!** pomnoži nam vero! (Luk. 17.)

O Marija, ti svitla zgodnja danica! vedno mi sveti na tamnem potovanji tega revnega življenja, posebno pa takrat, kedar me napadajo pogubljive skušnjave v verskih

resnicah. Uči me spoznati veliko lepoto in vrednost keršanskih čednosti, in uči me tudi po njih živeti, da se mi po živi veri enkrat odpre večno življenje. Amen.

Ne daj, Marija, da bi zmota
 Od tebe kdaj ločila me,
 Ti bodi zvezda moja mila,
 Ki vlivaš v serce upanje!

Trinajsti dan.

Za misel na božjo vsepričujočnost.

Tvoje oči so odperte nad vsemi poti Adamovih otrok, da povračuješ vsakemu po njegovih potih in po sadu njegovih naklepov. (Jer. 32.) —

Gospodove oči so veliko svit-
lejše, kakor solnce, da ogle-
dujejo vsa človeška pota (in
globočino brezna), in da gle-
dajo ljudem v serca, v naj
skrivniše kote. (Sirah 23.) — Kam
pojdem pred tvojim duhom?
in kam pobežim pred tvojim
obličjem. Ako bi šel v nebo,
si ti ondi; ako bi se podal v
pekel, si tukaj. (Ps. 138.) — Go-
spod! ravnaj mojo pot pred
svojim obličjem! (Ps. 5.)

O Marija! daj mi prav
spoznati, da je Bog povsod
pričujoč, da me na vseh mo-
jih potih spremlja njegovo
sveto okó, pred katerim ni no-
bena reč skrita, da se vedno

varujem storiti kaj, kar bi bilo njegovi sveti volji le količkaj nasproti. **O Devica!** oboroži me, poterjуй me, da stanovitno hodim po pravi poti, in da povsod tebe nasledujem. **Amen.**

Marija, ti mi vedno kaži,
 Da vidi Bog v vseh krajih me,
 Da greha vselej se ogibljem,
 Darujem njemu djanje vse!

Štirinajsti dan.

Za strah božji.

Bogá sem se vselej bal,
 kakor čez me derečih valov,
 in njega teže nisem mogel no-
 siti. (Job 31.) — **Peklenske bo-**

lečine so me obdale; smertne zaderge so me prehitele. (Ps. 17.)

— Presuni moje meso s svojim strahom; zakaj tvojih sodbá se bojim. (Ps. 118.)

O sveta Devica! daj, da bom imel vedno v sercu strah božji, kateri me varuje greha in me budí k pokori, da po tem potu dosežem dar prave pobožnosti. **Amen.**

Devica daj, da strah mi božji
Prešinja, varuje sercé,
Da nikdar hudega ne mislim,
Za greh pa točim zmir solzé!

Petnajsti dan.

Za varnost v govorjenji.

Malopridni pogovori kazé dobro zaderžanje. (I. Kor. 15.) —

Jezik je sicer majhen ud, in vendar velike reči napravi. (Jak. 3.) — Deni, Gospod! stražo na moja usta in terdna vrata na moje ustnice. (Ps. 140.) —

O Devica modra! uči me molčati in govoriti o pravem času! Ne daj, da bi kdaj grešil z jezikom, da bi žalil Boga in tebe, in storil kako krivico svojemu bližnjemu! **O Marija!** sprosi mi to milost, ter navdajaj moje serce, da bom s pobožnim govorjenjem svojimu bližnjemu pomagal k zveličanju. Amen.

Ti vari vselej moja usta,
Da grehu so zatvorjena;
Da v slavo božjo in pa tvojo
Besedo jezik moj imá!

Šestnajsti dan.

Za zaupanje v Bogá.

Moj Bog! v te zaupam, naj ne bom osramoten. (Ps. 24.)

— **Ako bi ravno po smertni senci hodil,** se ne bom bal hudega, ker si ti z menoj.

(Ps. 22.) — **Za me je dobro,** da se deržim Bogá, in da stavim

v Gospoda Bogá svoje zaupanje. (Ps. 72.) — **Gospod,**

moja moč in moja krepost in moje pribežališče ob dnevu naloge! (Jer. 16.)

O preblažena Devica Marija! sprosi mi, da vselej v vseh okolnostih terdno zaupam v Bogá in imam vedno pred očmi

njegovo vsemogočnost pa njegovo neskončno očetovsko ljubezen, da po tvojem naj lepšem zgedu iščem pomoči in tolažbe pri Gospodu, ki je moja moč, s katero se hvalim. Amen.

Ti upanje si živo moje,
 Ti vodi moje mi sercé,
 Brez tebe za me ni hladila;
 Devica, ne zapusti me!

Sedemnajsti dan.

Za totažbo v žalosti.

Ozdravi me, Gospod! ker moje kosti se tresejo. In moja duša je silno omamljena! (Ps. 6.)
 — Gospod! pred teboj je vsa moja želja; in moje zdihtovanje tebi ni prikrito. (Ps. 37.) — Za-

kaj si žalostna, moja duša, in zakaj me motiš? **Zaupaj v Bogá!**

(Ps. 41.) — **Razveseli dušo svojega hlapca, ker k tebi, o Gospod! povzdigujem svojo dušo.**

(Ps. 85.) — **Daj mi zopet veselje svojega zveličanja!** (Ps. 50.)

O Marija, ljubeznjiva tolažnica žalostnih! tolaži me! tebi potožim vse svoje dušne in telesne križe in težave. Grešil sem, in zato je moje serce napolnjeno z mnogo grenkostjo. O usmiljena Devica Marija! zavoljo prebritke žalosti, ktera je tergala tvoje naj ljubeznjivše materno serce, kedar si vidila svojega ljubega Sina terpeti in umirati, sprosi mi pri

Bogu milost, da bom zmirrom vdan v božjo voljo živel, in da bom svoj križ voljno nosil do svojega poslednjega zdihljeja. Amen.

O bodi tolažnica moja,
 Ko terga žalost mi sercé!
 Ljubezen tvoja naj odjemlje
 V britkosti vsaki mi solzé!

Osemnajsti dan.

Za vdanost v voljo božjo.

Gospod je; naj stori, kar je dobro v njegovih očeh!
 (Iz bukv. kr. 3.) — **Pripravljeno je moje serce, o Bog! pripravljeno moje serce!** (Ps. 56.) —
Ne moja, ampak tvoja volja

naj se zgodí! (Luk. 22.) — Gospod! kaj hočeš, da naj storim? (Djanj. ap. 9.)

Kdo je bil bolj vdan v večne in neizvedljive sklepe božje, kakor ti, o Devica ver-na! Prosim te, sprosi tudi meni to milost, da se vselej iz ljubezni do Bogá uklanjam njegovi sveti volji in se vsem njegovim neizvedljivim sklepom vdajam iz vsega serca, da vse vdano terpim, in kar in kakor on hoče, in da se mu vedno vsega darujem. Amen.

Kar koli pride, me zadene
Sprejemal vselej bom voljnó,
Sej vem, da vse, kar Bog pošilja,
Na srečo mi teknilo bo.

Devetnajsti dan.

Za poterpešljivost.

Gospod je dal, Gospod je vzel; kakor je Gospodu do padlo, tako se je zgodilo; bodi češčeno Gospodovo imé! (Job 1.)
Ako smo dobro prejekali iz roke božje, zakaj bi ne sprejeli hudega? (Job 2.)

O božja Mati Marija! Ti si z Jezusom voljno terpela, sedaj se pa tudi z njim veselíš in gospoduješ, in za časno uboštvo vživaš sedaj večno bogastvo in slavo. — Prosim te, mila Devica, ti mi bodi pribežališče v križih in težavah, ti mi pomagaj,

da voljno terpim in prenašam vse, kar me zadene hudega na duši in na telesu, in da živo spoznam, da vse terpljenje na zemlji ni nič proti večnemu veselju v nebeškem raji. Amen.

O daj mi serce poterpljivo!

Kar koli le zadene ga,

Da vse voljno terpi, prenaša,

In zasluženja kaj imá.

Dvajseti dan.

Za pomoč v skušnjavah.

Kako bi mogel storiti to hudobijo in grešiti zoper svojega Bogá? (1. Mojz. 39.) — Poterdi me, Gospod Bog, v tej uri! (Jud. 13.) —

Usmili se me, Gospod! ker sem slab. (Ps. 6.) — Gospod mi bodi milostiv, da ne storim kaj takega! (1. bukv. kr. 24.) — Potegni me iz blata, da ne obtičim! (Ps. 68.)

O Marija! ti premogočna kraljica nebes in zemlje! ozi-
raj se milostivo na me, kedar se mi bliža ktera koli skuš-
njava! Vari me, da nikoli ni-
kakor ne privolim v kakor-
šni pregrešek, kateri bi bil
nasproti tvoji čisti ljubezni.
O Marija! poterjуй me v voj-
ski zoper nevarnega telesnega
in dušnega sovražnika, kakor
si vselej poterjevala svoje
zveste služabnike! Le Bogú

in tebi bodi moje serce vedno
odperto! Amen.

Če greh me vabi, zapeljuje,
Devica ti, ozri se v mé!
Z mogočno roko ti me brani,
Obvari čisto mi sercé!

Eden in dvajseti dan.

Za čuvanje nad srcem.

Odvračaj moje oči, da ne
gledajo nečimernosti! (Ps. 118.)
— Odvzemi mi vso požrešnost,
in nikar se me ne loti nečisto
poželenje, in ne izdajaj me
nesramnemu (in razuzdanemu)
življenju! (Sirah 23.) — Bolje mi
je brez djanja vama pasti v
(človeške) roke, kakor grešiti

pred obličjem Gospodovim.
 (Dan. 13.) — In ne vpelji nas v
 skušnjavo, temuč reši nas
 hudega! (Mat. 6.) — Čujte in
 molite, da ne padete v skuš-
 njavo! (Mark. 14.)

O ljubeznjiva Mati Marija!
 tebi darujem in izročujem svo-
 je slabo serce, ker vem, da
 ti iščeš človeških serc, da bi
 jih pridobila svojemu Sinu in
 sebi. Glej! dam ti vse svoje
 serce! Napolnuj ga vedno z
 večno ljubeznijo do Bogá in
 do tebe, in vodi vse njegove
 misli in dela, da živi in ko-
 perní po tem, kar je gori, in
 pride enkrat tudi k tebi, o
 Mati večne ljubezni! Amen.

Oj vzemi k sebi serce moje,
 Pri tebi varno le živí,
 Bogú in tebi, o Marija!
 V ljubezni pravi naj gorí!

Dva in dvajseti dan.

Za luč od zgorej.

Govori, Gospod! ker tvoj
 hlapec posluša. (1. bukv. kr. 3.) —
Pokaži mi, Gospod, svoja
 pota, in uči me svoje stezé!
 (Ps. 24.) — **Pošlji svojo luč in**
svojo resnico! (Ps. 42.) — **Stori**
 mi znano pot, po kateri naj
 hodim; ker k tebi povzdigu-
 jem svojo dušo. — Uči me
 spolnovati tvojo voljo, ker
 moj **Bog** si ti. (Ps. 142.)

O Marija, svitla morska

zvezda! glej kako daleč sem že zašel v dušni temoti, in se zgubil v pozemeljskih nečimernih stvareh. K tebi se upljivo obračam, in željno čakam, da se ljubeznjivo ozreš na me. Pošlji mi samo en žarek svoje mile luči od zgorej, da vidim in spoznam svoj nevarni stan, in se obrnem na pravo pot v zveličanje. Amen.

Ti bodi lučica mi zvesta,
 Povsod preganjaj mi temó!
 Za sabo vodi me, pripelji
 V nebesa, v večno srečo vso!

Tri in dvajseti dan.

Za božjo pomoč.

Bog se nas usmili, in nas blagoslovi; naj razsvetli svoj obraz nad nami, in se nas usmili! (Ps. 66.) — **Vodi me, Gospod! po svojem potu, in hodil bom v tvoji resnici.**

(Ps. 85.) — **Vladaj moje stopinje po svoji besedi, in nobena krivica naj ne gospoduje z mano!** (Ps. 118.) — **Ti si moja moč in moje pribežališče; in zavoljo svojega imena me boš vodil in živil.** (Ps. 30.)

O Mati milosti božje! dobro spoznam, da sam nisem nič, in ne morem nič dobrega,

in še ne kaj boljšega misliti.
O Marija! ti si naša zvesta
 pomočnica! prosim te, pomagaj
 mi v vseh okolnostih tega vi-
 harnega življenja; sprosi mi
 blagoslova, božje milosti in po-
 moči pri vseh mojih delih in
 opravilih, posebno pa naj božja
 in tvoja pomoč bo pri meni ob
 moji smertni uri. **Amen.**

Po tebi, o Devica mila!
 Pomoč in milost Bog delí,
 Zatorej k tebi naj pred kličem:
 Oj prosi za me, Mati ti!

Štiri in dvajseti dan.

Za stanovitnost v dobrem.

Raji sim naj manjši v

hiši svojega **Bogá**, kakor da bi stanoval v šotorih grešnikov. (Ps. 83.) — **Moj oče**, vodnik mojega devišтва si ti. (Jer. 3.) — **Ali ne bo Bogú** vdana moja duša, ker od njega pride mi pomoč! (Ps. 61.)

O Marija! koliko dobrih sklepov sem že sklenil, pa koliko iz med teh pa do sedaj že spolnoval! **Oh!** sedaj spoznam, kako malo sem stanoviten v dobrem, in kako kmali me vsaka malovredna reč odvráča od prave poti do svoje večne sreče. Ponižno te prosim, o ljubeznjiva **Devica Marija!** sprosi mi pri **Bogu** to milost, da bom v dobrem bolj stano-

viten, da vedno ljubim Bogá
in tebe, in se od te ljubezni
nikoli ne ločim. Amen.

O daj mi stanovitnost pravo,
Da grehu nikdar se ne vdam!
Storiti lože vse zamorem,
Če tebe ljubo Mater 'mam!

Pet in dvajseti dan.

Za pravo hvaležnost.

Moja usta naj bodo pol-
na tvoje hvale; da prepevam
tvojo slavo, ves dan tvojo
veličanstvo. (Ps. 70.) — Hvali,
moja duša Gospoda, in vse, kar
je v meni, njegovo sveto ime!
— Hvali, moja duša, Gospoda,
in nikar ne pozabi vseh nje-

govih dobrot! (Ps. 102.) — Kaj
 čem verniti Gospodu za vse,
 kar mi je dodelil? (Ps. 115.)
 — Slavil te bom, ker si me
 uslišal, in si mi bil v pomoč.
 (Ps. 117.)

O Marija, Mati našega
 stvarnika! sprosi mi milost,
 da bom prav spoznal, kako
 neizmerno velika je dobrota
 božja do mene ubogega greš-
 nika od mojega prvega do
 sedanjega trenutka v tem živ-
 ljenji, in da neprenehoma ča-
 stim in hvalim s srcem in
 z jezikom in v vsem svojem
 djanji Bogá, ki mi je storil
 tolike milosti. Amen.

O serce moje! ne pozabi,
 Kar Bog ti že podelil je!
 Zahvala serčna naj v nebesa
 Za dare vse zdaj k Bogu gre!

Šest in dvajseti dan.

Za pravo ljubezen božjo.

Kakor hrepení jelen po studenčni vodi, tako hrepení moja duša po tebi, o Bog! (Ps. 41.) — Kaj imam v nebesih, in kaj ljubim na zemlji kakor tebe? Moje meso koprni, in moje serce, Bog mojega serca in delež moj je Bog vekomaj. (Ps. 72.) — Ljubimo mi Bogá, ker nas je Bog pred ljubil. (I. Jan. 4.) — Ljubim te, Gospod! moja moč. (Ps. 17.)

O Marija! nobena duša na svetu ni bila s toliko ljubeznijo do Bogá napolnjena, kakor ti, o Mati prelepe ljubezni! Zatorej te prosim, daj tudi meni le eno iskrico te svoje ljubezni, da ž njo vnamem svoje slabo in merzlo serce v ljubezni do svojega Bogá. Sprosi mi pri svojem ljubem Sinu, da bom otrok lepe ljubezni. Amen.

O daj mi serce ljubijoče,
 Da vse v ljubezni sveti tlí!
 In kedar jenja tukaj biti,
 V ljubezni tej naj še gorí!

Sedem in dvajseti dan.

Za ljubezen do križanega Jezusa.

Kristus je za nas terpel, in vam je zapustil zgled, da hodite po njegovih stopinjah. (Pet. 2.) — Kdor hoče za menoj hoditi, naj zataji sam sebe in vzame svoj križ na se, in naj hodi za menoj. (Mark. 8.)

O presladka Mati Jezusova, prosim te, prosi za me, da bom s teboj premišljeval in ljubil tvojega ljubega Sina, križanega Jezusa, da v resnični in otročji ljubezni do njega očiščujem svojo dušo vseh madežev, in da bom vreden vekomaj veseliti se v nebeškem raji. Amen.

Pod križem svetim, o Devica!
 Naj tudi jaz s teboj stojim,
 Da tudi mene Jezus mili
 Pogleda še, da ž njim živim!

Osem in dvajseti dan.

*Za ljubezen do presvetega rešnjega
 telesa.*

Mojo dušo žeja po tebi,
 kako dostikrat moje meso po
 tebi. (Ps. 62.) — Mizo si na-
 pravil pred mojim obličjem,
 nasproti njim, ki me nadleg-
 vajo. (Ps. 22.) — Eno sem Go-
 spoda prosil, to ga bom še
 prosil, da bi prebival v Go-
 spodovi hiši vse dni svojega
 življenja. (Ps. 26.)

O Marija, božja Mati! po
 tebi smo prejeli kruh večnega

življenja, ki je prišel z nebes,
 in ima vso sladkost v sebi.
 Prosim te, o presladka De-
 vica! po neskončni ljubezni
 tvojega ljubega Sina, ktera
 stori, da nam je v zakramentu
 presvetega rešnjega telesa
 svoje telo in svojo kri zapu-
 stil v živež našim dušam, za-
 dobi mi to milost, da bom
 vselej s čistim srcem vžival
 to nebeško večerjo, in da bo
 ona na mojo zadnjo uro moja
 naj slajša popotnica v dolgo
 večnost. Amen.

Devica, vzemi sèrce moje,
 Očisti ga, ga Sinu daj,
 Naj njemu tli v ljubezni sveti,
 In hrani se za večni raj.

Devet in dvajseti dan.

Za ljubezen do Marije.

Vsa si lepa, moja prijateljica, in madeža ni na tebi. (Vis. pes. 4.) Kakor lilija med ternjem, tako je moja prijateljica med hčerami. (Vis. pes. 2.) Glej, tvoja mati! (Jan. 19.)

Bodi češčena, o dobrotljiva, o milostiva, o sladka Devica Marija! Ti si hči večnega Očeta, Mati njegovega Sina in nevesta svetega Duha. Zaupljivo te prosim, vzemi me za svojega otroka, in daj, da te bo moje serce vedno zvesto ljubilo, ter posnemalo tvoje prelepe zglede. Vsega

se ti posvečujem! Ti bodi moja vladarica in mila pomočnica tukaj, in odkrij mi enkrat v večni slavi svoj častiti, preljubeznjivi obraz, kjer bom tvojega preljubega Sina, mojega zveličarja, in tebe, svojo kraljico in predobrotljivo Mater, večno gledal in ljubil. Amen.

Marija, tvoje sèrce milo
 Naj moje sèrce obžarí,
 Da tebi bode vedno vdano,
 V ljubezni k tebi vse gorí.

Trideseti dan.

Za sveti blagoslov.

Ali more žena pozabiti svoje dete, da bi se ne u-

smilila sinú svojega telesa?
 (Izaija 49.) Tvoje imé je razlito
 olje. (Vis. pes. 1.)

Duša moja! poklekni k
 nogam svoje Matere Marije,
 in ne pojdi pred od nje, do-
 kler te milo ne pogleda in ne
 blagoslovi. — O preblažena
 Devica Marija, izvoljena med
 vsemi človeškimi hčerami, polna
 milosti in dobrote! blagoslovi
 mene ubogega človeka, in stori,
 da Bogu in tebi na svetu
 vedno tako služim, da se bom
 enkrat vdeleževal večnega ve-
 selja v svetem raji. Amen.

Devica sladka, daj, da sije
 Na mé premilostni tvoj žar
 Da tá me spremlja, in mi sveti,
 Da poti ne zgrešim nikdar!

Eden in trideseti dan.

Za sveti raj.

Kako ljuba so mi tvoja prebivališča! Moja duša hrépení in koperní po lopah Gospodovih. Blagor jim, kateri prebivajo v tvoji hiši, o Gospod! vekomaj in vekomaj te bodo hvalili. (Ps. 83.) Mojo dušo žeja po močnem, živem Bogu. (Ps. 41.)

O kako prazen in nečimeren se mi zdi svet, kedar premišljujem in v duhu gledam prelepo nebeško domovino. Tam mi bo živo sijala božja vpričujočnost in prijaznost, in me bo osrečevala prelepa,

presrečna družba božjih izvoljenih, med katerimi se boš naj bolj lesketala ti, Devica Marija, kraljica vseh svetnikov božjih. Tam bom imel in vžival vsa neminljiva bogastva, in objemala me bota presladki mir in jasna modrost. O preblažena Devica Marija, ki si vrata nebeška! daj da se vedno upljivo oziram v lepa nebesá, in da tudi tako živim, da jih enkrat srečno dosežem. Amen.

Ko enkrat bo se mi stannilo —
 Življenje to za goro šlo,
 Takrat, Devica, pridi k meni,
 In spremi v sveto me nebó!

Sklep.

O prečista Devica Marija!
 z božjo in tvojo pomočjo sem
 dokončal ta lepi mesec, čigar
 cvetje sem že v začetku po-
 daril tebi, posodi vse sveto-
 sti. Sprejmi, o usmiljena božja
 Mati! vse moje pobožne misli
 in čutila, ki sem jih zbiral ta
 mesec, in daj, da se mi bodo
 globoko vtisnila v serce in
 dušo, ter mi prinesejo časno
 in večno srečo. Amen.

* Otroka svoj'ga, Mati, vari,
 Da se od tebe ne zgubim,
 V ljubezni božji in pa tvoji
 Umerjem naj in spet živim!

III.

Razne molitve.

1. V čast nekterim svetnikom in svetnicam.

K sv. Andreju, aposteljnu.

O sveti apostelj Andrej, ti prvi in zvesti slednik Kristusov! sprosi mi pri Bogu to milost, da bom pri vseh svojih nadlogah in težavah spominjal se odrešenikovega svetega križa in ga s teboj

pozdravljal, rekoč: „Križ pre-
sveti, dolgo sem te želel, go-
reče sem te ljubil in nepre-
nehoma te iskal. Pelji me iz
tega sveta, in pripelji me k
mojemu Gospodu, da me po
tebi prejme, kakor me je na
tebi odrešil“. Amen.

K sv. Barbari.

Za sedem milosti.

O blažena devica, sv. Bar-
bara! ti si se v naj lepšem
cvetju svojega življenja od-
povedala vsemu nečimernemu
veselju in praznemu blišču na
tem svetu, in si se popolnoma
Bogu posvetila, — prosi za

me, da tudi jaz serce zapiram škodljivi posvetni ljubezni, in da le Kristusu služim. Amen.

O ljubeznjiva nevesta Kristusova, sv. Barbara! ti si svojo deviško čistost za vselej Kristusu obljubila, — prosi za me, da tudi jaz svojemu zveličarju služim s čistim telesom in srcem. Amen.

O modra devica, sv. Barbara! ti si resnice svete vere globoko spoznavala in nevernikom kazala, — prosi za me, da tudi jaz vsaki dan bolj spoznavam Boga, ga prav častim, in mu zvesto služim. Amen.

O stanovitna mučenica,

sv. Barbara! ti si bila do smerti stanovitna v veri, v upanji in v ljubezni, — prosi za me, da bom tudi jaz vedno stanovit in v teh svetih čednostih, in da enkrat pridem, kakor ti, v večno kraljestvo. Amen.

O izvoljena služabnica Kristusova, sv. Barbara! tvoje hude rane je tvoj ljubeznjivi zveličar v ječi čudovito zacelil, — prosi za me, da Jezus Kristus ozdravi tudi vse moje dušne in telesne bolezni. Amen.

O močna bojevavka, sv. Barbara! ti si vse zasramovanje, naj huje muke in bo-

lečine iz ljubezni do Jezusa voljno prenašala, — prosi za me, da tudi jaz voljno terpim vse svoje nadloge in težave, ki mi jih pošilja roka božja. Amen.

O ti posebna tolažnica in pomočnica umirajočih, sv. Barbara! tebi je Bog dal posebno milost, da nam ubogim ljudem pomagaš o naši smertni uri, — prosi za me, da ne umerjem nagle in hude smerti, ampak da se skesano spovem in prejmem sveto popotnico in zakrament poslednjega olja, in tako srečno zapustim ta svet, in se preselim v boljše, večno življenje. Amen.

K sv. Neži.

O ti čista in nježna ovčica, sv. Neža! ti si jagnje božje, Jezusa Kristusa, v življenji izvolila za svojega ženina, in si stanovitno premagovala svet in njegovo zapeljivost, in si sedaj na večni nebeški svatovščini, kjer hodiš za božjim jagnjetom in prepevaš novo pesem v presrečni deviški družbi. **O** ljuba sveta Neža, prosim te, sprosi mi pri Bogu milost, da bom na svetu na duši in na telesu tako čisto živel, da se bom enkrat s teboj vdeleževal nebeškega veselja in večne slave. Amen.

„Pustite me nevesto,
 Vi, mladi Rimljane!
 Pustite njemu zvesto,
 K' je prvi zvolil me:
 Le en'ga bom ljubila,
 K' je drag mi perstan dal;
 Le Jezusu služila,
 K' je smert za mé prestal“.

To reče sveta Neža,
 Keršanska deklica,
 Zavolj nebes deleža
 Bogú obljubljena.
 Nedolžna, sveta, stara
 Še komaj trinajst let;
 Vsa božja, in ne mara
 Za ves priliznjen svet.

Zaverženi snubači
 Maš'vati se hité,
 Preveriti drugači
 S pertenjem jo želé.
 Devica pred sodnikom
 Nevstrašena stoji,
 Prodati jo malikom,
 Priliznjen govori:

„Poslušaj mene rada,
 Ti, mladih serc oblast!
 Uživaj lepa, mlada,
 Zlató, veselje, čast,
 Al vendar to ti rečem:
 Kristjanom daj slovó,
 Ak' ne, te živo spečem,
 Al vzamem ti glavó“.

„Ne maram za obljuje,
 Sodnik! odgovorim,
 Pa tud življenja zgube
 Se mlada ne bojim:
 Le en'ga bom ljubila,
 K' je drag mi perstan dal,
 Le Jezusu služila,
 K' je smert za mé prestal“.

Devica zaničuje
 Hudobo trinogov,
 Se Jezusu zročuje
 Že v rokah rabeljnov.
 Z železjem je obdana
 Težkim nevestica,
 Tje v strašno smert peljana
 Zavoljo Jezusa.

Solzé v očeh igrajo
 Device gledavcem,
 Vsi udje trepetajo
 Nemilim rabeljnom.
 In glavo je nagnila
 Trepeč' mu rabeljnu, —
 In dušo je zročila
 Nebešk' mu ženinu.

K sv. Jederti.

O sveta devica Jedert! ti si bila zvesta služabnica božja in posebna pomočnica ubožnim in bolnim, zato ti je tudi Bog dodelil posebno milost, da ti je bila naznanjena tvoja zadnja ura, da si šla pripravljena z gorečo svetilnico naproti svojemu nebeškemu ženinu, — prosi za me Bogá, da bom tudi jaz dobro pripravljen, ke-

dar mi bo treba iti iz tega revnega življenja. Amen.

K sv. Jožefu.

Bodi češčen, mož po volji božji, sveti Jožef! Tebe je ljubi Bog našel pravičnega na zemlji, in te je zvolil za ženina preblažene Device, in za rednika svojega preljubega Sina. Veliko milost si prejel od Bogá, veliko veselja si vžil v Jezusovi in Marijni družini, pa tudi revščino, skerbí in terpljenje si zvesto delil z njima; zakaj, ti si hotel, kakor je Bog hotel, in božja previdnost je bila tvoje zaupanje v vseh okolnostih tega

življenja. **O** sveti rednik **Jožef!** redi tudi mojo dušo! skerbi z ljubeznijo za njo; pelji jo na pot vere k njenemu namenu. Sprosi mi otročjo vero in terdno zaupanje, zvestobo in pridnost v mojem poklicu, mirno voljnost in poterpežljivost v križih in vedno čistost telesa in duše. Posebno v zadnji uri bodi moj varh, in mi pridi na pomoč z **Jezusom** in **Marijo**, de vpričo vas, o **Jezus, Marija** in **sv. Jožef!** zročim svojo dušo dobrotljivemu stvarniku. **Amen.**

K sv. Antonu padovanskemu.

O ljubi sveti Anton, ki si brez števila veliko milosti prejel od Bogá, prosim te, tudi meni sprosi pri Bogu vseh milosti, katerih potrebujem na duši in na telesu, posebno pa to, da priserčno ljubim Jezusa in Marijo, da čisto živim, in se vedno ravnam po zveličavnih naukih svete katoliške cerkve, in da tudi umerjem v božji milosti. Amen.

K sv. Alojziju.

O sveti Alojzi, angelski mladeneč! zavoljo tvoje angelske čistosti prosim te, priporočuj me neomadeževanemu

jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi Materi, Devici vseh devic, in varuj me slehernega smertnega greha. Posebno ne pripusti, da bi se oskrunil s kakim nečistim madežem, temuč, kedar vidiš, da sem v skušnjavi ali v nevarnosti k grehu, odvrčaj vse nečiste misli in želje od mojega serca, zbudi v meni spomin na večnost in križanega Jezusa, vtisni mi globoko v dušo sveti strah božji, in ogrevaj me z ognjem božje ljubezni, da tukaj na zemlji tvoj zgled posnemam, tam v nebesih pa zaslužim, s teboj se pri Bogu veseliti na vekomaj. Amen.

Litanije

v čast sv. Alojziju.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, odrešenik svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam

Bog,

Sveta Marija, za nas Bogá
prosi!

Sveti Alojzi, za nas Bogá prosi!

Ti angelski mladeneč, za nas
Bogá prosi!

Ti hranivec kerstne nedolž-
nosti, za nas Bogá prosi!

} usmili se nas!

Ti zgled čistosti,
 Ti ojstri spokornik,
 Ti zgled ponižnosti,
 Ti ljubitelj uboštva,
 Ti prijatelj molitve,
 Ti dar ljubezni do bližnjega,
 Ti goreči molivec presv.
 rešnjega telesa,
 Ti rejenček Marije,
 Ti prošnjik mladine,
 Ti zgled duhovnom,
 Ti lepota Jezusove družbe,
 Ti skrivni mučenec,
 Ti varh čistosti,
 Ti svetovavec ob volitvi
 stanú,
 Ti izgled stanovitnosti,
 Sveti Alojzi,

za nas Bogá prosí!

Da v svetem strahu bežimo
 pred vsakim grehom,
Da v popolni čistosti na duši
 in na telesu Bogu služimo,
Da zadobimo duhá pokore
 in kesanja,
Da pred svetom in njegovo
 nečimernostjo bežimo, in
 ga zaničujemo,
Da bi bili napolnjeni z go-
 rečnostjo do molitve,
Da bi hodili v pričnosti
 božji,
Da bi angelski kruh vredno
 pripravljani in hvaležno
 prejekali,
Da bi bili pravi častivci
 in rejenci preblažene De-
 vice Marije,

za nas Bogá prosí!

Da bi vedno rastli v lju-
 bezni do Bogá in do
 bližnjega,
 Da do konca v dobrem
 ostanemo,

} za nas Bogá
 prosi!

Jagnje božje, ki odjemlješ
 grehe svetá; zanesi nam, o
 Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ
 grehe svetá; usliši nas, o
 Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ
 grehe svetá; usmili se nas,
 o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Prosi za nas, sveti Alojzi!
 Da bomo vredni obljub Kri-
 stusovih!

Molitev.

O sveti Alojzi, angelski mladeneč! jaz, tvoj nevredni častivec, ti posebno priporočam čistost svoje duše in svojega telesa. Prosim te, za voljo svoje angelske čistosti priporočuj me neomadeževanemu jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi prečisti Materi, Devici vseh devic, in varuj me vsakega greha. Ne pripusti, da bi se s kakoršnim koli madežem omadeževal, temuč, kedar me vidiš v skuš-

njavi in v grešni nevarnosti, odpodi od mojega serca vse nečiste misli in želje; zbudaj v meni spomin na večnost in na križanega Jezusa; vtiskuj čutilo božjega strahú globoko v mojo dušo; ogrevaj me z božjo ljubeznijo, da bom hodil po tvoji poti na zemlji in se s tabo veselil pri Bogu v nebesih. Amen.

Oče naš i. t. d. Češčena si Marija! i. t. d.

(Za to molitvico z enim „Oče našom in „Češčena si Marijo“ je papež Pij VII. 6. marca l. 1802. podelil 100 dni odpusteka.)

K sv. Janezu Kerstniku.

O sveti Janez Kerstnik!
srečni oznanovavec prihoda

Jezusa Kristusa, Gospoda našega! ki si s perstom kazal na odrešenika, rekoč: „Glejte jagnje božje, ki odjemlje grehe svetá!“ — tebi se priporočam, sprosi mi, da mi nedolžno jagnje božje, Jezus Kristus, odpusti vse moje grehe, in dodeli mi, da se pokorim, dokler je čas in so dnevi zveličanja, da vse svoje dni tako živim, da bodem kedaj na sodnji dan stal na desnici med izvoljenimi in ljubega Bogá z vsemi svetniki vred častil, hvalil in ljubil vekomaj. Amen.

K sv. Petru in Pavlu.

O sveta aposteljna, Peter in Pavel! ki sta za sveto vero dala svoje življenje: sprosita mi milost, de se nikdar in nikjer vere ne sramujem, ktero sta vi dva poterdila s svojo kervjo. Posebno sveti Peter, skala, na ktero je Jezus sozidal svojo cerkev, varuj rimski stol, na katerem si kedaj sedel, in blagoslovi svojega naslednika papeža, vidnega poglavarja cerkve. Blagoslovi ga, da modro pase čedo, ki mu je zročena, in ji sveti z zgledom svetosti. Amen.

V čast sv. Mariji Magdaleni.

Naj nam, prosimo, o Gospod! svete Marije Magdalene priporočenje pomaga, ker si po njenih prošnjah njenega štiri dni v grobu ležečega brata Lazarja obudil od mrtvih v življenje, — kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V čast sv. Jakobu, aposteljnu.

Posvečuj, o Gospod! in obvaruj svoje ljudstvo, da bo po pripomoči tvojega svetega aposteljna Jakoba zavarovano, tebi v življenji dopadlo in s

pogumnim srcem služilo —
po Jezusu Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

V čast sv. Ani.

O Bog! ki si sveti Ani
skazal toliko milost, da je bila
vredna biti mati Matere tvo-
jega edinorojenega Sina, kako
velika mora biti čast njena
v nebesih! Prosim, dodeli mi-
lostivo, da, ker obhajamo njeni
spomin, po njenih prošnjah po-
moč dosežemo. O mila mati,
sveta Ana! poln zaupanja te
prosim: sprosi mi v vseh mo-
jih dušnih in telesnih potre-
bah božjo pomoč! Amen.

Češčena bodi Marija, milosti polna, Gospod je s teboj; tvoja milost bodi z menoj! ti si oblagorvana med ženami, in oblagorvana je sv. Ana, tvoja mati, iz ktere izviraš ti, o Devica Marija! brez vsega madeža in greha. Ti pa si rodila Jezusa Kristusa, Sinú živega Bogá, kateri živi in kraljuje Bog vekomaj. Amen.

V čast sv. Lavrencu.

Daj nam, prosimo, vse-mogočni Bog! ker si dal sv. Lavrencu pomoč, da je premagal ogenj hudih muk, da tudi mi pogasimo plamen pre-greh v svojih sercih — po

Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinstnosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V čast sv. Roku.

O Bog! kateri si sv. Roku dodelil milost, da je kužne bolezni zdravil z močjo sv. križa, daj, da smo po njegovi priprošnji vselej obvarovani kuge in vseh nalezljivih bolezni — po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, kateri s teboj in s svetim Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V čast sv. Jerneju.

Vsemogočni, večni Bog, ki si nam s praznikom tvojega svetega aposteljna Jerneja dodelil častito in sveto veselje tega dneva, prosimo te, daj svoji cerkvi, da ljubi, kar je on veroval in oznanuje, kar je on učil — po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

V čast sv. Tereziji.

Usliši nas, o Bog, naš zveličar! Kakor se veselimo praznika blažene device Terezije, daj, da nas razsvitljuje jed njenega nebeškega nauka in spodbada nje ljubezen do

priserčne pobožnosti — po
 Jezusu Kristusu, Gospodu našem.
 Amen.

V čast sv. Uršuli in njenim
 tovaršicam.

Prosimo te, o Gospod,
 naš Bog! daj nam milost, da
 pobožno častimo palme tvojih
 svetih devic in mučenic svete
 Uršule in njenih tovaršic, da,
 ker jih ne moremo praznovati
 z vrednim srcem, jih vendar
 častimo s ponižno molitevjo
 — po Jezusu Kristusu, Go-
 spodu našem. Amen.

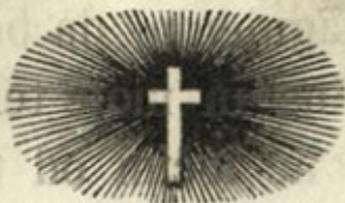
V čast sv. Katarini.

O Bog! ki si Mojzesu
verh sinajske gore dal postave,
in na ravno tisto mesto po
svojih svetih angelih prene-
sel telo blažene device in mu-
čenice sv. Katarine, daj nam,
prosimo, da po njenih zaslu-
gah in prošnjah srečno pri-
demo k hribu, ki je Jezus
Kristus, kateri s teboj in s
svetim Duhom živi in kraljuje,
Bog vekomaj. Amen.

V praznik vseh svetnikov.

O Bog večne časti! ve-
liko veselja mi dela premišlje-
vanje brez števila veliko svet-

nikov in svetnic, ki te vživajo in hvalijo v tvojem kraljestvu. Ti vsi so Adamovi otroci, moji bratje in sestre, kateri so po tvoji milosti s kratkim terpljenjem zaslužili večno veselje. O Gospod! če ravno sem poln slabosti, vendar zavoljo tvoje neskončne milosti upam, da bom dosegel, kar so ti dosegli; daj mi milost, in vodi me za Jezusom, za katerim so hodili tvoji svetniki. O srečni božji in moji prijatli! sprosrite mi pri Bogu to milost! Amen.

2. Za mnoge potrebe in osebe.

Za nedolžnost in čistost.

Usmiljeni Bog! kateri želiš, da bi se vsi ljudje izveličali, in nedolžna in čista serca posebno ljubiš, prosim te, dodeli mi, da ti vselej s čistim srcem služim. Napolni me s svojim svetim strahom, da nikoli nič ne želim in ne storim, kar ni dopadljivo tvoji neskončni svetosti. Ne daj, da bi se kterikrat vdal hudobnim in nespodobnim željam, in ne pusti, da bi te kdaj razžalil s kakim nečistim obnašanjem, govorjenjem ali djanjem. Varuj moje oči, da ne bodo radogledne, ušes, da ne poslušajo nesramnih pogovorov in pesem; usta, da ne govore nespodobno, in da ne berejo pohujšljivih spisov — in serce, da ne privoli spačenemu nagnjenju, da bode moja duša vedno nedolžna in moje telo vedno čisto, da se nikoli ne ločim od tebe. Amen.

V službi.

O Gospod Jezus Kristus! ti si zapustil prelepi dom svojega nebeškega Očeta, in si prišel na svet — ne, da bi ti drugi služili, ampak, kakor si sam rekel, da bi ti drugim služil, in si nam s tem pokazal pravi zgled naj lepše ponižnosti. Tvoja volja je, da po tvojem zgledu tudi jaz drugim služim. Popolnoma se tedaj vdajam v tvojo sveto voljo, in hočem povsod in vselej tako zvesto in voljno služiti, kakor bi tebi samemu služil, da bom tudi enkrat dobil plačilo pri tebi v svetem raji. Amen.

V ubožnem stanu.

Velik dobiček je pobožnost z zadovoljnostjo. Nič, namreč, nismo prinesli na ta svet; gotovo je, da tudi nič ne moremo odnesti. Ako pa imamo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni. (I. Tim. 6.)

O Gospod Jezus Kristus! ti si bil bogat, in si zavoljo mene hotel ubožati, da sem po tvoji revščini jaz obogatel. Tvoja volja je, da sem ubožen na tem svetu, in da si ravno z uboštvom služim večno nebeško bogastvo. Naj se zgodí tvoja sveta volja! Prosim te, pomagaj mi, da ubošтво voljno prenašam, da ne bom nevošljiv drugim, ki so premožni, in se jim bolje godí od mene, in da se nikoli ne ukrivičim pri blagu svojega bližnjega, temuč da vedno upam predragih zakladov tvoje svete milosti. Amen.

Na svoj rojstni dan.

O trojedini Bog! danes se ti pri-serčno zahvaljujem, da si mi dodelil to milost, da sem keršen in sprejet v tvojo pravo sveto cerkev. Večna hvala ti bodi, da si mi dal pravoverne starše, in da sem izrejen v tvoji sveti katoliški veri! Posebno danes na svoj rojstni dan te

prosim, pomagaj mi, da nikoli ne bom s kakim grehom oskrnil svojega keršanskega imena, in da prinesem enkrat pred tvoj sodnji stol neomadežano kerstno obleko, in dosežem večno življenje. Amen.

Na svojega godú dan.

Sveti I., čigar imé sem dobil pri sv. kerstu! ponižno te zahvaljujem za vse dobrote, ktere sem od prvega trenutka v življenji in do sedaj od Bogá prejmal po tvoji mili priprošnji, in daj, da tù na svetu posnemam tvoje lepe zglede, in da enkrat pridem k tebi v nebeško domovino, v kateri se ti že davno veseliš. Amen.

V bolezni.

O moj Oče! odvzemi mi ta kelih, ali ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi. Voljno vzamem težave svoje bolezni, tudi celó smert iz tvojih svetih

rok, da mi bodo zbrisani moji grehi. O Gospod! reši me, odpusti mi moje grehe, in daj mi večno življenje! Ne zaverzi me, o Gospod! v svoji jezi, in ne tepi me v svojem serdu! Usmili se me, zakaj slab sem; ozdravi me, zakaj moje kosti so polne strahú. Moje revno telo mi teži dušo; kdo me bo rešil? Tvoja milost, o moj Bog! vse zamore po Jezusu Kristusu mojem odrešeniku. Tvoji milosti, o Bog! se popolnoma izročam: ohrani me na vse večne čase. Amen.

Za dušne pastirje.

O Bog, ki si duhovnim pastirjem izročil oznanovanje svoje besede, opravila svete maše in delenje svetih zakramentov, — daj vsem duhovnom milost, da svoje dolžnosti zvesto spolnujejo, nam z zgledom pobožnosti svetijo in skerbé za zveličanje svojih in naših duš po tvoji sveti volji. Amen.

Za svoje starše.

O nebeški Oče! ki si nam zapovedal, svoje starše spoštovati, častiti in ljubiti, in si nam že tukaj časno, tamkej pa večno srečo obljubil, če bomo te dolžnosti do svojih staršev dopolnovali, — blagoslovi jih, in poverni jim vse dobro, kar imam od njih. Daj jim dolgo in srečno življenje, obilnost v vsem dobrem, po smerti pa nebeško veselje. Amen.

Za svoje otroke.

O Bog! ti si Oče mojih otrok, ti si jih vstvaril. Tebi jih izročam, tvoji so; pripuščam jih tvoji očetovski ljubezni. Posebno te prosim, daj jim svoje kraljestvo in pravičnost, vse drugo jim dodeli, kakor ti je ljubo. Daj, da bodo ljubili tebe in bližnjega, in da se bodo bali greha; obvaruj jih slabih zgledov, in ohrani jih v sveti veri; meni pa dodeli pravo pamet in potrebno moč, da jih

izrejam v kreposti in čednosti in pripe-
ljem v nebesa. Amen.

Za svoje prijatle.

O moj Bog! zahvaljujem se ti za vse dobrote, ktere mi s tvojo pomočjo skazujejo moji prijatli in dobrotniki. O Gospod! vzemi to, kar ti meni storé, ravno tako, kakor da bi tebi storili, in poverni jim z večnim nebeškim plačilom vse dobrote, ktere mi skazujejo na duši in na telesu; skazuj jim milost, kakor mi oni milost skazujejo, in ti sam bodi njih pravo plačilo. Amen.

Za svoje sovražnike.

O Bog! varh in vladar ljubezni, daj vsem našim sovražnikom pravi mir in pravo keršansko ljubezen; dodeli jim odpuščenje vseh grehov, in varuj nas s svojo vsegamogočno roko, da nam ne škodovajo. Amen.

Za duše v vicah.

Psalm 129.

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod!
 Gospod, usliši moj glas! Naj poslušajo
 tvoja ušesa glas moje prošnje!

Gospod! ako boš na pregreho gledal,
 kdo bo obstal, o Gospod!

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje
 postave čakam tebe, o Gospod! Moja
 duša čaka njegove besede; — moja
 duša upa v Gospoda.

Od jutranje straže do noči naj Izrael upa
 v Gospoda; — ker pri Gospodu je
 usmiljenje, in pri njem je obilno odre-
 šenje.

In on bo rešil Izrael vseh njegovih hu-
 dobij.

V. Daj jim, Gospod, večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti!

V. Gospod! usmili se jih!

Kriste, usmili se jih!

Gospod, usmili se jih!

Oče naš i. t. d.

V. In nas ne vpelji v skušnjava,

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

V. Vrat peklenških —

O. Reši njih duše, o Gospod!

V. Naj v miru počivajo!

O. Amen.

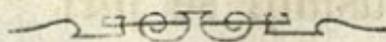
V. Gospod! usliši mojo molitev!

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da one po bogaboječih prošnjah dosežejo milostivo odpuščenje, katero so vselej želele, — kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Naj v miru počivajo!

O. Amen.

Venček Marijnih pesem.

Marija naša pomočnica.

I.

Ti, ki nad trume nebeške vse
 Bližnja pred Jezusom znajdeš se!
 Ti Mati Gospodova, naša pomoč,
 Razjasni nam uma in pameti noč!
 Prosi Marija, prosi za nas
 Zdaj in posebno na zadnji čas!

Duše, ki v grešnih vezéh tičé,
 K tebi skesane vse pribežé;
 Prot tebi obračajo solzne oči,
 O Mati premila, usmil' se jih ti!
 Prosi Marija i. t. d.

Duše terpinčene od britkost
 K tebi zdihujejo za serčnost;
 Izroči, Marija, jih ljub' mu Bogú
 Zadobi pomoč jim od svoj'ga Sinú!
 Prosi Marija i. t. d.

Ljuba nedolžnost tud' kliče v té
 Dab' si privarvala čisto sercé,
 Se v tebe ozira z doline solzá,
 Zaupanje terdno do tebe imá.
 Prosi Marija i. t. d.

Bog ti veliko je dal oblast,
 Torej, Marija! ti gre vsa čast;
 Podpiraj nas s svojo mogočno prošnjó,
 Da srečno vsi pridemo k Tebi v nebó!
 Prosi Marija i. t. d.

II.

O kraljica, pomočnica,
 Mati vernikom!
 Glej, v nadlogi smo ubogi!
 Oh pomagaj nam!

Čez valove in slapove
 Mirno čolnič vod'!
 Gremo trudno, ino budno
 K teb' na božjo pot.
 O kraljica! i. t. d.

Zdaj viharji, zdaj požarji
 Nas zadevajo;
 Zdaj vročine, zdaj merzline
 K tlam pritiskajo.
 O kraljica! i. t. d.

Celi rane, nam zavdane;
 Jok sirot usliš'!
 Zapuščene, razboljene
 Dobra Mat' obiš'!
 O kraljica! i. t. d.

O slepoti, grešni zmoti,
 K tebi kličemo.
 Spravo sebi mi po tebi
 Najti upamo.
 O kraljica! i. t. d.

Oljka mira naj izvira
 'z tvojega sercá.
 Vsak oblažen, potolažen
 Se od tod podá!
 O kraljica! i. t. d.

III.

O Marija, ti pomagaj nam!
 Te pozdravljamo, Devica,
 Se ti vklanjamo, kraljica:
 Marija! Marija!
 Le ti pomagaj nam!

O Marija, ti pomagaj nam!
 Kedar moramo umreti,
 Ti nam milost daj prijeti:
 Marija i. t. d.

O Marija, ti pomagaj nam!
 Kedar že oči medlijo,
 Usta več ne govorijo:
 Marija! i. t. d.

O Marija, ti pomagaj nam!
 Kedar duša gre 'z telesa,
 Nas britkost in strah pretresa:
 Marija! i. t. d.

O Marija, ti pomagaj nam!
 Tukaj nam pomoč dodeli,
 Da tam bomo kdež veseli:
 Marija! i. t. d.

IV.

O Marija, v zarji zlati!
 Hiti, hiti pomagati!
 Zlo smo revni, smo grešili,
 Nismo vredni, dab' prosili,
 Vendar Mati usmil' se nas!

Ko si še na zemlji bila,
 Si nam Mati obljubila,
 Če te bomo kaj prosili,
 Bomo vse pri teb' dobili:
 Ljuba Mati, usmil' se nas!

Koljko si ti že dobrote
 Razdelila med sirote!
 Tistega, ki smo žalili,
 Prosil je obraz tvoj mili,
 Da bi ne pogubil nas.

Vsmiljena si, dobrodelna,
 Tega grešnikom le željna,
 Da bi vsi se spreobrnili,
 Samega Bogá ljubili —
 To, le to želiš od nas.

V.

Sliši, Mati! nas zdih'vati!
 Stegni roke svoje svete
 Nad otožne in nadložne,
 In pokaž' nam svoje Dete!

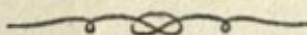
Ti pojemo, prinesemo
 Mlado cvetje, milo petje;
 Bi prosili: ti se vsmili,
 In nas sprejmi v vse zavetje!

O Devica, smiljenica!
 Lej, te prosimo goreče,
 Daj v naročje nam otročje
 Ježuška, cvetico sreče!

Mu vsi radi zdaj spomladi
 Venček z lilij bomo dali,
 In za sveče serca žgeče
 Bomo Ježuška dar'vali.

Mu veseli bomo peli,
 Ga v naročje svoje vzeli;
 Vsi v nesreči ino sreči
 Bomo k Detetu hiteli.

Umaknili, zaklenili,
 Bomo serca grešni rani,
 Da živeti in umreti
 Ježušku zamor'mo vdani.

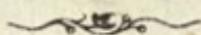
VI.

Marija! skoz življenje
 Ti srečno vozit' znaš;
 Ti pelji skoz terpljenje
 Življenja čolnič naš!
 Ti kermi ga v valovih,
 Ti brani ga v vetrovih:
 Marija, hiti na pomoč!

Tù sroto zapuščeno
 Vso revščina topí;
 Tam dušo zadolženo
 Pekoča vest morí;
 Tù brez pomoč' zdihuje
 Bolnik, in omaguje:
 Marija, hiti na pomoč!

O spros' nam, v ljubem miru
 Skerbeti za svetost!

Zedin', kar je v prepiru,
 Pridobi nam modrost!
 Da bi Bogá ljubili,
 In tebe prav častili:
 Marija, hiti na pomoč!

Slava Mariji.

I.

Tebe, Marija, želim poslaviti,
 Šopek cvetični prinesem ti v dar!
 Sklenil sem, — hočem te večno ljubiti,
 O ne zaverzi darilca nikar!
 Zgornji veršiček je lilija bela,
 Čistega serca podobo imá.
 Čistost darujem ti; naj bi cvetela
 V sercu mi vedno kot lilija ta!

Druga cvetica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S srcem ponižnim, kot ti si kazala
 Hočem posnemati, ljubljena te!
 Tretja cvetica, kot iskra žareča
 V šopku tak svitlo naproti migljá!

Tako zdaj klije ljubezen goreča
K tebi, Devica, iz moj'ga sercá.

Vse, kar premorem, darujem veselo
Tebi, ki Mati vse milosti si;
Oh, kako rado pač serce bi pelo
Slavo ti večno iz svojih močí!
V sreči, nesreči, na slehernem kraji
Tebe, Devica, bom vedno častil,
Upam pa tudi, da enkrat tam v raji
S tabo cvetice veselja bom vil.

II.

Ena zvezda prikazala
S tamnih se oblakov je;
Lepša kot danica zala
Lepša, kakor zvezde vse;
Clo stvarjenja blišč naj veči
Nje lepoti ni enak;
Solнца žar svetlogoreči
Je prot nji le tamen mrak.

Glej Marija imenuje
Zvezda se izvoljena,

Ktera prihod oznanuje —
 Srečni dan zveličanja;
 Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v rajskem žaru se,
 Bolj, ko zlato solnce čista,
 Lepša, kakor zvezde vse.

Solnce nekdam ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud' ni b'lo,
 Pride čas in spremenilo
 V prah se zopet vse to bo;
 Njena pa lepota zala
 Vseh preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In ^{vse veke presijala} cvetla bo z veka v vek.

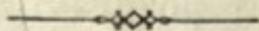
Preden Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmirni krog,
 Niso b'li še časi šteti,
 B'la je večnost le in Bog;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje;
 Še nebes obok ni stal.

Ti Devica, si presveta
 Bila že izvoljena,

Bila v večnemu spočeta
 Čista vsa, brez madeža. —
 Kedar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kedar sive na višavi
 Je oblake gor pripel;

Ko nezmerni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Po besedi se njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat ti pri njem si bila,
 Ž njim ravnala si že vse;
 V njem se vedno veselila,
 In pred njim igrala se.

Blagoslov je ves gospodov
 Se nad te obilno zlil,
 Blagoslov pa vseh narodov
 Spet iz tebe je priklil;
 Torej vse te srečno števa,
 O velika ti Gospá!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vseh svetá.

III.

O Devica, zvezd kraljica,
 O Marija, rajski cvet!
 Te lepote, te čistote,
 Kakor tvoja, nima svet.

Lil'ja bela, ni cvetela,
 Tak brez madeža, kot ti;
 Cvetka draga, te ne zmaga,
 Naj kraljev jo vert rodi.

Luna mila je vklonila
 Se globoko pred teboj;
 Zvezde svetle, so se spletle
 Zgorej v zlati venec tvoj.

Svet mi mrakne, ko zamakne
 V té se serce in okó;
 Tebe D'vico si kraljico
 Zvolim, naj ti blágo bo!

IV.

Cveteči maj pozdravlja te
 Marija, o kraljica!

Ž njim družjo naša serca se,
Častit' te, o Devica!

Marija, teb' zročimo se,
Da ti nas boš var'vala
In srečno tje nad zvezdice
V nebesa pripeljala.

Med vsemi tri so rožice,
Njih piš je ogenj jezen:
Je vera, terdno upanje,
In vnetih serc ljubezen,
Marija teb' zročimo se,
Da ti nas boš var'vala
In srečno tje nad zvezdice
V nebesa pripeljala.

Karkoli rožič je poljá,
Kar gora, vert, jih log imá,
Počasi umerjejo;
Al ena se še le derží,
Ko ji nikjer več sestre ni,
Imé ji je: Marija.

V jeseni zadnja rož merjè
Ji slana cvetjiče ospè
In rožica je vela;

Al ene pa cvetè obraz,
Ko druge je umoril mraz,
Ime ji je: Marija.

Ne vkloni je vihar, ne mraz,
Peresic ji ne spuli čas
Tej rožici prečudni;
Zatorej bodi hvaljena
Nebeška večna rožica,
Oj rožica Marija!

KAZALO.

I. Češčenje božje.

	Stran.
Zjutraj	3
Zvečer (z odpustekom)	5
Vera, upanje in ljubezen	8
Zdihljeji (z odpustekom)	13
Sveta maša I. in mašna pesem: Pred Bogom pokleknimo	15, 17
Sveta maša II. in mašna pesem: Bog! pred tvojim veličastvom	41, 43
Črna maša III. in mašna pesem: Usliši nas, o Bog!	65, 68
Sveta maša IV. , o Marijnih praznikih, in mašna pesem: O večni Oče v visokosti	85, 89
Večernice ob nedeljah in praznikih	111
Litanije vseh svetnikov	125

	Stran.
Sveta pokora. Priprava	144
Pred spraševanjem vesti	146
Kesanje	149
Terdni sklep	155
Pred spovedjo	157
Po spovedi	158
Pri odvezi	159
Zahvala	160
Sveto obhajilo. Priprava	163
Kerstna obljuba	165
Po svetem obhajilu	166
Duhovno obhajilo	170
Sveti časi. Veseli rožni venec	172
O adventu	173
O Božiču	175
Žalostni rožni venec	181
O postu	182
Križev pot in pesem od križevega pota	183, 188
Popolnoma odpustek, pred podobo križanega Jezusa	230
Darovanje svete kervi (z odpustekom)	231
Sedem besedi na križi	232
Pri božjem grobu	234
Častitljivi rožni venec	239
O veliki noči	240
Križev teden	244
Vnebohod	252
Binkošti	254

Presveto rešnje telo	257
Pri obhodu presvetega rešnj. telesa	260

II. Češčenje Marije Device.

Čisto spočetje Marije Device	293
Rojstvo Marije Device	297
Oznanjenje Mariji Devici	301
Očiščevanje Marije Device ali Svečnica	304
Vnebovzetje Marije Device	307
Presveto ime Marije Device	311
Marija Devica, kristijanov pomočnica	312
Mati brez madeža (z odpustekom)	315
Marija pribežališče grešnikov	317
Marija, naše upanje (z odpustekom)	318
Mati milosti božje	320
Marija, pomoč v smerti	323
Večernice ob Marijnih praznikih	325
Lavretanske litanije	332
Male Šmarnice za Marijni mesec majnik	349

III. Razne molitve.

1. V čast nekterim svetnikom in svetnicam božjim.

K sv. Andreju, apostelju	407
K sv. Barbari za sedem milosti	408
K sv. Neži	412
K sv. Jederti	415

	Stran.
K sv. Jožefu	416
K sv. Antonu padovanskemu	418
K sv. Alojziju	418
Litanije v čast sv. Alojziju	420
Molitev k sv. Alojziju (z odpustekom)	424
K sv. Janezu Kerstniku	425
K sv. Petru in Pavlu	427
V čast sv. Mariji Magdaleni	428
V čast sv. Jakobu, aposteljnu	428
V čast sv. Ani	429
V čast sv. Lavrencu	430
V čast sv. Roku	431
V čast sv. Jerneju	432
V čast sv. Tereziji	432
V čast sv. Uršuli in njenim tovaršicam	433
V čast sv. Katarini	434
V praznik vseh svetnikov	434

2. Za mnoge potrebe in osebe.

Za nedolžnost in čistost	436
V službi	437
V ubožnem stanu	437
Na svoj rojstni dan	438
Na svojega godú dan	439
V bolezni	439
Za dušne pastirje	440
Za svoje starše	441
Za svoje otroke	441
Za svoje prijatelje	442

442

